

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1613, 13 Μάρτη 2024

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ & ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

16 ΜΑΡΤΗ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ Ομόνοια 3μμ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΠΥΛΟ
ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΟΙ ΝΕΟΝΑΖΙ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΠΙΣΩ Η ΦΡΕΓΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΥΘΡΑ

ΚΕΕΡΦΑ

ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ
ΣΥΜΜΟΡΦΗ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΤΣΑΚΙΣΤΕ

ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Φωτό: Έλλη Μέλλιου

Η Θεσσαλονίκη έδειξε το δρόμο με την άμεση απάντηση στη φασιστική ομοφοβική επίθεση

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11, 12, 13

8/3, Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Συνεχίζουμε μετά τη συγκλονιστική 8 ΜΑΡΤΗ

Γυρίστε στις σελ. 8, 9, 10, 11, 12, 13

Ρεσιτάλ πολεμοκαπηλείας στην Οδησό

Στις 5 Μάρτη ο Μητσοτάκης έκανε «ταξίδι-αστραπή» για να συναντηθεί με τον Ζελένσκι στο λιμάνι της Οδησού. Η είδηση έκανε τον γύρο του κόσμου γιατί λίγο μετά από την εμφάνισή τους εκεί, ένας ρωσικός πύραυλος χτύπησε ένα υπόστεγο στο λιμάνι που σύμφωνα με τη ρωσική ανακοίνωση φυλάσσονταν υποθαλάσσια μη-επανδρωμένα οχήματα για επιθέσεις σε ρωσικά πολεμικά πλοία στη Μαύρη Θάλασσα.

Ο Ζελένσκι αργότερα συνεχάρη τον Μητσοτάκη για τη «γενναιότητά» του, ο Σαρλ Μισέλ της Ε.Ε μίλησε για «επονεϊδίστη πράξη» και οι δεξιές εφημερίδες εδώ, όπως ο Ελεύθερος Τύπος, πληροφορούσαν το πανελλήνιο ότι ο Πούτιν έχει βάλει στο στόχαστρο εκτός από τον καγκελάριο Σολτς της Γερμανίας και τον Μητσοτάκη. Πέρα από αυτή τη μάλλον κωμική πλευρά, ούτε η χρονική στιγμή ούτε ο τόπος της επίσκεψης Μητσοτάκη δεν είναι για γέλια.

Ο Μητσοτάκης είχε πάει στο Βουκουρέστι την πρωτεύουσα της Ρουμανίας για να συμμετάσχει στο συνέδριο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Δεν είναι μόνο οι ευρωεκλογές που απασχολούν τις ηγεσίες της ευρωπαϊκής δεξιάς, είναι και οι εξελίξεις στον πόλεμο στην Ουκρανία.

Μια βδομάδα πριν τη συνάντηση του Βουκουρεστίου τα διεθνή ΜΜΕ εκφράζανε τις «ανησυχίες των δυτικών κυβερνήσεων» για την έκκληση που έκανε το κοινοβούλιο της Υπερδνειστερίας στη Ρωσία να την προστατέψει από επαπειλούμενη γενοκτονία. Η Υπερδνειστερία είναι μια λωρίδα γης στα ανατολικά της Μολδαβίας και συνορεύει μόνο με την Ουκρανία. Από το 1992 αυτή η περιοχή αποτελεί ουσιαστικά ένα ανεξάρτητο κράτος που δεν αναγνωρίζεται από κανένα άλλο πλην της Ρωσίας. Φιλοξενεί ένα τεράστιο ντεπό-απαραχαιωμένου-ρωσικού οπλισμού και πυρομαχικών που το φρουρούν περίπου 500 Ρώσοι αξιωματικοί και φαντάροι.

Η αφορμή για την έκκληση της Υπερδνειστερίας ήταν η επιβολή σκληρών τελωνειακών ελέγχων από τη Μολδαβική κυβέρνηση στα πλαίσια, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της δεύτερης, του εκσυγχρονισμού της για να ξεκινήσει τη διαδικασία ένταξής της στην Ε.Ε.

Και όπως εξηγούσαν οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς της 29 Φλεβάρη: «Η έκκληση της Υπερδνειστερίας προς τη Μόσχα παραπέμπει στην έκκληση του Ντονέσκ και του Λουχάνσκ το 2014, μετά την προσάρτηση της ουκρανικής χερσονήσου της Κριμαίας από τη Ρωσία. Οι δύο ανατολικές περιοχές της Ουκρανίας διεξήγαγαν στη συνέχεια δημοψηφίσματα για την ανεξαρτησία τους, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν από τον Πούτιν για να επέμβει στρατιωτικά προκειμένου να προστατεύσει δήθεν τον ρωσόφωνο πληθυσμό εκεί. Ωστόσο, η γεωγραφική απομόνωση της Υπερδνειστερίας θα καθιστούσε οποιαδήποτε παρόμοια ενέργεια της Μόσχας πολύ πιο περίπλοκη, καθώς θα έπρεπε να κατακτήσει την Οδησό και τα γύρω ουκρανικά εδάφη που συνορεύουν με τη Μολδαβία». Η Οδησό απέχει μόλις 70 χιλιόμετρα από την Υπερδνειστερία.

Ο Πούτιν στο ετήσιο προεδρικό διάγγελμα που μεταδόθηκε την ίδια μέρα δεν έκανε καμιά αναφορά στην υπόθεση της Υπερδνειστερίας αν και το ρωσικό υπουργείο Εξωτερικών δήλωσε ότι «εξετάζει προσεκτικά» τις σχετικές εξελίξεις. Όμως, ο Πούτιν απάντησε στις πρωτοβουλίες και δηλώσεις του άλλου καλού συμμάχου και προτύπου του Μητσοτάκη, του Μακρόν.

Σε μια βιαστικά οργανωμένη διεθνή συνάντηση που οργάνωσε η γαλλική κυβέρνηση στο Παρίσι στις 26 Φλεβάρη (συμμετείχε και ο Μητσοτάκης) ο Μακρόν έφτασε στο σημείο να δηλώνει ότι πρέπει να εξεταστεί η αποστο-

λή στρατιωτικών μονάδων της Δύσης στην Ουκρανία. Η «ήττα της Ρωσίας» δήλωσε είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την «ασφάλεια και σταθερότητα της Ευρώπης». Και ο Πούτιν απάντησε ότι κάθε κλιμάκωση της στρατιωτικής υποστήριξης της Ουκρανίας «πραγματικά εγκυμονεί τον κίνδυνο μιας σύγκρουσης με τη χρήση πυρηνικών όπλων, που σημαίνει την καταστροφή όλου του πολιτισμού».

Ριβιέρα

Ο Μακρόν είναι ο ίδιος πολιτικός που το 2019 υποδεχόταν τον Πούτιν στη Ριβιέρα λέγοντας ότι η Ρωσία είναι «μια βαθιά ευρωπαϊκή δύναμη, τμήμα του Διαφωτισμού» και το 2022, όταν ξεκινούσε ο πόλεμος προειδοποιούσε ενάντια σε πιθανή «ταπεινώση της Ρωσίας».

Αυτό που έχει αλλάξει από τότε, είναι ότι η σύγκρουση των ιμπεριαλιστών στο έδαφος της Ουκρανίας δεν πάει καλά για το δυτικό στρατόπεδο. Η πολυδιαφημισμένη ουκρανική αντεπίθεση έχει αποτύχει εδώ καιρό. Τον περασμένο μήνα οι ρωσικές δυνάμεις κατέλαβαν την Αβντίβκα στα ανατολι-

κά της επαρχίας του Ντονέσκ μετά από μια μάχη που κράτησε τέσσερις ολόκληρους μήνες.

Η επικράτηση στο σφαγείο της Αβντίβκα από τακτικής άποψης απαλλάσσει το Ντονέσκ από τους βομβαρδισμούς του ουκρανικού πυροβολικού. Αλλά η σημασία της ρωσικής νίκης είναι ακόμα μια απόδειξη ότι ο ρωσικός ιμπεριαλισμός όχι μόνο δεν έχει καταρρεύσει από το βάρος των οικονομικών κυρώσεων της Δύσης αλλά μπορεί να παράγει περισσότερα όπλα και πυρομαχικά από την αρχή του πολέμου, μέσω των σχέσεων με την Κίνα (και οι Ρώσοι στρατηγοί απορροφούν τα «μαθήματα» των επιχειρήσεων των προηγούμενων δυο χρόνων).

Ο πρόεδρος Μπάιντεν έριξε το φταίξιμο για την συγκεκριμένη ήττα στην κλωσιεργία του αμερικανικού Κογκρέσου να εγκρίνει την έκτακτη στρατιωτική βοήθεια ύψους 60 δισεκατομμυρίων δολαρίων στην Ουκρανία που οδήγησε -σύμφωνα με τον Ζελένσκι- σε «τεχνητή έλλειψη πυρομαχικών» στο μέτωπο.

Οι ΗΠΑ και η Ε.Ε σπεύδουν τώρα να ενισχύσουν στρατιωτικά την ουκρανική κυβέρνηση, αλλά κανείς τους δεν περιμένει θεαματικά αποτελέσματα, αντίθετα όλοι περιμένουν κάποιου είδους ρωσική αντεπίθεση. Όμως, τα προβλήματά τους πάνε βαθύτερα από τις εξελίξεις σε έναν πόλεμο που όλο και περισσότερο θυμίζει πόλεμο φθοράς.

Η προσπάθεια να χτιστεί μια διεθνής συμμαχία των προθύμων ενάντια στην Ρωσία δεν ήταν εξαρχής ιδιαίτερα επιτυχημένη, οι χώρες του Παγκόσμιου Νότου ήταν απρόθυμες να συμμετέχουν. Όμως, με τις ΗΠΑ και την Ε.Ε να στηρίζουν τη γενοκτονία του Ισραήλ εις βάρος των Παλαιστίνιων στη Γάζα, κάθε προσπάθειά τους να κλιμακώσουν την στρατιωτική επέμβα-

ση στην Ουκρανία στο όνομα της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα γίνει μπουμέρανγκ. Όπως γράφει ο Τόνι Μπάρμπερ στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς (9/11): «ο πόλεμος στη Γάζα αποτελεί πλήγμα στις προσπάθειες των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων να συσπειρώσουν τον υπόλοιπο κόσμο πίσω από την Ουκρανία στον πόλεμο αυτοάμυνας κατά της Ρωσίας». Κι αυτό ισχύει και για τις ΗΠΑ.

Μέτωπο

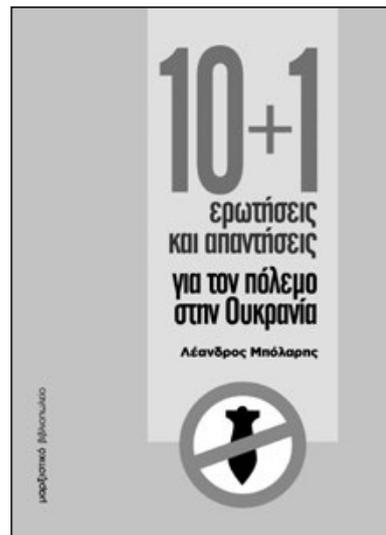
Μπροστά σε αυτά τα αδιέξοδα ο Μακρόν κραυγάζει για πιθανή αποστολή στρατευμάτων στην Ουκρανία, οι ομόλογοί του σπεύδουν να τον διαψεύσουν, η κυβέρνηση του Σολτς κλονίζεται και από τις διαφωνίες για την αποστολή υπερσύγχρονων πυραύλων Taurus. Το ένα μέτωπο των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών τροφοδοτεί το άλλο από τη Μέση Ανατολή μέχρι την Ουκρανία και από εκεί στον Ειρηνικό και κανείς από τους «παίχτες» δεν έχει τη δύναμη να επιβάλλει τη δικιά του λύση.

Και κάπου εδώ η κυβέρνηση της ΝΔ αποφασίζει ότι είναι η κατάλληλη στιγμή να επιδείξει «γενναιότητα» στην εμπλοκή στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία. Γιατί αυτό σηματοδοτεί η συνάντηση του Μητσοτάκη με τον Ζελένσκι στην Οδησό. Οι δωρεές πολεμικού υλικού συνεχίζονται, το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης έχει μετατραπεί σε μια μεγάλη αμερικανική βάση για την επιμελητεία του νότιου μετώπου του πολέμου με την Οδησό στο κέντρο του. Άλλωστε η περιοχή ήταν παλιό λημέρι του ελληνικού κεφαλαίου και στις «ωραίες μέρες» της δεκαετίας του '90 τα όνειρά του για επιστροφή εκεί έδιναν και έπαιρναν. Τώρα ο Μητσοτάκης διεκδικεί, λέει, ρόλο στην «ανοικοδόμηση της Οδησού και της Μαριούπολης» μετά τη νίκη των ουκρανικών όπλων.

Εντωμεταξύ η κυβέρνηση που διαλύει τη δημόσια υγεία και την παιδεία ξοδεύει δις ευρώ για τη συμμετοχή στις επεμβάσεις και τους πολέμους από την Ουκρανία μέχρι την Ερυθρά Θάλασσα. Όπως δήλωνε ένας αγρότης στην Εργατική Αλληλεγγύη πριν δυο βδομάδες «Με τα λεφτά μιας φρεγάτας θα ξανάφτιαχναν τη Θεσσαλία που καταστράφηκε από τις πλημμύρες».

Κάθε αγώνας που συγκρούεται με τις επιθέσεις και τις βάρβαρες επιλογές της κυβέρνησης της ΝΔ είναι συμβολή ενάντια στη μάχη ενάντια στον πόλεμο. Γι' αυτό χρειάζεται να κλιμακώσουμε εδώ και τώρα τις απεργίες, τις καταλήψεις τις διαδηλώσεις μέχρι τη νίκη για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση που δολοφονεί από τα Τέμπη μέχρι την Ουκρανία και τη Γάζα.

A.M.

15/6/23, Αντιρατσιστική διαδήλωση για το ναυάγιο της Πύλου. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες είναι κεντρική

Οι αγώνες ενάντια στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή είναι ένα διαρκές μέτωπο σε διεθνή κλίμακα όλα τα τελευταία χρόνια. Φέτος ειδικά, η διεθνής μέρα δράσης στις 16 Μάρτη έχει ξεχωριστή σημασία παντού. Έχουμε χίλιους λόγους να είμαστε στους δρόμους αυτό το Σάββατο.

Η άνοδος της ακροδεξιάς έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις σε πολλές χώρες. Τελευταίο παράδειγμα είναι οι εκλογές στην Πορτογαλία, αλλά δεν είναι το μοναδικό. Στην Ιταλία κυβερνάει η απόγονος του Μουσολίνι, στην Αργεντινή ένας μανιακός με αλυσοπρίονο. Στις ΗΠΑ ο Τραμπ απειλεί να επιστρέψει και στην Ευρώπη δίπλα στην απειλή της Λεπέν

στη Γαλλία έχει αναδειχτεί η απειλή του AfD στη Γερμανία.

Παντού η ακροδεξιά τροφοδοτείται από τις ρατσιστικές επιθέσεις που εξαπολύουν οι κυβερνήσεις. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πια επίσημα ανακηρυχθεί σε φρούριο. Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες που πλησιάζουν τα σύνορά της κινδυνεύουν με θάνατο ή, στην «καλύτερη» περίπτωση, να καταλήξουν φυλακισμένοι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης από τα ελληνικά νησιά μέχρι τη... Ρουάντα.

Ακόμα χειρότερα, η βάρβαρη εθνοκάθαρση που έχει εξαπολύσει το Ισραήλ σε βάρος των Παλαιστίνων στηρίζεται από τις κυβερνήσεις της ΕΕ όχι μόνο στρατιωτικά αλλά και με ένα ρατσιστικό κύμα ισλαμοφοβίας. Μετανάστες που ζουν χρόνια στη Γερμανία ή στη Γαλλία απειλούνται με απελάσεις. Φασίστες, παραδοσιακά απολογητές του Ολοκαυτώματος σε βάρος των Εβραίων, βγαίνουν τώρα μπροστά σαν υπερασπιστές της Ευρώπης που κινδυνεύει τάχα να «εξισλαμιστεί».

Κίνημα

Καμιά από αυτές τις επιθέσεις δεν μένει χωρίς απάντηση από το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα. Στη Γερμανία έγιναν τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια όταν αποκαλύφθηκαν τα σχέδια των νοσταλγών των Ναζί για μαζικές απελάσεις. Η Γαλλία συγκλονίστηκε από διαδηλώσεις ενάντια στο ρατσιστικό νόμο που ψήφισαν μαζί τα κόμματα του Μακρόν και της Λεπέν.

Το ίδιο ισχύει για εμάς εδώ. Πλημμύρισε η Θεσσαλονίκη το Σαββατόβραδο από αντιφασίστες διαδηλωτές ενάντια στην ομοφοβική-τρανσφοβική επίθεση που είχε γίνει το προηγούμενο βράδυ στην Αριστοτέλους. Η Νέα Δημοκρατία παραμένει στην κυβέρνηση χάρη στους βουλευτές φίλους του Σαμαρά που ξέρασε όλο το ομοφοβικό δηλητήριο μέσα στη Βουλή. Ο Μητσοτάκης που κουβαλάει στις

πλάτες του το έγκλημα με τους 600 πνιγμένους πρόσφυγες στα ανοιχτά της Πύλου, έχει γίνει σημαιοφόρος της πολεμικής βαρβαρότητας της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, από το Τζιμπουτί με τη φρεγάτα Ύδρα μέχρι την Οδησό με τις αποστολές όπλων στον Ζελένσκι.

Στις 16 του Μάρτη διαδηλώνουμε ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου και του ρατσισμού που ανοίγει δρόμους για τους Βελόπουλους και τα κατάλοιπα της Χρυσής Αυγής. Κόντρα στον Μητσοτάκη που αγκαλιά με την Ούρσουλα φον ντερ Λάγιεν και τον Μάνφρεντ Βέμπερ τρέχουν να ενσωματώσουν ακόμα και τη Μελόνι στην «κεντροδεξιά» τους για τις Ευ-

ρωεκλογές. Διαδηλώνουμε με την ορμή των αγώνων που έχουν στριμώξει αυτήν τη βρομερή κυβέρνηση. Διαδηλώνουμε μαζί με τους/τους απεργούς της 8 Μάρτη ενάντια στο σεξισμό, που ενώθηκαν με το πανελλαδικό συλλαλητήριο των φοιτητικών καταλήψεων κάνοντας πράξη το σύνθημα «Φοιτητές-εργατιά, μια φωνή και μια γροθιά».

Κάνουμε τη 16 Μάρτη βήμα συνέχειας και για τις καταλήψεις και για τις απεργίες μας. Για να φράξουμε την άνοδο της ακροδεξιάς γκρεμίζοντας την κυβέρνηση που την τρέφει και ανοίγοντας το δρόμο για μια κοινωνία απαλλαγμένη από τους κήρυκες του μίσους και της εκμετάλλευσης. Δυναμώνοντας την Αριστερά της ανατροπής που δεν ψάχνει συμβιβασμούς με την ΕΕ-φρούριο και τους βρुकόλακές της.

Νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

Παρουσίαση σελ.20

Εκδηλώσεις στις Σχολές

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 Μάρτη 3μμ

Αίθριο Φιλοσοφικής

Ευγενία Κουινιάκη, δικηγόρος υπεράσπισης των 9 ναυαγών της Πύλου, ΔΣ Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας

Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΡΦΑ

16 ΜΑΡΤΗ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ Ομόνοια 3μμ

- Στη φυλακή οι νεοנazi
- Ανοικτό σύνορο για τους πρόσφυγες
- Στη φυλακή οι ενοχοί για το έγκλημα στην Πύλο

ΚΕΡΦΑ ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 Μάρτη 4μμ

Κεντρικός διάδρομος ΠΑΔΑ ΠΙ (έξω από το Κ8)

Δήμητρα Λιναρδάκη, δικηγόρος, Νομική υποστήριξη σε επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου

Γιάννης Σηφρακάκης, Συμμαχία Στρατιώτη τον Πόλεμο

16 ΜΑΡΤΗ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ Ομόνοια 3μμ

- Στη φυλακή οι νεοנazi
- Ανοικτό σύνορο για τους πρόσφυγες
- Στη φυλακή οι ενοχοί για το έγκλημα στην Πύλο

ΚΕΡΦΑ ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

«Εμπρός στο δρόμο του '79, με ψηφισμένο νόμο κατάληψη ξανά» έλεγε ένα σύνθημα του κινήματος του 2006-2007 μετά την ψήφιση του Νόμου – Πλαισίου της Γιαννάκου. Αναφέρεται στο μεγάλο κίνημα φοιτητικών καταλήψεων που ξέσπασε το 1979 μετά την ψήφιση του νόμου 815, φτάνοντας στην ανατροπή του τελικά το 1980. Ζητήσαμε από τον Πέτρο Κωνσταντίνου, συντονιστή σήμερα της ΚΕΕΡΦΑ και πρωτοετή φοιτητή της ΑΣΟΕΕ τότε, να μας θυμίσει εκείνη τη μάχη.

«Ο νόμος 815 ψηφίστηκε τον Αύγουστο του 1978, περίοδος που ήταν κλειστές οι σχολές. Επρόκειτο για έναν νόμο που προέβλεπε μεγάλες ανατροπές στη ζωή των φοιτητών με σκληρήρυνση των εξετάσεων, διαγραφές φοιτητών και προσπάθεια να βάλουν χέρι στο φοιτητικό κίνημα που βγήκε από την εξέγερση του Πολυτεχνείου με τους φοιτητικούς συλλόγους και τις συνελεύσεις τους. Κι όλα αυτά μέσα σε συνθήκες όπου η καραμανλική τρομοκρατία σήμαινε ότι δεν μπορείς καλά-καλά να διαδηλώσεις στους δρόμους της Αθήνας. Μπορούσες για παράδειγμα να κάνεις μια συγκέντρωση στα Προπύλαια, αλλά άμα πάταγες το πόδι σου στο δρόμο οι μπάτσοι σου έσπαγαν το κεφάλι.

Στην ΕΦΕΕ τότε -το κεντρικό συνδικαλιστικό όργανο των φοιτητών/ριών- η ΚΝΕ ήταν πρώτη δύναμη, ακολουθούσαν η ΠΑΣΠ κι ο Ρήγας Φεραίος – Δημοκρατικός Αγώνας του ΚΚΕ εσωτερικού, που όλοι μαζί πλησίαζαν το 70%. Βασική γραμμή τους ήταν ότι “τώρα που ψηφίστηκε το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να αποδυναμώσουμε ορισμένες διατάξεις του” κι όχι η απαίτηση της απόσυρσης του νόμου. Πλήρης υποταγή στην μεταρρύθμιση Καραμανλή δηλαδή.

Μέσα σε αυτή την κατάσταση ένα κομμάτι του φοιτητικού κινήματος –η επαναστατική αριστερά εκείνης της εποχής κι ένας κόσμος από τα κάτω– αμφισβήτησε τη γραμμή που προσπάθησε να βάλει η ρεφορμιστική αριστερά, που ήταν στην ηγεσία της ΕΦΕΕ. Βγήκε με την άποψη ότι αυτός είναι “καπιταλιστικός εκσυγχρονισμός” που δένει τα πανεπιστήμια με τις ανάγκες του κεφαλαίου, πετάει τα φτωχόπαιδα έξω και διεκδίκησε ένα φοιτητικό κίνημα που θα συγκρουστεί με την κυβέρνηση Καραμανλή. Αμφισβήτησε τη γραφειοκρατία της ΕΦΕΕ, έβαλε τις γενικές συνελεύσεις μπροστά και έσπρωξε την κατάληψη ως μέσο πάλης, κάτι που δεν ήταν καθόλου δεδομένο στις σχολές μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Η ΚΝΕ για παράδειγμα το θεωρούσε απαράδεκτο. Θεωρούσε ότι δεν μπορούμε να χρησιμοποιούμε αυτές τις μορφές πάλης αλλά να περιοριζόμαστε στην πίεση προς τα κοινοβουλευτικά κόμματα για να

ΕΔΩ ΚΑΙ 45 ΧΡΟΝΙΑ

Οι νόμοι καταργούνται στο πεζοδρόμιο

πετύχουν κοινοβουλευτικές αλλαγές του νόμου. Το ΠΑΣΟΚ υποσχόταν αλλαγές όταν θα γινόταν κυβέρνηση.

Η επαναστατική αριστερά πήγε με το δίπτυχο “γενική συνέλευση και κατάληψη”. Ξεκίνησαν έτσι κάποιες σχολές και έβαλαν μπροστά ότι αυτός ο νόμος θα ανατραπεί. Η ΕΦΕΕ την πρώτη χρονιά μετά την ψήφιση του νόμου δεν έκανε τίποτα. Η εφαρμογή του θα ερχόταν την επόμενη χρονιά, που και πάλι η γραμμή ήταν διαβάστε για την εξεταστική, “πρώτοι στα μαθήματα – πρώτοι στους αγώνες”. Αλλά με την εφαρμογή του έγινε σαφές ευρύτερα το τι σήμαινε αυτός ο νόμος. Ότι θα πεταγόταν κόσμος της εργατικής τάξης έξω από τα πανεπιστήμια.

Κίνημα καταλήψεων

Η οργή φούντωσε και δέθηκε με την πρωτοβουλία της επαναστατικής αριστεράς –η ΟΣΕ, ο πρόδρομος του ΣΕΚ, παρότι μικρή δύναμη, ήταν κομμάτι της μαζί με άλλες δυνάμεις– που αμφισβήτησε τον έλεγχο της ΕΦΕΕ αρχικά στις διαδηλώσεις (σπάμε την τρομοκρατία, δεν περιοριζόμαστε σε συμβολικές διαμαρτυρίες), αφετέρου με πολύ επίμονη συζήτηση κι αντιπαράθεση στα αμφιθέατρα για τα μέσα πάλης, φτάνοντας το φθινόπωρο του 1979 στο κίνημα καταλήψεων.

Πρώτα ξεκινάει το Χημείο, η Νομική, οι Ηλεκτρολόγοι του Πολυτεχνείου, τα Γιάννενα, η Ξάνθη κ.α. Στις καταλήψεις ανοίξαν όλα τα ζητήματα. Ο Μάης '68, η ομοφυλοφιλία, η αμφισβήτηση του αστικού πανεπιστημίου, τα δικαιώματα.

Ήταν μια έκρηξη που τρόμαξε όχι μόνο την κυβέρνηση αλλά και τους ρεφορμιστές. Άνοιξαν έτσι το ζήτημα ότι πρέπει η ΕΦΕΕ να μπει μπροστά στο κίνημα και να αρχίσει τα παζάρια με το υπουργείο. “Όχι στα παζάρια των γραφειοκρατών – αγώνας στα χέρια των φοιτητών” ήταν ένα σύνθημα με το οποίο απαντούσαμε τότε, όπως και αυτό που ακούγεται και σήμερα “τέρμα πια στις εκπονώσεις – εμπρός για καταλήψεις και διαδηλώσεις”.

Οι καταλήψεις εν τω μεταξύ απλώνονται. Η ΕΦΕΕ προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στα παζάρια με τον Καραμανλή από τη μια κι από την άλλη με την πίεση του κόσμου που έκανε καταλήψεις. Έτσι η ΕΦΕΕ αναγκάζεται τον Δεκέμβριο να βάλει τριήμερες καταλήψεις προσπαθώντας να ελέγξει το κίνημα, ο Καραμανλής απαντάει με λοκ – άουτ μέχρι τις αρχές Γενάρη του '80. Οι φοιτητές απαντάνε με νέες συνελεύσεις και καταλήψεις από τις 9 Γενάρη και μετά και πριν ακόμα φτάσουμε σε εκείνη την ημερομηνία, βγαίνει ο Καραμανλής στις 3 Γενάρη του '80 κι ανακοινώνει την απόσυρση του νόμου.

Αυτό έγινε γιατί αμφισβητήθηκε η γραμμή της εθνικής ενότητας της αντιπολίτευσης, η λογική της προσαρμογής στο νόμο με διορθώσεις του μέσα από διαπραγματεύσεις, η γραφειοκρατική δομή του συνδικαλισμού που έλεγε “ό,τι πει το κεντρικό συμβούλιο της ΕΦΕΕ και τίποτα άλλο” κι αμφισβητήθηκε η καραμανλική τρομοκρατία. Αναβαθμίστηκε ο ρόλος των γενικών συνελεύσεων και των συντονιστικών τους επιτροπών, επανήλθε η κατάληψη στο οπλοστάσιο του κινήματος. Πάνω απ' όλα μπήκε η πολιτική μέσα στα αμφιθέατρα με τρόπο θεαλωδή και εμφανίστηκε καθοριστικά μια επαναστατική αριστερά ως ορατή δύναμη στα αριστερά του ρεφορμισμού».

Η εφημερίδα της ΟΣΕ τον Δεκέμβριο του 1979

Δεν κάνουμε πίσω

Κρίσιμη είναι αυτή η εβδομάδα για το φοιτητικό κίνημα καθώς ανοίγει το ερώτημα για τη συνέχεια του κινήματος μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου Πιερρακάκη. «Οι νόμοι καταργούνται στο πεζοδρόμιο» είναι η απάντηση που δίνει το ΣΕΚ στις Σχολές: «Συνεχίζουμε και οργανώνουμε τις γενικές συνελεύσεις. Προτείνουμε συνέχεια των καταλήψεων και νέο συλλαλητήριο την Πέμπτη 14 Μάρτη στην Αθήνα και σε όλες τις πόλεις. Ξεσηκώνουμε τις σχολές μας ενάντια στον ρατσισμό και την φασιστική απειλή. Στις 16 Μάρτη βγαίνουμε στο δρόμο ενάντια στη κυβέρνηση του ρατσισμού και τους φασίστες».

Η πρόταση της κλιμάκωσης με νέο γύρο καταλήψεων έχει να αντιμετωπίσει οργανωμένες γραμμές που κινούνται στην αντίθετη κατεύθυνση. Οι φοιτητές/ριες του ΣΕΚ συζήτησαν την οργάνωση των βημάτων την επόμενη του πανελλαδικού συλλαλητηρίου στις 8/3 στην κατάληψη της Νομικής Αθήνας. Ανάλογες συσκέψεις έγιναν και σε Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Βόλο.

«Πάμε να δώσουμε τη μάχη της συνέχειας στις γενικές συνελεύσεις αυτής της εβδομάδας. Όλος ο κόσμος θέλει να συζητήσει τα επόμενα βήματα. Μεγάλες οργανωμένες δυνάμεις θέλουν την αποκλιμάκωση. Αλλά δεν είναι δεδομένο ότι η γραμμή τους θα κερδίσει, ακριβώς επειδή ο κόσμος των σχολών θέλει τη συνέχεια της μάχης» τόνισε η **Μαρία** από τη Φιλοσοφική Αθήνας.

«Οι καταλήψεις έπαψαν να αφορούν αποκλειστικά το νομοσχέδιο εδώ και πολύ καιρό» σημειώνει η **Ηδονή** από το Θεατρικών Σπουδών. «Άνοιξαν όλα τα θέματα. Από το ποια Παιδεία θέλουμε μέχρι το ζήτημα του ρατσισμού, το έγκλημα στην Πύλο, τις ιδιωτικοποιήσεις ευρύτερα και τη δολοφονία στα Τέμπη, την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, τον σεξισμό. Ήρθαν αγωνιστές/ριες από όλα αυτά τα μέτωπα και μίλησαν στις γενικές συνελεύσεις και τις καταλήψεις. Τα θέλουμε όλα για όλα. Και γι' αυτό θέλουμε να τσακίσουμε την κυβέρνηση. Μόνο με τη συνέχεια των καταλήψεων και των απεργιών θα το καταφέρουμε. Δεν υποχωρούμε σε τίποτα. Διαδηλώνουμε την Τετάρτη έξω από τα δικαστήρια για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι του Ζακ, διαδηλώνουμε την Πέμπτη στο φοιτητικό συλλαλητήριο, διαδηλώνουμε το Σάββατο ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες».

Σταυροδρόμια

«Πάντα όταν ξεσπάνε τέτοια κινήματα φτάνει η ώρα που αντιμετωπίζεις τέτοια σταυροδρόμια» πρόσθεσε η **Αθανασία** από τη Φιλοσοφική. «Αυτή η εβδομάδα είναι πολύ κρίσιμη. Να καλέσουμε κοινά πλαίσια ανοίγοντας το ζήτημα της κατάληψης, απευθυνόμενοι στον κόσμο».

Από την ίδια σχολή, η **Μαριάννα** συνέχισε λέγοντας ότι «χρειάζεται να μπορούμε ακόμα πιο αποφασιστικά στη μάχη κι έχουμε ήδη ανακοινωμένους κινηματικούς σταθμούς για να πατήσουμε. Μπορούμε να νικήσουμε αφενός γιατί ο νόμος είναι έωλος αφετέρου γιατί έχουμε εμπιστοσύνη στον κόσμο του κινήματος που κατεβαίνει στο δρόμο έχοντας συνείδηση ότι εκεί βρίσκεται η προοπτική».

Ο **Παναγιώτης** από τη Σχολή Μηχανικών τόνισε: «Δεν είχαμε απαιτήσεις για το αν θα ψηφιστεί το νομοσχέδιο στη Βουλή. Χρειάζεται αυτή την εβδομάδα να δώσουμε απαντήσεις στα αμφιθέατρα. Η ΚΝΕ ποτέ δεν πίστεψε στις καταλήψεις. Αναγκάστηκε να τις στηρίξει επειδή ο κόσμος έμπαινε στις γενικές συνελεύσεις και ήθελε τις καταλήψεις. Τώρα που τα μαζεύει αυτό φαίνεται πιο καθαρά. Η γραμμή της επηρεάζει και κομμάτια της ριζοσπαστικής αριστεράς. Πρωτοπορία είναι αυτοί που θα βγουν μετά την ψήφιση και θα πουν ότι το φοιτητικό κίνημα έχει τον έλεγχο των σχολών, μπορεί να τσακίσει τον ψηφισμένο νόμο και θα οργανώσουν τη συνέχεια με καταλήψεις και σύνδεσή τους με τις υπόλοιπες μάχες».

«Για να μην περάσει το κλείσιμο του κινήματος χρειάζεται η μάχη να περάσει στα χέρια της βάσης. Σήμερα στο συντονιστικό της κατάληψης ο ανένταχτος κόσμος πίεζε να βγουν υλικά για την οργάνωση της γενικής συνέλευσης και το συλλαλητήριο της Πέμπτης. Χρειάζεται να επιμείνουμε σε πλαίσια που μιλάνε για συνέχεια με πενήνήμερες καταλήψεις», μετέφερε η **Εύα** από τη ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ.

Η **Αφροδίτη** από τη ΣΕΤΠ μετέφερε το συμπέρασμα της «από τις εξομολογήσεις είναι ότι ο κόσμος θεωρεί αρκετά ρεαλιστικό να συνεχίσουμε μέχρι τη νίκη. Να θυμίσουμε τα ιστορικά παραδείγματα που νόμοι μείνανε στα χαρτιά. Η αυταπάτη ότι η διαδήλωση θα σταμάταγε την ψηφοφορία στη Βουλή και τέλος είναι η επιτομή της ρεφορμιστικής αντίληψης».

Ο νόμος θα μείνει στα χαρτιά

Είπαν ότι θα βουλιάξει η Αθήνα την ημέρα της ψήφισης του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και το έκαναν. Δεκάδες χιλιάδες φοιτητές/ριες από όλη τη χώρα συγκεντρώθηκαν την Παρασκευή 8 Μάρτη για το πανελλαδικό συλλαλητήριο που καλούσαν οι φοιτητικές καταλήψεις. Από την Ξάνθη και τη Φλώρινα μέχρι τη Θεσσαλονίκη, τον Βόλο, τα Γιάννενα, την Πάτρα και την Κρήτη, αλλά και τα Τρίκαλα, την Κέρκυρα, την Χίο και φυσικά το σύνολο των φοιτητικών συλλόγων από τα πανεπιστήμια της Αθήνας, ένα μεγάλο ποτάμι γέμισε από νωρίς το πρωί τα Προπύλαια. Μαζί του πλήθος απεργών εκπαιδευτικών, εργαζομένων στα πανεπιστήμια, μαθητές/ριες. Ταυτόχρονα απέναντι από τα Προπύλαια στην πλατεία Κλαυθμώνος λάμβανε χώρα η απεργιακή συγκέντρωση για την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών, με τον κόσμο να έχει γεμίσει και την Κοραή και να ενώνει τις δύο μεγάλες κινητοποιήσεις. Για ώρες τα μπλοκ των φοιτητικών καταλήψεων βάδιζαν προς το Σύνταγμα με συνθήματα και πανό που συνέδεαν τον αγώνα ενάντια στο νομοσχέδιο Πιερρακάκη με όλες τις μάχες.

«Όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια – όχι στο σεξισμό και την καταπίεση – Το φοιτητικό κίνημα θα τους σαρώσει» έγραφε στο πανό του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, «Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση - Να μην ψηφιστεί το νομοσχέδιο – Τέρμα στη γυναικεία καταπίεση» έγραφε το πανό του Βόλου, συνδέοντας τις καταλήψεις με την απεργιακή 8 Μάρτη και τη μάχη ενάντια στο σεξισμό. Οι πανταχού παρούσες Παλαιστινιακές σημαίες δήλωναν – όπως σε κάθε διαδήλωση- την αλληλεγγύη του κινήματος στον παλαιστινιακό λαό και την καταγγελία για τη στήριξη που παρέχει η ελληνική κυβέρνηση στη γενοκτονία που διαπράττει ο Νετανιάχου. Οι χιλιάδες προκηρύξεις και τα καλέσματα που μοιράστηκαν για το συλλαλητήριο στις 16 Μάρτη έβαζαν τον επόμενο μεγάλο σταθμό για το κίνημα, την κινητοποίηση του επόμενου Σαββάτου 16/3 στην Ομόνοια ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες.

Είναι προφανές ότι η κυβέρνηση τρόμαξε από την κινητοποίηση του φοιτητικού κινήματος που για εννιά εβδομάδες συνεχίζει τις καταλήψεις στα πανεπιστήμια. Δεν εξηγείται αλλιώς η βίαιη αλλά ανεπιτυχής προσπάθεια της αστυνομίας να διαλύσει το ποτάμι των φοιτητών/ριών. Πρώτα ξεκίνησε με αναίτιες προσαγωγές κόσμου που τους έμοιαζαν ότι κατεβαί-

8/3, Αθήνα. Πανελλαδικό συλλαλητήριο καταλήψεων. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ουν στο συλλαλητήριο. Συνέχισε επιχειρώντας το σπάσιμο της πορείας στη Σταδίου με ασφυξιογόνα και κρότου λάμψης. Κατόπιν με ένα όργιο βίας στο Σύνταγμα. Όταν η κεφαλή της πορείας στάθηκε μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη με πρόσωπο προς τα ΜΑΤ, οι μπάτσοι επιτέθηκαν βάνουσα πνίγοντας την Αμαλία στα χημικά, στριμώνχοντας διαδηλωτές στα κάγκελα πάνω από την πλατεία Συντάγματος και χτυπώντας τους σιδιστικά με ανάποδα γκλομπ. Οκτώ φοιτητές κι ένας δημοσιογράφος χρειάστηκε να μεταφερθούν τραυματισμένοι στο νοσοκομείο. Αλλά ούτε τότε ξεμπερδέψαν με το φοιτητικό κίνημα. Τα μπλοκ που δέχτηκαν την επίθεση ανασυγκροτήθηκαν, αυτά που ακολουθούσαν γέμισαν την λεωφόρο Αμαλίας και το συλλαλητήριο συνεχίστηκε μέχρι αργά το βράδυ.

Εκεί πάνω στον Άγνωστο Στρατιώτη συνεδρίασε το Συντονιστικό Γενι-

κών Συνελεύσεων και Καταλήψεων με εκπροσώπους από φοιτητικούς συλλόγους όλης της χώρας να διαδέχονται ο ένας μετά την άλλη στο μικρόφωνο. Ο ενθουσιασμός, η αίσθηση ότι «γράφουμε ιστορία», το μέγεθος του κινήματος που συνεχίζει για πάνω από δύο μήνες και η τοποθέτησή του δίπλα σε αντίστοιχα μεγάλα φοιτητικά κινήματα όπως το '79, το '91-'92 και το 2006-07 έμπαιναν από τις περισσότερες τοποθετήσεις. Αρκετές ήταν αυτές που έβαζαν την ανάγκη για συνέχεια των καταλήψεων και μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου.

Κοινωνική αντιπολίτευση

«Το φοιτητικό κίνημα δυο μήνες τώρα έχει πυροδοτήσει ευρύτερες αντιστάσεις κι έχει αναγκάσει τους πάντες να μιλάνε αυτή τη στιγμή για μια κοινωνική αντιπολίτευση που έχει στριμώξει την κυβέρνηση κόντρα

Συλλαλητήρια Πέμπτη 14/3

Αθήνα 12μ Προπύλαια
Θεσσαλονίκη 12μ Καμάρα
Βόλος 12μ Θόλος
Πάτρα 12μ Πλατεία Γεωργίου
Χανιά 1μμ Πλατεία Αγοράς
Ηράκλειο 12μ Πλατεία Ελευθερίας
Ρέθυμνο 1μμ Δημαρχείο
Ξάνθη 12μ Κεντρική Πλατεία

στο αρχικό αφήγημα ότι οι συσχετισμοί είναι αρνητικοί και δεν μπορεί να βγει κίνημα» ξεκίνησε την παρέμβασή του ο **Αλέξανδρος Κοροβέσης**, από την κατάληψη της ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ και μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές. «Το φοιτητικό κίνημα δυο μήνες βρίσκεται στο δρόμο και βάζει τις βάσεις για να συνεχίσει. Ό,τι και αν ψηφίζουν στο κτήριο της Βουλής, εμείς είμαστε η αντιπολίτευση. Αυτοί μπορεί να ελέγχουν το κοινοβούλιο, εμείς όμως ελέγχουμε τις σχολές, ελέγχουμε τους δρόμους κι εκεί είναι η δύναμη για να μπλοκάρουμε το νόμο. Αυτό το ρεύμα που αμφισβητεί την κυβέρνηση δεν το κάνει μόνο ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Πιάνει όλα τα ζητήματα. Τη μάχη ενάντια στο σεξισμό και την καταπίεση, τη μάχη για λευτεριά στην Παλαιστίνη, τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Τα ζητήματα αυτά τα συνδέουμε ως μια κεντρική

μάχη ενάντια στην κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και της φτώχειας. Πάμε να οργανώσουμε τα επόμενα βήματα. Να προχωρήσουμε σε νέο γύρο γενικών συνελεύσεων. Να κλιμακώσουμε με συνέχεια των καταλήψεων. Να ενωθούμε με όλο το απεργιακό κύμα που παλεύει. Έτσι μένουν οι νόμοι στα χαρτιά, με γκρεμισμένες κυβερνήσεις που τις ρίχνουν οι απεργίες και οι καταλήψεις. Να συνεχίσουμε με νέο συλλαλητήριο την επόμενη Πέμπτη και το επόμενο Σάββατο να δώσουμε τη μάχη όλες και όλοι μαζί ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Να συνεχίσουμε με καταλήψεις, η κυβέρνηση είναι απομονωμένη, έχουμε τη δύναμη να νικήσουμε».

Την ίδια ώρα μέσα στη Βουλή τα λόγια του Αλέξανδρου επιβεβαιώνονταν. Η Νέα Δημοκρατία πράγματι απομονωμένη ψήφιζε το νομοσχέδιο Πιερρακάκη. Μόλις ένας βουλευτής εκτός ΝΔ υπερψήφισε: Ο Κατσιβαρδάς, γνωστός ως ο άνθρωπος του φυλακισμένου νεοναζι Κασιδιάρη στη Βουλή, διασπασμένος από τους Σπαρτιάτες (οι υπόλοιποι του νεοφασιστικού μορφώματος ψηφισαν παρών).

Η κυβέρνηση όταν ξεκίνησε την επιχείρησή «παράκαμψης» του άρθρου 16 προσδοκούσε ευρεία συναίνεση. Ο ΣΥΡΙΖΑ του Κασσελάκη έμοιαζε αρκετά διαφορετικός και μετατοπισμένος προς τα δεξιά για κάτι τέτοιο. «Δεν θέλω ιδιωτικά πανεπιστήμια αλλά θέλω συμπράξεις δημοσίων πανεπιστημίων με ξένα ιδιωτικά πανεπιστήμια» δήλωνε τον περασμένο Σεπτέμβρη. Το ΠΑΣΟΚ δήλωνε (και δηλώνει) υπέρ των «μη κρατικών – μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων». Κανείς τους δεν τόλμησε να στηρίξει τελικά το νομοσχέδιο του Πιερρακάκη.

Θα έπρεπε να αντιπαρεθεθούν κι αυτοί με τον κόσμο των σχολών που ξεκίνησε στην αρχή της χρονιάς κόντρα στις προσδοκίες πολλών δεξιά κι αριστερά, ξεδίπλωσε γρήγορα ένα κίνημα πενθήμερων επαναλαμβανόμενων καταλήψεων και γκρέμισε όλες τις προσπάθειες της κυβέρνησης είτε να υποτιμηθεί και να συκοφαντηθεί, είτε να κατασταλεί. Στις κατηγορίες για μειοψηφίες απάντησε με γενικές συνελεύσεις σε γεμάτα αμφιθέατρα και μαζικές εβδομαδιαίες διαδηλώσεις. Κόντρα στις προσπάθειες απομόνωσης διεκδίκησε και πήρε τη συμπαράσταση της εργατικής τάξης, συνδεόμενο με τις εργατικές απεργίες και τους αγροτικούς αγώνες. Κι έτσι στην κυβέρνηση έμεινε ο... Κατσιβαρδάς.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Κατεβήκαμε μαζικά από το Βόλο στο πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Λίγο πριν μπούμε στα λεωφορεία, το προηγούμενο βράδυ, οργανώσαμε εκδήλωση για την απεργιακή 8 Μάρτη και την απελευθέρωση των γυναικών στην κατάληψη της Χωροταξίας μαζί με τους φοιτητικούς συλλόγους της Αρχιτεκτονικής και της Ιχθυολογίας όπου συμμετείχαν δεκάδες συναγωνιστές/ριες. Μίλησε μια εργαζόμενη στην ΕΡΑ Βόλου που συμμετείχε στην κατάληψη ενάντια στο «μαύρο» την περίοδο 2013-2015.

Η συζήτηση ήταν πολύ μεγάλη με εικόνες της μάχης ενάντια στο σεξισμό από όλο τον κόσμο, πολλά παραδείγματα από σεξιστικές επιθέσεις μέσα σε εργατικούς χώ-

ρους. Επισημάνθηκε η ανάγκη σύνδεσης της μάχης αυτής με τους αγώνες των σχολών, των εργαζομένων και των αγροτών. Σίγουρα η εκδήλωση αυτή έπαιξε σημαντικό ρόλο για να έχουμε μαζική συμμετοχή και στο πανελλαδικό συλλαλητήριο της 8 Μάρτη στην Αθήνα, όχι μόνο γιατί ψηφίζεται το νομοσχέδιο αλλά και γιατί είναι η ημέρα που σηματοδοτεί την μάχη ενάντια στο σεξισμό και μάλιστα με απεργία.

Χρειάζεται αυτό το κίνημα να συνεχίσει και να μην ξεφουσκώσει. Ο στόχος δεν είναι να κλείσουμε το κίνημα «για να πάμε στις Ευρωεκλογές», αλλά να κλιμακώσουμε για να ριζώσουμε την κυβέρνηση.

Γιώργος Ζιάκας,
κατάληψη Χωροταξίας Βόλου

Νέα 4ήμερη κατάληψη αποφάσισε τη Δευτέρα 11/3 η γενική συνέλευση του Φ.Σ. Χωροταξίας Βόλου, συμμετοχή στο συλλαλητήριο της Πέμπτης 14/3 και στο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο της 16/3. Στη συνέχεια το συντονιστικό της κατάληψης αποφάσισε εξορμήσεις στα σχολεία και το λιμάνι και διοργάνωση εκδήλωσης για τον ρατσισμό. Απόφαση συμμετοχής στο συλλαλητήριο της 16ης Μαρτίου πήρε και ο Φοιτητικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής. Τη συνέχιση της κατάληψης αποφάσισαν και οι φοιτητές/ριες στην Ιχθυολογία του Βόλου, στη ΣΕΤΠ και τη ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ, στο Πολυτεχνείο Ξάνθης κ.α.

Σε εξέλιξη ήταν γενικές συνελεύσεις σε μια σειρά σχολές πανελλαδικά το μεσημέρι της Τρίτης 12/3.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

Επόμενος απεργιακός σταθμός - 27 Μάρτη

Στις 27 Μάρτη είναι ο επόμενος απεργιακός σταθμός για όλη την Υγεία, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ που προωθεί ο Άδωνις και η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Η ΟΕΝΓΕ έχει προκηρύξει απεργιακή κινητοποίηση και μπαίνουμε μπροστά για να την μετατρέψουμε σε 24ωρη απεργία για όλους τους εργαζόμενους της Υγείας.

Τα απογευματινά επί πληρωμή χειρουργεία είναι ο πάτος για την κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και των καταστροφών. Είναι η χυδαία ιδιωτικοποίηση της Υγείας που πατάει εκβιαστικά πάνω στην ανάγκη των εργαζομένων και της κοινωνίας, για υψηλού επιπέδου και άμεση ιατρική φροντίδα. Μάλιστα δήλωσε ότι απεργάζεται σχέδιο ενοικίασης χειρουργικών τραπέζιων του ΕΣΥ στους ιδιώτες. Είναι μια σκληρή ταξική επίθεση που με μαθηματική ακρίβεια θα μειώσει ακόμα περισσότερο την πρόσβαση των φτωχών στο ΕΣΥ. Δεν είναι τυχαίο ότι προσπαθεί να επαναφέρει το 20ευρο για όσους δεν έχουν ΑΜΚΑ, δηλαδή τους πιο φτωχούς και τους μετανάστες.

Είναι μια παράλογη επίθεση που ζητά από το λιγιστό και εξουθενωμένο προσωπικό και από τα, γεμάτα ράντζα, νοσοκομεία μας να επιβαρυνθούν παραπάνω για να κερδίσει χρήμα μια χούφτα μεγαλογιατρών. Ο δολοφόνος με το πριόνι Άδωνις αποφεύγει συνειδητά - στο όνομα του κέρδους των λίγων - να κάνει αυτό που χρειάζεται το ΕΣΥ για να σωθεί: ΜΑΖΙΚΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ και ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ. Αντίθετα προωθεί με γρήγορους ρυθμούς την επαναφορά των εργολάβων σε όλα τα νοσοκομεία απολύοντας χιλιάδες συμβασιούχους ΣΟΧ, καθημερινά.

Η συντριπτική πλειοψηφία των υγειονομικών δεν θέλει την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ και τα απογευματινά χειρουργεία. Οι δεκάδες χιλιάδες συμβασιούχοι, ΣΟΧ, επικουρικοί, ΟΑΕΔ, εργολαβικοί ξέρουν καλά ότι κινδυνεύουν κάθε μέρα με απόλυση εξαιτίας της ιδιωτικοποίησης και της υποχρηματοδότησης. Οι μόνιμοι γιατροί και νοσηλευτές μαζί με

«Με μια μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση με στάση εργασίας της ΕΝΙΘ έγινε η έναρξη των απογευματινών επί πληρωμής χειρουργείων στο νοσοκομείο Παπαγεωργίου. Μαζική ήταν η συμμετοχή υγειονομικών όχι μόνο από το συγκεκριμένο νοσοκομείο, αλλά από διάφορα νοσοκομεία της πόλης. Εκεί βρέθηκαν αντιπροσωπείες της ΕΔΟΘ και του ΕΚΘ, όπως και από κόμματα της Αριστεράς.

Στη συνέχεια με συνθήματα υπέρ της δημόσιας δωρεάν Υγείας μήχηκα στην αίθουσα που έκανε φιέστα ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος του Εξαδάκτυλου, που λειτουργούσε ως λαγός για την ομαλή έναρξη των απογευματινών χειρουργείων. Εκεί αναγκάστηκαν να δώσουν τον λόγο στον πρόεδρο της ΕΝΙΘ για να πει ότι η πραγματική βία είναι η ιδιωτικοποίηση της Υγείας. Οι ελλείψεις προσωπικού, τα επί πληρωμή χειρουργεία, οι απέραντες ώρες αναμονής, είναι αυτά που εξοργίζουν τους ασθενείς. Εκτός από λίγους παρατρεχάμενους «επίσημους», η πλειοψηφία επιδοκίμαζε τη διαμαρτυρία», μας μεταφέρει ο Γιάννης Κούτρας, μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ.

τους συμβασιούχους ξανά και ξανά έχουμε πλημμυρίσει τους δρόμους μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους για να σωθεί το ΕΣΥ.

Στην 48ωρη απεργία τον Νοέμβριο του 2023 και στις 22 Φλεβάρη, διαδηλώσαμε μαζικά σε όλη τη χώρα. Και το δείξαμε ξανά στις 28 Φλεβάρη με την συγκλονιστική απεργία πανελλαδικά, μαζί με τις φοιτητικές καταλήψεις και με την απεργία στις 8 Μάρτη ότι οι εργαζόμενοι και η νεολαία συγκρούονται ανοιχτά με την κυβέρνηση των δολοφόνων, του ρατσισμού και του σεξισμού.

Εμπρός να μετατρέψουμε την 27 Μάρτη σε 24ωρη απεργία από τα κάτω, σωματείο το σωματείο. Να προχωρήσουμε παντού σε γενικές συνελεύσεις και αποφάσεις για να μετατραπεί η

απεργιακή κινητοποίηση της ΟΕΝΓΕ σε 24ωρη πανυγειονομική απεργία για όλους και όλες. Με την προοπτική να περάσουμε άμεσα σε απεργία διαρκείας και να αφήσουμε τα όνειρα του Άδωνι για το "νόμιμο" φακελάκι να γίνουν στάχτη και αποκαΐδια.

Καλούμε όλους και όλες στην οργάνωση επιτροπών αγώνα, γενικών συνελεύσεων, τοπικών δράσεων προκειμένου γιατροί, νοσηλευτές διοικητικοί, μόνιμοι και συμβασιούχοι να περάσουμε στην αντιμετώπιση κλιμακώνοντας απεργιακά. Καλούμε ξανά την ΠΟΕΔΗΝ, την ΟΕΝΓΕ, την ΕΙΝΑΠ, τις ενώσεις πανελλαδικά των γιατρών να κλιμακώσουμε απεργιακά για να ανατρέψουμε αυτήν την κυβέρνηση και την βάρβαρη πολιτική της.

Συντονιστικό Νοσοκομείων

εργαζόμενους που αναγνωρίζονται και αμείβονται ως ανειδίκευτοι, που να κάνουν τα πάντα και να πληρώνονται ελάχιστα. Το διευθυντικό δικαίωμα να είναι απεριόριστο απέναντι σε εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα, σε συνθήκες εντατικής εργασίας και έλλειψης προσωπικού, με εκτόξευση των φαινομένων αυθαιρεσίας», σημειώνει το Σωματείο και αναφέρει ότι «η πρόταση της ΓΣΕΕ σήμερα για τον κατώτατο μισθό είναι 908 ευρώ μικτά γιατί εκεί ορίζεται το όριο της φτώχειας, ενώ στην τελευταία Σύμβαση Εργασίας των Ιδιωτικών Κλινικών (2016) ο βασικός μισθός (χωρίς επιδόματα) του/της νοσηλευτή/ριας ήταν 675 ευρώ μικτά».

Κλιμάκωση ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Υγείας

«Στις 5 Μάρτη, με ένα κατάπυστο ΦΕΚ, βγήκε το κοστολόγιο, όχι μόνο για τα απογευματινά χειρουργεία, αλλά και για άλλες ιατρικές πράξεις, μέχρι και μεταμοσχεύσεις», δηλώνει στην ΕΑ ο Χρίστος Αργύρης, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς. Την επόμενη μέρα στη συνέντευξη Τύπου του Άδωνι και της Αγαπηδάκη, είπαν ότι ιδιώτες γιατροί μπορούν, πάλι επί πληρωμή, να γίνουν προσωπικοί γιατροί, αφού ο κόσμος δεν μπορεί να κλείσει ραντεβού στα Κέντρα Υγείας. Στις 7 Μάρτη κατατέθηκε το νομοσχέδιο για την Υγεία του Γεωργιάδη, που πέρα από τα απογευματινά χειρουργεία, λέει ότι οι γιατροί του ΕΣΥ μπορούν να δουλεύουν και ιδιωτικά. Μετά ο Γεωργιάδης δήλωσε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ότι θα φτιάξουν τροπολογία με την οποία θα μπορούν ιδιώτες/κλινικές να νοικιάζουν τα χειρουργικά τραπέζια των δημόσιων νοσοκομείων.

Στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ (7/3), ως Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή προτείναμε τριήμερη απεργία μέσα στον Μάρτιο και κλιμάκωση με διαρκείας για να μην εφαρμοστεί αυτή η λεηλασία του ΕΣΥ. Απέναντί μας βρήκαμε τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ και την πρότασή του για στάση εργασίας στις 27/3 που υπερψήφισε με 9 ψήφους απέναντι στις 6 που ψήφισαν την πρότασή μας. Στο τελικό αποτέλεσμα έπαιξε ρόλο ότι η συνεδρίαση κράτησε πολλές ώρες με αποτέλεσμα τρεις γενικοί σύμβουλοι του Ενωτικού Κινήματος από μακρινές περιοχές της περιφέρειας έπρεπε να φύγουν πριν γίνει η ψηφοφορία για να προλάβουν το πλοίο και τα πούλμαν.

Η ΔΑΚΕ ουσιαστικά απουσίασε, αλλά πρωτοστατεί στον απεργοσπαστικό μηχανισμό και την τρομοκρατία σε όποιον/α αγωνίζεται ή δεν στηρίζει τα κυβερνητικά σχέδια μέσα στα νοσοκομεία. Γι' αυτό είναι μάχη ανά νοσοκομείο να βγουν συνελεύσεις, περιοδικές ενημέρωσης όλων των συναδέλφων και να κλιμακώσουμε. Γιατί η πλειοψηφία των υγειονομικών είναι ενάντια στα απογευματινά χειρουργεία».

ΕΙΝΑΠ

«Στη συνεδρίαση της ΕΙΝΑΠ (11/3) συζητήθηκε πρώτα το θέμα της μορφής που καταθέσαμε ως Ενωτικό Κίνημα ενάντια στην πρόεδρο Μ. Παγώνη, καθώς δεν διέψευσε τον Γεωργιάδη που εδώ και μέρες βγήκε δημόσια και της έδωσε συγχαρητήρια που στηρίζει την υλοποίηση των απογευματινών χειρουργείων» μας λέει ο Κώστας Καταραχιάς, μέλος ΔΣ της ΕΙΝΑΠ. «Άλλη μια απόδειξη ότι η κυβερνητική παράταξη της ΔΗΚΝΙ (ΝΔ) αποτελεί τον πολιορκητικό κριό του Γεωργιάδη μέσα στα νοσοκομεία. Δεν πέρασε η μομφή καθώς οι υπόλοιποι -πέρα από τη ΔΗΚΝΙ που καταψήφισε- ψήφισαν λευκό με τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ να χρησιμοποιούν τη δικαιολογία ότι οι συσχετισμοί είναι αρνητικοί -την ώρα που η Αριστερά έχει την πλειοψηφία στο ΔΣ της ΕΙΝΑΠ όπως τονίσαμε προς απάντησή τους- και ακόμα χειρότερα ότι πολλοί γιατροί είναι υπέρ των απογευματινών. Αυτή η στάση δεν αφορά μόνο τη μομφή, αλλά δείχνει ότι δεν οργανώνουν για την κλιμάκωση.

Η ΕΙΝΑΠ αποφάσισε: τετράωρη στάση εργασίας στις 13/3 (11πμ-3μμ) και συγκέντρωση στις 12μ στο Υπουργείο Υγείας σε συντονισμό με τα νοσοκομεία ΨΝΑ Δαφνί και Ευαγγελισμό που καλούν απεργιακή κινητοποίηση για να μην κατατεθεί το νομοσχέδιο Βαρτζόπουλου που διαλύει περαιτέρω την Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση. Στις 14/3 δίωρη στάση εργασίας 1μμ-3μμ και κινητοποίηση στον Ευαγγελισμό που θα είναι το πρώτο νοσοκομείο που εφαρμόζονται τα απογευματινά χειρουργεία στην Αθήνα. Και τέλος, απεργιακή κινητοποίηση στις 27 Μάρτη σε συντονισμό με το κάλεσμα της ΟΕΝΓΕ. Επίσης, η ΕΙΝΑΠ στήριξε το ψήφισμα συμπαρατάσεως στην Κατερίνα Πατρικίου προέδρου του σωματείου του Αγίου Σάββα που διώκεται και θα βγάλει απόφαση καταδίκης της κατάπυστης ανακοίνωσης της ΔΑΚΕ εις βάρος μου».

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Για την υπογραφή Κλαδικής Σύμβασης με αυξήσεις στους μισθούς και εργασιακά δικαιώματα, το Κλαδικό Σωματείο Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας καλεί σε 24ωρη απεργία στις 28/3 στις Ιδιωτικές Κλινικές.

Σύμφωνα με το Σωματείο οι εργοδότες του κλάδου, ο Σύνδεσμος Ελληνικών Κλινικών, πρότειναν αύξηση 0,5-1% επί του κατώτατου μισθού και από εκεί παροχές, αν και εφόσον, θέλει να δώσει ο εργοδότης. Δηλαδή «η εργασία να εκτελείται από

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

Μαζική συμπαράσταση ενάντια στις διώξεις

Κάτω τα χέρια από τα σωματεία

«Κάτω τα χέρια από τα σωματεία. Όχι στη δίωξη της Κατερίνας Πατρικίου» ήταν το μήνυμα που έστειλε η μεγάλη συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο προαύλιο του Αγ. Σάββα την Τρίτη 12/3, στη διοίκηση του νοσοκομείου και την κυβέρνηση της διάλυσης του ΕΣΥ. Η Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων, κατέθετε την ίδια μέρα την απολογία της στη ΓΑΔΑ για «βία κατά συρροή» και «παρακώλυση λειτουργίας δημόσιας υπηρεσίας» για την πρώτη ημέρα της απεργίας διαρκείας στην καθαριότητα του νοσοκομείου (24/1) απέναντι στις απολύσεις των συμβασιούχων, μετά από καταγγελίες της Διοίκησης για να ποινικοποιήσει τον μεγάλο αγώνα που έγινε σημαία για όλους/ες τους/τις ΣΟΧ.

Η συμπαράσταση που έχει ξεσηκώσει αυτή η νέα συνδικαλιστική δίωξη είναι τεράστια. Πολλές δεκάδες κόσμου συμμετείχαν στη συγκέντρωση από εργαζομένους/ες του νοσοκομείου, τις απολυμένες καθαρίστριες και συνδικαλιστές/ριες και αλληλέγγυους από άλλους χώρους. Με ψηφίσματα συμπαραστέκονται δεκάδες μέχρι στιγμής εργατικές ομοσπονδίες και σωματεία, υγειονομικών και άλλων κλάδων: ΠΟΕΔΗΝ, ΟΕΝΓΕ, ΕΙΝΑΠ, ΕΙΝΗ, ΟΜΥΛΕ, ΠΟΣΠΕΡΤ, τα σωματεία εργαζομένων των νοσοκομείων Έλενα Βενιζέλου, Γεννηματάς, Ευαγγελισμός, Ασκληπιείο, Θριάσιο, Αττικόν, Κρατικό Νίκαιας, ΨΝΑ, Ελπίς, Αγ. Νικολάου Κρήτης, ο φοιτητικός σύλλογος Ιατρικής Ιωαννίνων, οι ΣΕΠΕ Γλυφάδας-3B και Μεσσηνίας, η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας και η ΕΛΜΕ Πειραιά, τα σωματεία εργαζομένων ΓΓΔΕ, Μετρό, Εθνικής Τράπεζας, κ.

«Κυνηγάνε την Κατερίνα γιατί τους πονάει που ξεσηκώνεται ο κόσμος. Όλο αυτό που κάναμε, παρά το ότι παραμένουμε απολυμένες, για μένα είναι μια μεγάλη νίκη. Γιατί η απεργία διαρκείας που κάναμε έκανε γνωστή ευρύτερα στην κοινωνία την επίθεση που δεχόμαστε στα νοσοκομεία ξεμπροστιάζοντας την κυβέρνηση και έδειξε τον δρόμο της σύγκρουσης στους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες στα υπόλοιπα νοσοκομεία, αλλά και στο υπόλοιπο δημόσιο, που κάνουν τα ίδια», δήλωσε στην ΕΑ η Άννα, απολυμένη συμβασιούχος καθαρίστρια στον Άγιο Σάββα. «Η Διοίκηση είναι εκδικητική απέναντι στους εργαζόμενους, γιατί παλεύουν. Ασχολούνται με το πώς θα πάρουν χρήματα από το νοσοκομείο, αδιαφορώντας για την υγεία των ασθενών. Το σωματείο του νοσοκομείου το έχει στοχοποιήσει το υπουργείο, όχι μόνο τώρα, και πιο παλιά», τόνισε ο Δημήτρης Χρονόπουλος, τεχνολόγος-ακτινολόγος στον Άγιο Σάββα.

Τον λόγο στη συγκέντρωση πήραν ο Παντελής Βαϊνάς, ΕΕ ΑΔΕΔΥ, ο Πάνος Παπανικολάου, ΕΕ ΟΕΝΓΕ, ο Γιώργος Κουτροφίνης, ΟΜΥΛΕ, η Βιβή Πασχάλη, ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ και ΔΣ σωματείου εργαζομένων Ευαγγελισμός, ο Νίκος Τουρνάς, ΟΣΥΟ, η Μαρία Χαρχαρίδου, ΔΣ σωματείου εργαζομένων Γεννηματάς, η Ειρήνη Γεωργοπούλου, απολυμένη καθαρίστρια Αγ. Σάββα, ο Γιώργος Κούτουλας, ΔΣ σωματείου εργαζομένων Θριάσιο, ο Δημήτρης Γαρδικλής, ΔΣ σωματείου εργαζομένων Ασκληπιείο, ο Χρίστος Αργύρης, ΓΣ ΑΔΕΔΥ και ΔΣ σωματείου εργαζομένων Γεννηματάς και η Κατερίνα Πατρικίου.

«Αυταρχισμός»

«Την ώρα που ιδιωτικοποιούν τα Πανεπιστήμια και ανοίγουν τα απογευματινά χειρουργεία για να κάνουν την Παιδεία και την Υγεία εμπόριο, την ώρα που προτίθενται να ιδιωτικοποιήσουν το νερό και να διαλύσουν όλες τις υπηρεσίες, εντείνεται και ο αυταρχισμός. Το τελευταίο διάστημα έχουμε σωρεία διώξεων σε πολλούς χώρους δουλειάς. Πρόσφατα ο Δημήτρης Αντωνίου, μέλος της Ομοσπονδίας Διοικητικών Υπαλλήλων στα Πανεπιστήμια παραπέμπεται για απόλυση επειδή συμπαραστάθηκε στις φοιτητικές καταλήψεις. Σε αυτή την κατεύθυνση είναι και η δίωξη της Κ. Πατρικίου, γιατί υπερασπίστηκε το δικαίωμα στη δουλειά», είπε ο Π. Βαϊνάς.

«Η διοικήτρια του Αγ. Σάββα καταφεύγει σε τέτοιες πρακτικές για να κουκουλώσει τις δικές της ευθύνες, όπως το έκανε στην πρώτη άγρια φάση της πανδημίας με τη δίωξη του τότε προέδρου του σωματείου, Κ. Κατα-

ραχιά, που την είχε καταγγείλει για την εγκληματική της διαχείριση και τη διασπορά της πανδημίας σε ογκολογικούς ασθενείς. Τώρα με δική της ευθύνη, ανεκπαίδευτο προσωπικό καθαριότητας και χωρίς κατάλληλα υλικά μπαίνει να καθαρίσει τα χειρουργεία, καθώς προφανώς η Διοικήτρια θεωρεί ότι είναι λουτροκαμινέδες. Θα έπρεπε η ποινική δίωξη να στραφεί εναντίον της για παράβαση καθήκοντος», ανέφερε ο Π. Παπανικολάου.

«Αυτό το έργο της απαξίωσης, της καταστροφής των εργαζομένων και τελικά της ιδιωτικοποίησης την έχουμε ζήσει στο πετσί μας στο λιμάνι του Πειραιά. Είμαστε στο πλευρό σας και καλή δύναμη στον αγώνα σας», τόνισε ο Γ. Κουτροφίνης, ενώ η Βιβή Πασχάλη ανέφερε: «Δεν θα αφήσουμε να περάσει η τρομοκρατία. Η δίωξη της Κ. Πατρικίου είναι ευθεία επίθεση στο σωματείο. Θέλουν να μας φμώσουν γιατί αγωνιζόμαστε για τους συναδέλφους μας, αλλά και για δημόσια δωρεάν Υγεία για όλο τον λαό. Διοικήσεις και κυβέρνηση θέλουν να ποινικοποιήσουν τη συνδικαλιστική δράση για να δώσουν την Υγεία σε ιδιώτες και εργολάβους».

«Ο Σύλλογος Εργαζομένων στην ΑΑΔΕ πήρε ομόφωνα απόφαση για συμπαράσταση στην πρόεδρο του σωματείου του Αγίου Σάββα. Γιατί εργολάβους φέρνουν σε όλες τις υπηρεσίες του Δημοσίου, όχι μόνο στα νοσοκομεία. Στο υπουργείο Οικονομικών υπάρχει ολόκληρη στρατηγική

του Χατζηδάκη, να παραχωρήσει, μετά την καθαριότητα, ολόκληρες λειτουργίες του Υπουργείου σε ιδιώτες. Ο αγώνας που δίνει τόσα χρόνια το σωματείο του Αγ. Σάββα μας εμπνέει και θέλουμε να το προφυλάξουμε», είπε ο Ν. Τουρνάς.

Η Μ. Χαρχαρίδου επισήμανε: «Το σωματείο του Αγ. Σάββα είναι οδηγός μας. Οι διώξεις των μαχητικών συνδικαλιστών δεν μας τρομάζουν, μας ατσάλωνουν. Είναι κομμάτι της μάχης για να μην επιτρέψουμε την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Γι' αυτό χρειαζόμαστε απεργίες διαρκείας όπως έκανε ο Αγ. Σάββας για να υπερασπιστούμε τους ασθενείς μας για δημόσια νοσοκομεία ανοιχτά σε όσους και όσες τα έχουν ανάγκη».

«Με όλη μας την ψυχή»

«1η Φλεβάρη απολυθήκαμε για να μπει ο εργολάβος. Χρόνια τώρα το προσπαθούσε η διοίκηση, εμάς μας έβγαζε άχρηστες, ενώ το νοσοκομείο ήταν πεντακάθαρο. Τώρα με τον εργολάβο, με 40 το πολύ άτομα για όλο το νοσοκομείο, με μισό λίτρο χλωρίνη η κάθε εργαζόμενη για να βγάλει τον μήνα, με μόνο πέντε σακούλες σκουπιδιών κάθε πρωί για ολόκληρα τμήματα, είναι καλύτερα; Για έναν μήνα παλέψαμε με όλη μας την ψυχή στο νοσοκομείο και στους δρόμους. Η πρόεδρος του σωματείου ήταν πάντα εκεί μαζί μας, φώναζε πιο δυνατά κι από μας για να στηρίξει απολυμένους ανθρώπους και τώρα τη διώκουν», τόνισε η Ε. Γεωργοπούλου.

«Είναι σαφές ότι στη σημερινή φάση χρειάζεται ένα μέτωπο κοινής δράσης όλων, μόνιμων και συμβασιούχων, ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης για αυξήσεις, μονιμοποίηση των συμβασιούχων, για το δικαίωμα στη δουλειά», υπογράμμισε ο Γ. Κούτουλας, ενώ ο Δ. Γαρδικλής ανέφερε: «Το γεγονός ότι στοχοποιείται η Κατερίνα δείχνει ότι κάτι κάνετε καλά εδώ. Οι διώξεις δεν απευθύνονται μόνο στα πρόσωπα, αλλά στη συνδικαλιστική δράση. Γι' αυτό είμαστε μαζί στον δίκαιο αγώνα σας και για την επαναπρόσληψη των απολυμένων, να φύγουν οι εργολάβοι από τα νοσοκομεία, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Υγείας».

«Η θα πάμε σε σύγκρουση, μόνιμοι και συμβασιούχοι, ή αυτό το ΕΣΥ, με την πλειοψηφία του προσωπικού να κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί χωρίς φακέλακια, θα διαλυθεί. Γι' αυτό οργανώνουμε την απεργιακή κινητοποίηση των γιατρών στις 27 Μάρτη, που θέλουμε να τη μετατρέψουμε σε 24ωρη πανυγειονομική απεργία και να συνεχίσουμε με διαρκείας», είπε ο Χρ. Αργύρης.

«Χρόνια τώρα το σωματείο αυτό έχει πρωτοστατήσει σε όλους τους αγώνες. Αυτούς τους αγώνες και αυτή την πρωτοπορία προσπαθούν να τσακίσουν. Αυτό δεν θα το καταφέρουν. Συνεχίζουμε και επιμένουμε. Γιατί ο καθημερινός αγώνας στον χώρο της εργασίας μαζί με τον αγώνα στο προαύλιο και στους δρόμους είναι που έχουν κρατήσει το νοσοκομείο όρθιο για να προσφέρει στους χιλιάδες ασθενείς. Με αυτές τις πρακτικές μας δυναμώνουν και μας ενώνουν, φέρνουν την αλληλεγγύη από άλλα σωματεία. Και με αυτήν την ενότητα θα τσακίσουμε και τους εκβιασμούς και τις πολιτικές που διαλύουν τη δημόσια Υγεία», τόνισε η Κ. Πατρικίου.

Μάνος Νικολάου

Teleperformance

Σε νέα απεργία την Τετάρτη 13/3, την τέταρτη σε σειρά το τελευταίο διάστημα, προχωράει το Σωματείο Εργαζομένων στις Τηλεπικοινωνίες και την Πληροφορική (ΣΕΤΗΠ) Αττικής στις εταιρίες Teleperformance, Webhelp, TTEC και Foundever.

Συγκεντρώσεις θα γίνουν στις 8πμ μπροστά στα κτίρια των εταιριών. Η απεργία οργανώνεται από κοινού με τους συναδέλφους τους στη Γαλλία. Διεκδικούν Συλλογικές Συμβάσεις με αυξήσεις και εργασιακά δικαιώματα, μόνιμη και σταθερή δουλειά, δικαιώματα στους μετανάστες εργάτες και όχι συμβάσεις σκλαβιάς.

ΑΘΗΝΑ

Πλημμύρισαν οι δρόμοι της Αθήνας την Παρασκευή 8 Μάρτη, στην Πανεργατική Απεργία των συνδικάτων για την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών. Ούτε δέκα μέρες μετά τη μεγάλη απεργία για τον ένα χρόνο από το έγκλημα των Τεμπών στις 28/2, χιλιάδες απεργοί με τις γυναίκες στην πρώτη γραμμή διαδήλωσαν ενάντια στην κυβέρνηση του σεξισμού, των ιδιωτικοποιήσεων, της φτώχειας και του πολέμου. Την ίδια ώρα ξεκινούσε το τεράστιο πανελλαδικό συλλαλητήριο των φοιτητικών καταλήψεων, με όλη την εκπαιδευτική κοινότητα στο πλευρό τους, ενάντια στη ψήφιση του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Δυναμικό παρών έδωσαν οι γυναίκες της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας, ενώνοντας τον αγώνα για να σταματήσει η γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού που μετρά δεκάδες χιλιάδες θύματα, στην συντριπτική τους πλειοψηφία γυναίκες και παιδιά, με όλα τα αιτήματα των εργαζόμενων γυναικών εδώ. Στο κέντρο της απεργιακής διαδήλωσης βρέθηκε η «Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη», που πρωτοστάτησε για να μετατραπεί η Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών για έκτη συνεχή χρονιά σε απεργία και έδωσε όλες της τις δυνάμεις για την επιτυχία της με εκδηλώσεις και εξορμήσεις σε δεκάδες εργατικούς χώρους, σχολές και γειτονιές.

Η απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος συνδύασε ομιλίες και καλλιτεχνικό πρόγραμμα, το οποίο επιμελήθηκε η ΠΟΘΑ σε συντονισμό με την Παλαιστινιακή Παροικία και περιείχε μουσική και ανάγνωση ποιημάτων με τη συμβολή δεκάδων ηθοποιών και καλλιτεχνών -μεταξύ των οποίων η **Μάρθα Φριτζήλα**, η **Ιουλία Καραπατάκη**, η **Αργυρώ Καπαρού**, η **Θέλμα Καραγιάννη**, οι **Υπεραστικοί**. Τα μηνύματά τους ενάντια στον σεξισμό εναλλάσσονταν με αυτά ενάντια στη σφαγή στη Γάζα, όπως και τα συνθήματα που τα σπρόδευαν από κάτω.

Ακολούθησε η πορεία προς τη Βουλή. Στα μπλοκ της «Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη» και του «Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης» συσπειρώθηκαν με τα πανό τους τα Σωματεία Εργαζόμενων στα Νοσοκομεία Έλενα Βενιζέλου, Δρομοκαΐτειο, Γεννηματάς, Άγιος Σάββας και Αγλαΐα Κυριακού μαζί με το Συντονιστικό Νοσοκομείων, ο Σύλλογος Ειδικευόμενων Γιατρών Δαφνί, ο Σύλλογος Υπαλλήλων ΓΓΔΕ, ο

Σύλλογος Εργαζόμενων στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, εργαζόμενες/οι από το ΥΠ.ΠΟ, το Αττικό, τον Ευαγγελισμό, το Αγία Όλγα και τα ΜΜΕ με τους Financial Crimes, η Κοινότητα Καμερούν, η Πρωτοβουλία «Είμαι Εδώ» Ηλιούπολης, το ΣΕΚ.

Εκεί βάδισαν οι Παλαιστίνιες γυναίκες μαζί με τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και δεκάδες αλληλέγγυες/ους κρατώντας στα χέρια μια τεράστια παλαστινιακή σημαία. Στην απεργιακή συγκέντρωση συμμετείχαν επίσης ο ΣΕΠΕ Γλυφάδας-3B, ο ΣΕΠΕ «Αθηνά», η Α' - Γ' ΕΛΜΕ Β' Αθήνας και η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, πριν ενωθούν με τα υπόλοιπα εκπαιδευτικά μπλοκ στο φοιτητικό συλλαλητήριο. Μια σειρά ακόμα γυναικείες οργανώσεις, κόμματα και οργανώσεις της Αριστεράς διαδήλωσαν με τα πανό τους.

Όταν η πορεία επέστρεψε στην πλατεία Κλαυθμώνος, συναντήθηκε με τη διαδήλωση των φοιτητικών καταλήψεων που βάδιζε από τα Προπύλαια προς το Σύνταγμα, με όλες και όλους να ανταλλάσσουν συνθήματα όπως «Με τις γυναίκες στην πρώτη τη γραμμή, παλεύουμε ενωμένες για την ανατροπή», «Σεξισμός, ρατσισμός, πολεμοκαπηλεία, Κάτω η Νέα Δημοκρατία», «Φοιτητές-εργατιά, μια φωνή και μια γροθιά».

Οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι του ΣΕΚ, με την Εργατική Αλληλεγγύη και το καινούργιο τεύχος του Σοσιαλισμός από τα Κάτω στην πρώτη μέρα κυκλοφορίας του, καλούσαν σε κλιμάκωση του αγώνα, με πρώτο σταθμό το συλλαλητήριο ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες το Σάββατο 16 Μάρτη, 3μμ στην Ομόνοια.

Λένα Βερδέ

Απεργιακή

Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Γιάννενα. Φωτό: FB/Λουίζα Γκίκα

Θεσσαλονίκη. Φωτό: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη

Χανιά. Φωτό: Άννα Μαμασιώ

Διαδηλώνουμε γιατί θέλουμε αλλαγή, γιατί θέλουμε οι ζωές μας να γίνουν καλύτερες. Δεν θα σιωπήσουμε για τις επιθέσεις ενάντια στις γυναίκες. Είμαι πέντε χρόνια στην Ελλάδα και οι συνθήκες είναι δύσκολες. Σήμερα είμαστε πολλές και πολλοί.

Μπέβου, Κοινότητα Καμερούν

Σήμερα είναι μια ημέρα ορόσημο. Διατρανώνουμε με την παρουσία μας τα δίκαια αιτήματά μας για ίση αμοιβή και ίση εργασία, για εργασιακούς χώρους απαλλαγμένους από παρενοχλήσεις και κάθε μορφή βίας, για δομές κοινωνικής φροντίδας. Χρειάζεται να έχουμε παρουσία διαρκή σε κάθε χώρο δουλειάς, συντονισμένη δράση, να είναι καθημερινή και πάγια η κινητοποίησή μας.

Αφροδίτη Παπαγεωργίου, γραμματέας Συλλόγου Εργαζόμενων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς

Είμαστε εδώ για τις γυναίκες τις κακοποιημένες, τις άνεργες, τις βασανισμένες. Ζούμε τις χειρότερες επιθέσεις, αλλά συνεχίζουμε τον αγώνα ενωμένα. Όλες/οι μαζί, για να έχουμε αποτελέσματα.

Τέτη, Πρωτοβουλία «Είμαι Εδώ» Ηλιούπολης

Διαδηλώνουμε για τη δωρεάν παιδεία, για τις γυναίκες, για τη ζωή μας που δεν μπορούμε να επιβιώσουμε. Χρειάζεται αντίσταση κι αγώνας. Δυστυχώς έχουμε ένα σωματείο που δεν έχει κάνει τίποτα για αυξήσεις στους μισθούς από το 2009. Προσωπικά απολύθηκα πριν από ενάμιση μήνα και είναι ακόμα πιο δύσκολα τα πράγματα. Οι γυναίκες στα ΜΜΕ είναι λιγότερες σε θέσεις ευθύνης και από τα μαγαζιά που έχω περάσει «κατά διαβολική σύμπτωση» οι γυναίκες πληρώνονταν πάντα λιγότερο από τους άντρες για την ίδια δουλειά.

Σταματία Μαρκέτου, δημοσιογράφος

Είμαστε εδώ ενάντια στην απόλυσή μας από τον Άγιο Σάββα εδώ κι ένα μήνα, ενάντια στην ακρίβεια και τους χαμηλούς μισθούς, ενάντια σε όσα κάνουν στους φοιτητές. Είναι μεγάλη η πορεία σήμερα ι έτσι θα συνεχίσουμε. Θα το παλέψουμε με το σωματείο μας.

Μαρία, απολυμένη καθαρίστρια, Άγιος Σάββας

Θέλουμε ίσα δικαιώματα, να κυκλοφορούμε στο δρόμο με ασφάλεια και χωρίς φόβο, όταν ζητάμε βοήθεια να μη μας κατηγορούν ότι φταιμε και ότι «πηγαίναμε γυρεύοντας». Οπότε είναι πολύ σημαντική η σημερινή μέρα, έχει γίνει και απεργία τα τελευταία χρόνια. Οι γυναίκες είμαστε το πιο μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας και το πιο μαχητικό. Είμαστε δυνατές και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε.

Ηλέκτρα, ζαχαροπλάστισσα

Απεργούμε και διαδηλώνουμε για ισότητα και για λευτεριά στην Παλαιστίνη. Για μας η ζωή είναι μια συνεχής μάχη. Από τη στιγμή που βγαίνουμε από την πόρτα του σπιτιού μας. Γι' αυτό είμαστε εδώ.

Φυλλιά, εργαζόμενη στον ανθρωπιστικό τομέα

απάντηση στην καταπίεση

Χαιρετίζουμε τις μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις που οργανώθηκαν σήμερα στην παγκόσμια ημέρα γυναικών στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τα Γιάννενα, τα Χανιά και σε άλλες πόλεις. Η φετινή 8η Μάρτη μετατράπηκε σε πανεργατικό απεργιακό κέντρο απέναντι στην κυβέρνηση του σεξισμού, των γυναικοκτονιών, των ιδιωτικοποιήσεων και της συμμετοχής στα ιμπεριαλιστικά σχέδια στη Μέση Ανατολή.

Στην Αθήνα η ΑΔΕΔΥ, το Εργατικό Κέντρο, δεκάδες ομοσπονδίες και πρωτοβάθμια σωματεία μαζί με την Παλαιστινιακή Παροικία βρέθηκαν στο δρόμο διεκδικώντας ισότητα, στήριξη του κοινωνικού κράτους, το σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων, αυξήσεις, προσλήψεις, λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για τον πόλεμο.

Η οργανωμένη και μαζική παρουσία των καλλιτεχνών στην εξέδρα, που έστειλαν δυνατό μήνυμα για λευτεριά στην Παλαιστίνη και ενάντια στο σεξισμό, των συνδικαλιστριών από χώρους που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του αγώνα αλλά και των Παλαιστινίων αγωνιστριών έδωσαν το ιδιαίτερο εκρηκτικό μείγμα της φετινής απεργιακής 8ης Μάρτη.

Σε μια περίοδο που η κυβέρνηση Μητσοτάκη θέλει να ιδιωτικοποιήσει την υγεία με τα απογευματινά επί πληρωμή χειρουργεία, να ιδιωτικοποιήσει τα πανεπιστήμια, να επιτεθεί στο συνδικαλιστικό κίνημα βγάζοντας παράνομη την απεργία-αποχή των εκπαιδευτικών από την αξιολόγηση, απολύοντας συμβασιούχους για να πριμοδοτήσει τους εργολάβους, το εργατικό κίνημα απάντησε σε συνέχεια της απεργίας στις 28 Φλεβάρη ότι δεν θα περάσει!

Μέσα στη χειρότερη κρίση αυτού του βάρβαρου συστήματος που χρησιμοποιεί τη σεξιστική καταπίεση για να μπορεί να εκμεταλλεύεται την εργατική τάξη καλύτερα, έχουμε εναλλακτική. Παλεύουμε για μια κοινωνία της πραγματικής απελευθέρωσης. Όπου τον έλεγχο όλων των πτυχών της ζωής μας θα τον έχουμε η εργατική τάξη από τα κάτω, όπου οι ανάγκες μας θα βρίσκονται στο κέντρο και όχι τα κέρδη των καπιταλιστών.

Κλιμακώνουμε απεργιακά ενάντια στην κυβέρνηση της καταστροφής!

8/3/2024

Κίνηση για την
Απεργιακή 8 Μάρτη

Το μαχητικό κλίμα της απεργιακής συγκέντρωσης στην πλατεία Κλαυθμώνος έκφρασαν οι συνδικαλίστριες από δεκάδες χώρους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που ανέβηκαν στο βήμα. Την παρουσίαση έκαναν η Μαρία Βαρδάκα, μέλος ΔΣ ΠΟΘΑ και η Κατερίνα Θωίδου, συμβασιούχος στην Υγεία, μέλος της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη.

Το λόγο πήραν η Στέλλα Παλαιολόγου, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζόμενων ΓΓ Ισότητας και Φύλων, μέλος Γραμματείας Ισότητας ΑΔΕΔΥ, η Σέβυ Στάικου, μέλος ΔΣ ΕΚΑ, η Τιάνα Ανδρέου, συνδικαλίστρια στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, η Σταυρούλα Παπαδημητρίου, μέλος ΕΕ ΑΔΕΔΥ, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζόμενων Επιθεώρησης Εργασίας, η Ζανέτα Λυσικάτου, γιατρός, μέλος ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ, η Κατερίνα Γιαννούλια, ταμίας ΔΣ Πανελληνίας Ένωσης Γεωπόνων ΔΥ, μέλος Γραμματείας Ισότητας ΑΔΕΔΥ, η Άννα Καρλάφτη, πρόεδρος ΣΕΠΕ «Αθηνά», η Μαρία Γεωργαρίου, μέλος ΔΣ Κέντρου Μελετών και Τεκμηρίωσης ΟΛΜΕ, η Γιώτα Λαζαροπούλου, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζόμενων Εθνικής Τράπεζας και η Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ και Γραμματείας Ισότητας ΑΔΕΔΥ.

Τους χαιρετισμούς έκλεισαν η Σάλμα Σάουα και η Μιρέι Ελ Σαϊντ, από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, ενώ η Νάνσυ Καρατζιά και η Νάχνετ Μπισάρα τραγούδησαν τον αραβικό ύμνο Mawtini (Πατρίδα μου).

«Εδώ και δεκαπέντε χρόνια δουλεύουμε με τον μισό μισθό περικομένο, με προτροπές να δουλεύουμε παραπάνω και να κάνουμε αξιολόγηση, με κομμάτια της δουλειάς μας να δίνονται σε εργολάβους αντί να γίνονται προσλήψεις», είπε η Τ. Ανδρέου. «Οι πρώτες που πληρώνουμε τα σπασμένα αυτών των επιλογών είμαστε οι γυναίκες. Ο μόνος στόχος για μας είναι να πάρουμε όσα μας έκλειψαν τα τελευταία χρόνια, να σταματήσουμε τις σεξιστικές επιθέσεις στους χώρους δουλειάς, να ξεφορτωθούμε την εγκληματική κυβέρνηση και την πολιτική της, να παλέψουμε ενάντια στο σύστημα που γεννά διακρίσεις και βία σε βάρος μας».

«Σήμερα είναι εδώ καθαρίστριες από τον Ευαγγελισμό που τις απειλούν με εργολάβο, γιατροί από τα ψυχιατρικά που παλεύουν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της ψυχικής υγείας, γιατροί από τα χειρουργεία που εναντιώνονται στα απογευματικά επί πληρωμή χειρουργεία», είπε η Ζ. Λυσικάτου. «Οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν και το ξέρουμε από τα Τέμπη. Έχουμε τη δύναμη να ρίξουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων, να ανοίξουμε το δρόμο για ένα άλλο σύστημα. Παλεύουμε μαζί με τις Παλαιστίνιες να σταματήσει ο πόλεμος. Δεν μπορεί να δίνουν λεφτά για βόμβες και φρεγάτες κι όχι για την υγεία. Παλεύουμε μαζί με τις μετανάστριες. Ενωμένες/οι θα νικήσουμε».

«Έχουμε μια κυβέρνηση άκρως επιθετική ενάντια στην εργατική τάξη, που σκοπό έχει να ξεπουλήσει κάθε δημόσιο αγαθό. Η επίθεση στα εργατικά δικαιώματα, οι απολύσεις, η ακρίβεια, η ελαστική εργασία έφεραν εμάς τις γυναίκες σε δυσχερέστερη θέση τόσο στην εργασία όσο και στην καθημερινότητά μας», τόνισε η Α. Καρλάφτη. «Στο χώρο της εκπαίδευσης η γυναικεία αριθμητική υπεροχή που αγγίζει το 68% του προσωπικού δεν συνεπάγεται την εξάλειψη των ανισοτήτων και των διακρίσεων. Οι γυναίκες εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουμε στερεότυπα και προκαταλήψεις παράλληλα με την ελαστική εργασία. Διεκδικούμε το δημόσιο σχολείο να καλύπτει τις μορφωτικές ανάγκες κάθε παιδιού, να καλλιεργεί τις αρχές της ισότητας σε όλα τα επίπεδα. Απευθυνόμαστε στα σωματεία, οργανωνόμαστε, συμπορευόμαστε με όλο το γυναικείο κίνημα».

«Απεργούμε και διαδηλώνουμε σήμερα για την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών, για να μην περάσει η ιδιωτικοποίηση της παιδείας, στο πλευρό της παλαιστινιακής αντίστασης διεκδικώντας λευτεριά από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο», είπε η Α. Ερωτοκρίτου. «Μεταφέρουμε την αλληλεγγύη μας στην πρόεδρο του Άγιου Σάββα Κατερίνα Πατρικίου που την καλούν να απολογηθεί γιατί οργάνωσε απεργία διαρκείας ενάντια στις απολύσεις των καθαριστριών. Κλιμακώνουμε απεργιακά απέναντι σε μια κυβέρνηση που έχει ανοίξει το δρόμο σε κάθε λογής πλούσιους εκβιαστές, που αμφισβητεί το δικαίωμά μας στην έκτρωση, την πρόσβασή μας στην υγεία. Είμαστε στην πρώτη γραμμή του αγώνα για να πάνε τα εκατομμύρια των εξοπλισμών στις ανάγκες μας».

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Εκατοντάδες συμμετείχαν στην απεργιακή συγκέντρωση και στην πορεία της 8 Μάρτη στα Γιάννενα. Η πανδημοσιούπαλληλική στάση εργασίας ενάντια στην ιδιωτικοποίηση ενάντια στην κυβέρνηση του σεξισμού, των γυναικοκτονιών, της φτώχειας και των ιδιωτικοποιήσεων.

Ακολούθησε διαδήλωση στο κέντρο της πόλης με την ΑΔΕΔΥ στην κεφαλή, και ακολούθησαν η ΕΙΝΗ, η Ένωση Γονέων, το Σωματείο Διανομέων, οι Φοιτητικοί Σύλλογοι Αρχιτεκτονικής και Καλών Τεχνών, οργανώσεις της Αριστεράς. Συνθήματα αντισεξιστικά όπως «Με τις γυναίκες στην πρώτη τη γραμμή, παλεύουμε ενωμένες για την Ανατροπή», μαζί με αυτά για λευτεριά στην Παλαιστίνη και των φοιτητών/ριών που θέλουν να συνεχιστεί ο αγώνας με καταλήψεις ακούγονταν σε όλη την πορεία. Η διαδήλωση κατέληξε στο Δημαρχείο που τελεί υπό κατάληψη από φοιτητές ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων.

Οι περισσότερες ομιλίες τόνισαν τη σημασία για την πάλη για ισότητα των γυναικών μέσα στους χώρους δουλειάς

Λουίζα Γκίκα, μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δυναμική απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στις 8 Μάρτη και στη Θεσσαλονίκη. Στάση εργασίας και συγκέντρωση στο Άγαλμα Βενιζέλου καλούσαν η ΕΔΟΘ και το Εργατικό Κέντρο. Η διαδήλωση ενώθηκε με την πανεκπαιδευτική πορεία των φοιτητικών συλλόγων και των ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, με κατάληξη το ΥΜΑΘ.

Στην συγκέντρωση συμμετείχαν και χαιρέτησαν η Έλλη Μέλλου, από τον Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης, η Έφη Γεωργακοπούλου, από το Σωματείο Εργαζόμενων στα κέντρα πρόληψης των εξαρτήσεων, ο Γρηγόρης Παύλου, μέλος της ΕΕ της ΕΔΟΘ, η Χρύσα Καλογεράκη, από το ΔΣ Σωματείου Εργαζόμενων ΒΕΤΑ CAE Systems και την Απεργιακή 8 Μάρτη, από τον Φοιτητικό Σύλλογο Μουσικού ΑΠΘ. Στην διαδήλωση πήραν μέρος το Σωματείο Εργαζόμενων ΓΝΘ Ιπποκράτειου, εργαζόμενες/οι από το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, η Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων & Συνεργαζόμενων, το δίκτυο Filmmakers for Palestine, η Συνέλευση 8 Μάρτη, το Τμήμα Φεμινιστικής Πολιτικής-Φύλου ΣΥΡΙΖΑ.

Για έκτη συνεχόμενη χρονιά οι γυναίκες στην Θεσσαλονίκη διεκδικούν με απεργία ισότητα, στήριξη του κοινωνικού κράτους, σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων, αυξήσεις, προσλήψεις, λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για τον πόλεμο.

Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΝΙΑ

Εκατοντάδες συμμετείχαν στην απεργιακή συγκέντρωση και πορεία της 8 Μάρτη στα Χανιά. Από νωρίς ξεκίνησε να συγκεντρώνεται κόσμος στην πλατεία της Αγοράς. Συμμετείχαν με οργανωμένη παρουσία και πανό η Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη, τα σωματεία της εκπαίδευσης ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ Χανίων και συλλογικό κίνημα όπως η Πρωτοβουλία Αντίστασης, η Κατάληψη Ρόζα Νέρα και το Δίκτυο Αναρχικών/Αντιεξουσιαστών.

Η μαχητική πορεία πέρασε μέσα από κεντρικούς δρόμους και κατέληξε στην πλατεία Αγοράς. Μεταξύ άλλων ακού-

στηκαν συνθήματα όπως «Η απελευθέρωση των γυναικών είναι αγώνας όλων των εργατών», «Ρατσισμός – σεξισμός – πολεμοκαπηλεία, κάτω η Νέα Δημοκρατία», «Φίλοι Μητσοτάκη είναι οι βιαστές, Μίχοι – Εκκλησία και καπιταλιστές», «Διαλύουν την υγεία – διαλύουν την παιδεία, κάτω η Νέα Δημοκρατία», «Λευτεριά στην Παλαιστίνη».

Ακολούθησε διαδήλωση στο κέντρο της πόλης με την ΑΔΕΔΥ στην κεφαλή, και ακολούθησαν η ΕΙΝΗ, η Ένωση Γονέων, το Σωματείο Διανομέων, οι Φοιτητικοί Σύλλογοι Αρχιτεκτονικής και Καλών Τεχνών, οργανώσεις της Αριστεράς. Συνθήματα αντισεξιστικά όπως «Με τις γυναίκες στην πρώτη τη γραμμή, παλεύουμε ενωμένες για την Ανατροπή», μαζί με αυτά για λευτεριά στην Παλαιστίνη και των φοιτητών/ριών που θέλουν να συνεχιστεί ο αγώνας με καταλήψεις ακούγονταν σε όλη την πορεία. Η διαδήλωση κατέληξε στο Δημαρχείο που τελεί υπό κατάληψη από φοιτητές ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων.

Λουίζα Γκίκα, μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ

Δυναμική απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στις 8 Μάρτη και στη Θεσσαλονίκη. Στάση εργασίας και συγκέντρωση στο Άγαλμα Βενιζέλου κα-

λούσαν η ΕΔΟΘ και το Εργατικό Κέντρο. Η διαδήλωση ενώθηκε με την πανεκπαιδευτική πορεία των φοιτητικών συλλόγων και των ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, με κατάληξη το ΥΜΑΘ.

Στην συγκέντρωση συμμετείχαν και χαιρέτησαν η Έλλη Μέλλου, από τον Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης, η Έφη Γεωργακοπούλου, από το Σωματείο Εργαζόμενων στα κέντρα πρόληψης των εξαρτήσεων, ο Γρηγόρης Παύλου, μέλος της ΕΕ της ΕΔΟΘ, η Χρύσα Καλογεράκη, από το ΔΣ Σωματείου Εργαζόμενων ΒΕΤΑ CAE Systems και την Απεργιακή 8 Μάρτη, από τον Φοιτητικό Σύλλογο Μουσικού ΑΠΘ. Στην διαδήλωση πήραν μέρος το Σωματείο Εργαζόμενων ΓΝΘ Ιπποκράτειου, εργαζόμενες/οι από το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, η Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων & Συνεργαζόμενων, το δίκτυο Filmmakers for Palestine, η Συνέλευση 8 Μάρτη, το Τμήμα Φεμινιστικής Πολιτικής-Φύλου ΣΥΡΙΖΑ.

Για έκτη συνεχόμενη χρονιά οι γυναίκες στην Θεσσαλονίκη διεκδικούν με απεργία ισότητα, στήριξη του κοινωνικού κράτους, σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων, αυξήσεις, προσλήψεις, λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για τον πόλεμο.

Δήμητρα Κομνιανού

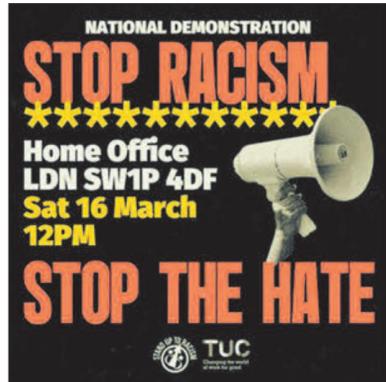
ΧΑΝΙΑ

Εκατοντάδες συμμετείχαν στην απεργιακή συγκέντρωση και πορεία της 8 Μάρτη στα Χανιά. Από νωρίς ξεκίνησε να συγκεντρώνεται κόσμος στην πλατεία της Αγοράς. Συμμετείχαν με οργανωμένη παρουσία και πανό η Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη, τα σωματεία της εκπαίδευσης ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ Χανίων και συλλογικό κίνημα όπως η Πρωτοβουλία Αντίστασης, η Κατάληψη Ρόζα Νέρα και το Δίκτυο Αναρχικών/Αντιεξουσιαστών.

Η μαχητική πορεία πέρασε μέσα από κεντρικούς δρόμους και κατέληξε στην πλατεία Αγοράς. Μεταξύ άλλων ακού-

Κίνηση για την
Απεργιακή 8 Μάρτη - Χανιά

Ενωμένοι/ες σε όλο τον κόσμο ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή

Λονδίνο

Δανία

Πράγα

«Στις 16 Μάρτη ξεσηκωνάστε σε όλο τον Πλανήτη για να βάλουμε τέλος στη φρόκη των μαζικών δολοφονιών στα σύνορα της Ευρώπης φρούριο, για να μπει τέλος στο ρατσισμό, στη φασιστική απειλή, για να σταματήσει η σφαγή στη Παλαιστίνη!» αναφέρει ανάμεσα σε άλλα στο κάλεσμά της για τη Διεθνής Μέρα Δράσης στις 16 Μάρτη, η ΚΕΕΡΦΑ.

«Είναι ώρα το ποτάμι οργής που ξεχύθηκε στις 28 Φλεβάρη και περνάει μέσα από την απεργιακή 8 Μάρτη να βγει ξανά στους δρόμους στις 16 Μάρτη για τιμωρηθούν τα ρατσιστικά εγκλήματα και οι μαζικές δολοφονίες της κυβέρνησης, στην Πύλο όπου έπνιξαν 600 πρόσφυγες και στην Δαδιά όπου άφησαν να καούν ζωντανόι 27.

Καμία συγκάλυψη των εγκλημάτων του λιμενικού και των συνοριοφυλάκων στα σύνορα! Απαιτούμε την αθώωση των 9 ναυαγίων προσφύγων της Πύλου. Απαιτούμε δικαιοσύνη, άσυλο και δικαίωση των οικογενειών των προσφύγων με την τιμωρία του λιμενικού. Διεκδικούμε νομιμοποίηση για όλους τους μετανάστες χωρίς προϋποθέσεις. Δεν ξεχνάμε τις φασιστικές δολοφονίες του Μιχάλη Κατσουρή στη Ν. Φιλαδέλφεια, του μετανάστη εργάτη Σιζάρ Σαφτάρ στη Ριζούπολη. Δεν ξεχνάμε ότι τα περίστροφα της ΕΛΑΣ σκότωσαν τους Ρομά Κώστα Φραγκούλη, Χρήστο Μιχαλόπουλο και Νίκο Σαμπάνη. Ποτέ ξανά φασισμό!

Συλλογή 16 Μάρτη

- Αθήνα** Ομόνοια 3μμ
- Θεσσαλονίκη** Αγαλμα Βενιζέλου 12μ
- Χανιά** Πλατεία Αγοράς 12μ
- Βόλος** Πλ. Αγίου Νικολάου 12μ
- Ηράκλειο** Λιοντάρια 12μ
- Πάτρα** Πικετοφορία 21/3 Πλατεία Γεωργίου 6μμ

Καλούν: Επιβιβάζοντας και συγγενείς θυμάτων του ναυαγίου της Πύλου, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος "Η ΕΝΟΤΗΤΑ", Κοινότητα Αφγανών μεταναστών και προσφύγων Ελλάδος, Οργάνωση Ενωμένων Γυναικών Αφρικής, Κοινότητα Καμερουνέζων στην Ελλάδα, Αιγυπτιακή Κοινότητα, Ένωση Μουσουλμάνων Ελλάδος, Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Ανοικτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά, ΣΦΕΑ-Σύλλογος Φιλακισθέντων Εξορισθέντων Αντίστασης 1967-1974, Αλληλεγγύη για όλους, Β' ΕΛΜΕ Αθήνας, Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, ΣΕΠΕ Αμαρουσίου, Σωματείο Εργαζόμενων νοσοκομείου Αγίου Σάββα, Συνελεύσεις καταλήψεων ΠΑΔΑ, Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, ΚΕΕΡΦΑ, Διεθνής Αμνηστία.

και τη φασιστική απειλή

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Στην Βρετανία συλλαλητήρια θα πραγματοποιηθούν στις 16 Μάρτη στο Λονδίνο και στην Γλασκώβη και στις 17 Μάρτη στο Κάρντιφ μετά από κάλεσμα του Stand up to Racism, του Unite Against Fascism, και πολλών άλλων οργανώσεων και συνδικάτων που τον προηγούμενο μήνα πραγματοποίησαν συνδιάσκεψη ενάντια στον ρατσισμό με την συμμετοχή εκατοντάδων συνδικαλιστών/τριών από τους χώρους δουλειάς.

«Με δεδομένη την κλίμακα της ρατσιστικής επίθεσης της κυβέρνησης Σουνάκ στα δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών και το πώς αυτή τροφοδοτεί την ανάπτυξη της ακροδεξιάς, οι διαδηλώσεις στις 16 Μάρτη για την Ημέρα κατά του Ρατσισμού του ΟΗΕ είναι ζωτικής σημασίας» αναφέρει στο κάλεσμά του το Stand up to Racism.

«Μια μαζική απάντηση από έναν ευρύ συνασπισμό δυνάμεων που θα προσελκύσει όλους τους αντιρατσιστές/τριες και θα περιλαμβάνει συνδικάτα, εκστρατείες, οργανώσεις, ακτιβιστές, πολιτικούς και πολιτιστικές προσωπικότητες, στους δρόμους, στους χώρους εργασίας, στις πανεπιστημιακές, στα σχολεία και στις κοινότητες, είναι κρίσιμη στον αγώνα για να διασφαλιστεί ότι η πολιτική του ρατσισμού δεν θα αποκτήσει έδαφος και θα σταματήσει την άνοδο της νέας ακροδεξιάς. Να το πούμε δυνατά και καθαρά: Όχι στον ρατσισμό! Ποτέ ξανά φασισμό!»

Σε αυτήν την κατεύθυνση το Stand up to Racism πραγματοποίησε στις 8 Μάρτη πικετοφορίες που καλούσαν στις 16 Μάρτη, σε διάφορα σημεία σε όλη τη χώρα. Την ίδια μέρα η **Τερέζα Μέι** ανακοίνωσε ότι δεν πρόκειται να είναι ξανά υποψήφια βουλευτής. Η Μέι ήταν το σύμβολο της προηγούμενης ρατσιστικής εκστρατείας με τις δηλώσεις της ότι «πρέπει να μετατρέψουμε την Βρετανία σε ένα εχθρικό περιβάλλον για τους πρόσφυγες».

Εκατοντάδες είναι οι οργανώσεις, κινήσεις, συλλογικότητες και σωματεία που συντονίζονται σε δεκάδες πόλεις σε όλο τον κόσμο για την επιτυχία της Διεθνούς Μέρας Δράσης 16 Μάρτη κατά του ρατσισμού και του φασισμού. Ανάμεσα στις χώρες όπου έχουν πραγματοποιηθεί συλλαλητήρια είναι η Γερμανία, η Ολλανδία, η Δανία, η Γαλλία, η Βρετανία, η Αυστρία, η Ιαπωνία, η Τσεχία, η Πολωνία, η Νότιος Αφρική, η Τυνησία, το Ισπανικό κράτος, η Ιρλανδία.

ΔΑΝΙΑ

Η Κίνηση «Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τις Διακρίσεις», στο πλαίσιο της Διεθνούς Μέρας 16Μ κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού, συνδιοργανώνει δράσεις σε τέσσερις πόλεις της Δανίας. Θα πραγματοποιηθούν διαδηλώσεις, συγκεντρώσεις, συναντήσεις, φεστιβάλ και μια συναυλία με τη συμμετοχή προσφύγων, συνδικάτων, ακτιβιστών για το κλίμα, των Παλαιστινίων και της Αριστεράς.

Το να είμαστε μέρος ενός διεθνούς κινήματος, μας εμπνέει και μας κάνει πιο δυνατούς ενάντια στο ρατσισμό και τις διακρίσεις που επιβάλλει το «ακραίο κέντρο» και ειδικά οι Σοσιαλδημοκράτες που ηγούνται της κυβέρνησης.

Εδώ και πολύ καιρό η κυβέρνηση προσπαθεί να ανακαλέσει την άδεια παραμονής για τους Σύρους πρόσφυγες από τη Δανία. Η Δανία που έκανε μια συμφωνία με τη Ρουάντα, αναγκάστηκε να την εγκαταλείψει και τώρα βασίζεται στο νέο ρατσιστικό Σύμφωνο Ασύλου της ΕΕ.

Ως αποτέλεσμα του ρατσισμού από το ακραίο κέντρο, περισσότερες μειονότητες βιώνουν ρατσισμό και περισσότεροι μετανάστες εργάζονται κάτω από χειρότερες συνθήκες και με χαμηλότερες αμοιβές, όπως έδειξαν νέες έρευνες. Τα περισσότερα συνδικάτα εντείνουν τώρα τον αγώνα κατά των διακρίσεων στους χώρους εργασίας αλλά και στην κοινωνία.

Η «ριζοσπαστική» δεξιά πτέρυγα κέρδισε το 14% των ψήφων πριν από δύο χρόνια και υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να αυξηθεί στο μέλλον. Η λεγόμενη «παλινοδότηση» των προσφύγων και των μεταναστών που ζούνε στη Δανία είναι το νέο σύνθημα γύρω από το οποίο προσαθούν και κινητοποιηθούν. Η Κίνηση «Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τις Διακρίσεις» θα ξεκινήσει πολύ σύντομα εκστρατεία κατά της ριζοσπαστικής δεξιάς για να τους σταματήσει ενόψει των ευρωεκλογών του Ιουνίου.

Lene Junker, Μέλος των Διεθνών Σοσιαλιστών, και της Κίνησης «Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τις Διακρίσεις» στην Δανία

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Την Κυριακή 17 Μαρτίου η πλατφόρμα Stop Racisme & Fascisme διοργανώνει συλλαλητήριο κατά της ακροδεξιάς στη Χάγη. Η διαδήλωση θα πραγματοποιηθεί αμέσως μετά τη δημοσίευση, το σαββατοκύριακο, μιας νέας έκθεσης σχετικά με την πρόοδο των διαπραγματεύσεων για μια νέα κυβέρνηση συνασπισμού μεταξύ της δεξιάς και της ακροδεξιάς.

Τον Νοέμβριο του 2023, τις ολλανδικές εκλογές κέρδισε ο ακροδεξιός πολιτικός Geert Wilders. Έκτοτε, το κόμμα του, το PVV, βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με τρία άλλα δεξιά κόμματα για τον σχηματισμό κυβέρνησης. Σε σημαντικά ζητήματα τα κόμματα συμφωνούν: μοιράζονται το μίσος για τους πρόσφυγες και τάσσονται υπέρ των σκληρών νεοφιλελεύθερων μέτρων λιτότητας.

Τόσο το κυβερνών VVD όσο και NSC, το νεοσύστατο κόμμα που αποσχίστηκε από τους Χριστιανοδημοκράτες, φοβούνται ότι η

διακυβέρνηση με την ακροδεξιά θα αμαυρώσει την εικόνα τους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο σχηματισμός της νέας κυβέρνησης καθυστερεί. Απευθυνόμενος στους ψηφοφόρους τους, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους υποστηρίζουν τη διακυβέρνηση με τον PVV, ο Βίλντερς κατάφερε να αυξήσει ακόμη περισσότερο την εκλογική του υποστήριξη.

Εν τω μεταξύ, η κυβέρνηση Ρούτε, που παραμένει στη θέση της, χρησιμοποιεί τη νέα κοινοβουλευτική πλειοψηφία για να

προωθήσει κατασταλτικά μέτρα. Φυλακίζει πρόσφυγες που είναι ύποπτοι για «πρόκληση οχλήσεων» και επιβάλλει πρόστιμα σε ακτιβιστές του κλίματος που συμμετέχουν σε διαμαρτυρίες πολιτικής ανυπακοής. Οι συγχωνευμένοι πλέον Σοσιαλδημοκράτες και οι Πράσινοι, προσπαθούν να παρουσιάσουν ως πιο αξιόπιστοι κυβερνητικοί εταίροι. Δεν μιλούν ενάντια στον ρατσισμό της δεξιάς και την άνευ όρων υποστήριξη της στο κράτος-τρομοκρατία του Ισραήλ.

Όμως από τα κάτω αυξάνεται ο θυμός απέναντι στην προοπτική μιας ακροδεξιάς κυβέρνησης. Το αντιρατσιστικό φεστιβάλ που διοργάνωσε η Πλατφόρμα τον Φεβρουάριο είχε μεγάλη συμμετοχή. Περισσότερες από 30 οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων μεγάλων ΜΚΟ, υποστηρίζουν τη διαμαρτυρία στις 17 του Μάρτη. Αυτό θα πρέπει να αποτελέσει την αφετηρία για την οικοδόμηση της αντίστασης σε περίπτωση που η ακροδεξιά αναλάβει την εξουσία.

Ewout van den Berg, Comité 21 Maart, Ολλανδία

10/3, Θεσσαλονίκη. Φωτό: Έλη Μέλιου

Αντιφασιστική οργή στη Θεσσαλονίκη

Χιλιάδες διαδήλωσαν την Κυριακή 10 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη, σε απάντηση στην ομοφοβική επίθεση που δέχθηκαν δύο τρανς άτομα από ακροδεξιό όχλο το προηγούμενο βράδυ. Στη διαδήλωση συμμετείχαν και καλούσαν ΛΟΑΤΚΙ+ οργανώσεις και φορείς, φοιτητικοί σύλλογοι σε κατάληψη, αριστερές οργανώσεις και συλλογικότητες του αντεξουσιαστικού χώρου κ.ά.

Εκεί βρέθηκε το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα με πανό και συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση της ομοφοβίας, του ρατσισμού και της καταστολής. Τα μέλη της ΚΕΕΡΦΑ μοίρασαν μαζικά την προκήρυξη για την κινητοποίηση της 16/3, παγκόσμια μέρα δράσης ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό, καλώντας τον κόσμο να κλιμακώσει την μάχη ενάντια στον ρατσισμό, την ομοφοβία, και τη φασιστική απειλή.

Ακροδεξιές ομάδες κάνουν ξανά προσπάθεια να εμφανιστούν στις γειτονίες μας. Η επίθεση στην πλατεία Αριστοτέλους δεν ήρθε τυχαία, αλλά ήταν μεθοδευμένη και οργανωμένη. Αποθρασύνονται από τις ρατσιστικές

επιθέσεις και το ομοφοβικό δηλητήριο που διαχύθηκε στον δημόσιο λόγο με ευθύνη της κυβέρνησης της ΝΔ γύρω από την ψήφιση του νόμου για τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών. Μάλιστα, ομάδα φασιστοειδών προσπάθησε να επιτεθεί σε συγκεντρωμένα άτομα στην αρχή της συγκέντρωσης, όμως απωθήθηκε από τη μαζική αντίδραση του κόσμου. Είναι ώρα να ορθώσουμε και πάλι

φραγμό στην ακροδεξιά και φασιστική απειλή, αλλά και στις ρατσιστικές και ομοφοβικές πολιτικές της κυβέρνησης που τους ανοίγουν το δρόμο! Όλοι/ες στην αντιρατσιστική-αντιφασιστική διαδήλωση το ερχόμενο Σάββατο 16/3 στη Θεσσαλονίκη, 12μ Αγ. Βενιζέλου!

Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη

ΙΣΠΑΝΙΑ

Υπάρχει επείγουσα ανάγκη για έναν ενωτικό αγώνα κατά του ρατσισμού και του φασισμού στο ισπανικό κράτος. Το ακροδεξιό κόμμα VOX είναι η τρίτη δύναμη στο ισπανικό κοινοβούλιο και έχει παρουσία σε πολλά περιφερειακά κοινοβούλια και δήμους. Αυτό έχει μετατοπίσει την κεντρική πολιτική σκηνή προς τα δεξιά. Σε πολλά μέρη το συντηρητικό PP κυβερνά σε συμμαχία με το VOX και μαζί εφαρμόζουν ακροδεξιές πολιτικές ενάντια στις συνθήκες διαβίωσης των εργαζομένων, τα δικαιώματα των ΛΟΑΤ, τα δικαιώματα των γυναικών, τις εθνικές μειονότητες κ.λπ.

Στην Καταλονία, η απογοήτευση από την αποτυχία των κινητοποιήσεων για την ανεξαρτησία του 2017 οδήγησε μια μειοψηφία του κινήματος να επιτεθεί στους μετανάστες, με νέα καταλανικά ακροδεξιά κόμματα. Εν τω μεταξύ, η "προοδευτική" ισπανική κυβέρνηση συνασπισμού του Σοσιαλιστικού Κόμματος με το Sumar (το μετά-Podemos κόμμα) συνεχίζει να εφαρμόζει ρατσιστικές μεταναστευτικές πολιτικές. Σε αυτές περιλαμβάνεται η σφαγή τον Ιούνιο του 2022 στην ελεγχόμενη από την Ισπανία πόλη Μελίλια, στη Βόρεια Αφρική, όταν 37 έως 100 άνθρωποι σκοτώθηκαν από την αστυνομία στα σύνορα.

Στις 16 Μαρτη, η καταλανική πλατφόρμα Ενότητα Ενάντια στον Φασισμό και τον Ρατσισμό (UCFR.cat) οργανώνει διαδήλωση στη Βαρκελώνη, συσπειρώνοντας πολύ διαφορετικές δυνάμεις με σύνθημα "ας ενωθούμε για έναν κόσμο χωρίς ρατσισμό και φασισμό". Θα πραγματοποιηθεί επίσης ενωτική διαδήλωση στη Σεβίλλη της Ανδαλουσίας, την οποία καλεί η τοπική UCFR. Ενώ θα υπάρξουν δράσεις από διάφορες ΜΚΟ σε διάφορα μέρη της Ισπανίας, μέχρι στιγμής δεν έχουν καλεστεί άλλες ενωτικές διαδηλώσεις.

Μεγάλο μέρος της ισπανικής αριστεράς και των κοινωνικών κινήματων είτε δεν παίρνουν στα σοβαρά το πρόβλημα του ρατσισμού και της ακροδεξιάς, είτε προτείνουν μόνο μια μειοψηφική απάντηση, που περιορίζεται σε όσους συμμερίζονται το πολιτικό τους πρόγραμμα. Σε μεγάλο μέρος του ισπανικού κράτους δεν υπάρχει ενιαίο κίνημα κατά του φασισμού και του ρατσισμού. Υπάρχει επείγουσα ανάγκη να οικοδομηθεί αυτό το κίνημα και αυτό εξαρτάται σε ένα μεγάλο βαθμό από την οικοδόμηση και την ενίσχυση μιας συνεκτικής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που παίρνει σοβαρά αυτό το καθήκον. Ως Marx21 εργαζόμαστε προς αυτή την κατεύθυνση.

David Karvala,

ένας από τους εκπροσώπους του UCFR Catalunya και μέλος του Marx21, αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ

Δικαιοσύνη για τον Ζακ

21/9/23, Διαδήλωση στην Αθήνα στα 4 χρόνια από τη δολοφονία του Ζακ. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Προκλητική ήταν η αθωωτική απόφαση του Γ Μονομελούς Πλημμελειοδικείου για τον Θ. Χορταριά, σε σχέση με την επίθεση σε βάρος της δημοσιογράφου Αφροδίτης Φράγκου το απόγευμα της 23ης Δεκεμβρίου 2019 στην οδό Γλάδστωνος. Εκείνη τη μέρα η Α. Φράγκου, περνώντας από το σημείο της δολοφονίας του Ζακ, παρατήρησε πως τα στένσιλ που είχαν δημιουργηθεί κάποιες μέρες νωρίτερα από ακτιβιστές και ακτιβίστριες στη μνήμη του Ζακ είχαν καλυφθεί με τρία μεγάλα αυτοκόλλητα με τον δικέφαλο αετό που έγραφαν «Δικαιοσύνη για όλους», χλευάζοντας το αίτημα του κινήματος για απονομή δικαιοσύνης για τον θάνατο του Ζακ. Όταν η δημοσιογράφος προσπάθησε να αφαιρέσει τα αυτοκόλλητα, κάποιος την τράβηξε απότομα και της έριξε γροθιά στο σαγόνι. Στη συνέχεια φώναξε «Ξέρεις ποιος είμαι εγώ;». Στο ίδιο σημείο και από το ίδιο άτομο έχουν δεχτεί επίθεση και άλλες δύο δημοσιογράφοι (Άννα Νίνη και Μαρία Λούκα) οι οποίες κατέθεσαν στο δικαστήριο τις εμπειρίες τους.

Το αφήγημά του ήταν ότι η δημοσιογράφος όχι μόνο δεν χτυπήθηκε, αλλά αντίθετα του επιτέθηκε η ίδια και σε συνεργασία με το κίνημα έστησαν πλεκτάνη σε βάρος του λόγω της εμπλοκής του στη δολοφονία του Ζακ. Σε συνέχεια αυτού δεν εμφανίστηκε να απολογηθεί, επικαλούμενος τον «φόβο» του για τη σωματική του ακεραιότητα με τον δικηγόρο του να λέει χαρακτηριστικά ότι «δημιουργούνται μονίμως επεισόδια με την παρουσία του».

Παρουσιάστηκε ως «αυτόπτες» δύο μάρτυρες που αντιφάσκουν εξόφθαλμα μεταξύ τους, παρόλα αυτά το δικαστήριο δεν θεώρησε αρκετό αυτό το γεγονός και δεν αμφισβήτησε την αξιοπιστία τους.

Η Εισαγγελέας αποδεχόμενη κατά γράμμα τους ισχυρισμούς της υπεράσπισης, πρότεινε την απαλλαγή του μεσίτη, πρόταση που έγινε δεκτή από το δικαστήριο. Αποκορύφωμα ωστόσο ήταν η παρα-

τήρησή της, σύμφωνα με την οποία, αν πράγματι η Αφροδίτη Φράγκου είχε δεχθεί επίθεση δεν θα έπρεπε να είναι οργανωμένη όπως φαίνεται στο βίντεο διότι δεν ταυριάζει με το προφίλ της κακοποιημένης γυναίκας που είναι φοβισμένη (!!!).

Τόσα χρόνια η δικαστική εξουσία του δίνει το πράσινο φως να συνεχίζει τις επιθέσεις αφού ακόμα και καταδικασμένος πρωτόδικα για τη δολοφονία του Ζακ κυκλοφορεί ελεύθερος, χωρίς να έχει προηγηθεί καμία προφυλάκιση, με μόλις 2 μήνες κράτηση μετά την καταδίκη, με ελλειπή έρευνα για τη δολοφονία. Η πρόσφατη αθωωτική απόφαση είναι μια πρόκληση γιατί δίνει ξανά το μήνυμα πως ό,τι και να κάνει θα τη βγάζει καθαρή. Το δικαστήριο με αυτή του τη στάση ενισχύει την κάλυψη του Χορταριά και όχι μόνο.

«Μαφιόζικες πρακτικές»

Δεν είναι τυχαίο ότι μόλις κυκλοφόρησε η είδηση της δολοφονίας του Ζακ παρουσιάστηκε ως ο «τοξικοεξαρτημένος, οροθετικός». Ένας από τους μάρτυρες του δολοφόνου είπε χαρακτηριστικά «όλη η Γλάδστωνος πίνει νερό στο όνομά του». Είναι ενδεικτική φράση για το γεγονός ότι υπάρχει ένα ολόκληρο δίκτυο που τον καλύπτει στην περιοχή. Όπως κατήγγειλαν μετά την δολοφονία εργαζόμενοι του 18 Άνω-ΨΝΑ: «Το λιντσάρισμα και η δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου δεν είναι ένα μεμονωμένο τραγικό συμβάν στο κέντρο της πόλης, αλλά έρχεται σε συνέχεια μιας σειράς βίαιων, και κάποιες φορές μαφιόζικων πρακτικών, από θεσμικά όργανα, κυκλώματα της αστυνομίας και συχνά από «κανονικούς» πολίτες, ενάντια σε ευάλωτες ή/και διαφορετικές κοινωνικές ομάδες (πρόσφυγες, άστεγους, τοξικομανείς, ομοφυλόφιλους, ψυχικά πάσχοντες κ.λ.π.)».

Το ίδιο σύστημα και η κυβέρνηση που διαλύει και ιδιωτικοποιεί τις δομές κοινωνικής πρόνοιας, τα ψυχιατρικά νοσοκομεία και την απεξάρτηση είναι οι ίδιοι που με τη ρατσιστική, σεξιστική και ομοφοβική πολιτι-

κή τους στρώνουν τον δρόμο στους φασίστες όπως ο Χορταριάς να δρουν ανενόχλητοι, χέρι-χέρι με το βαθύ κράτος, μένοντας ατιμώρητοι. Αυτό είδαμε όχι μόνο στην δολοφονία Ζακ, αλλά και στις δολοφονίες των Ρομά, στις γυναικοκτονίες που αυξάνονται συνεχώς και στο ναυάγιο της Πύλου. Όσο και αν προσπαθεί η κυβέρνηση της ΝΔ να κρυφτεί πίσω από «προσδευτικά» νομοσχέδια για τα ομόφυλα ζευγάρια, η ακροδεξιά, ομοφοβική ρητορική βγαίνει διαρκώς από τα ίδια της τα σπλάχνα και ενισχύει τα εγκλήματα μίσους.

Έχουμε την δύναμη να τους τσακίσουμε! Έχουμε την εμπειρία πως όταν τα ζητήματα του σεξισμού, της ομοφοβίας και της καταπίεσης γίνονται μάχες όλης της εργατικής τάξης και της νεολαίας, των σωματείων και των φοιτητικών συλλόγων έχουμε την δύναμη να νικάμε. Η 8η Μάρτη κάθε χρόνο καταφέρνει να συμπυκνώνει και να εκφράζει όλη την οργή του κόσμου, ενάντια στις σεξιστικές διακρίσεις. Οι διαδηλώσεις των Pride κάθε χρόνο, η άμεση απάντηση του κινήματος όπως έγινε την Κυριακή 10 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη ενάντια στην επίθεση που δέχτηκαν δύο τρανς άτομα το προηγούμενο βράδυ. Το καλοκαίρι του 2023 στη δολοφονία της Άννας στον Άγιο Παντελεήμονα. Το Pride των Χανίων την ίδια περίοδο, που ματαίωσε τη φασιστική σύναξη των «Σπαρτιατών» στην πόλη. Αυτοί είναι οι πραγματικοί συσχετισμοί στην κοινωνία και μπορούμε να τους δυναμώσουμε!

Καλούμε και στηρίζουμε τις κινητοποιήσεις των φοιτητικών καταλήψεων στα δικαστήρια 13/03/2024 στις 9πμ στη Λουκάρεως, καθώς και τη μέρα της απόφασης του Εφετείου για τις ποινές των δολοφόνων του Ζακ (πιθανότατα στο τέλος Μάρτη). Καλούμε στις διαδηλώσεις στη διεθνή μέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού το Σάββατο 16 Μάρτη, στην Ομόνοια 3μμ και στις άλλες πόλεις.

Πρωτοβουλία “Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh”

ΝΙΚΑΙΑ

Συνεχίζουμε την αντιφασιστική παράδοση

Με τη συμμετοχή δεκάδων ντόπιων και μεταναστών έγινε το Σάββατο 9 Μάρτη, στο Δημαρχείο Νίκαιας η ανοιχτή εκδήλωση-συζήτηση της ΚΕΕΡΦΑ και του Ανοιχτού Σχολείου Μεταναστών Πειραιά για την οργάνωση της Παγκόσμιας Ημέρας κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού στις 16 Μάρτη. Τη συζήτηση συντόνισε ο Γρηγόρης Αγκυραλίδης, συγγραφέας, ο οποίος άνοιξε την εκδήλωση κάνοντας μια σύντομη ιστορική αναδρομή στην Μάχη της Κοκκινιάς (6-8 Μάρτη του 1944) από την οποία φέτος συμπληρώνονται 80 χρόνια, συνδέοντας την αντιφασιστική παράδοση με τις σημερινές μάχες ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό.

Στη συνέχεια η **Ευγενία Κουινάκη**, δικηγόρος υπεράσπισης των 9 ναυαγών της Πύλου και μέλος του ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας, ξεκίνησε λέγοντας ότι η υπόθεση των 9 Αιγυπτίων που κατηγορούνται ως διακινητές και κρατούνται στις φυλακές του Ναυπλίου και των επιζήσαντων της Πύλου που έχουν ασκήσει μήνυση είναι μια ενιαία υπόθεση αφού είναι όλοι ναυαγοί και είναι όλοι θύματα της πολιτικής των επαναπροωθήσεων και των κλειστών συνόρων της κυβέρνησης και της ΕΕ.

Στη συνέχεια ο **Κωνσταντίνος Μαργιωτάκης** μέλος του Ανοιχτού Σχολείου Μεταναστών Πειραιά, μίλησε για τις αιτίες της μετανάστευσης και το ρόλο που παίζει ο ρατσισμός στο να επιβάλλει την εκμετάλλευση των μεταναστών, καθώς επίσης και πως το σύστημα βαφτίζει τους μετανάστες εγκληματίες και τρομοκράτες νομιμοποιώντας την ακροδεξιά.

Η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ τόνισε ότι η 16 Μάρτη είναι η συνέχεια των μαχών που δώσαμε τις προηγούμενες ημέρες με την πανεργατική απεργία στις 8 Μάρτη, γιατί αυτή η κυβέρνηση δολοφονεί είτε με τις ιδιωτικοποιήσεις είτε με τις γυναικοκτονίες και τα κλειστά σύνορα. Το 2023 ήταν η πιο φονική χρονιά στα χρονικά για τους πρόσφυγες σύμφωνα με τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης (ΔΟΜ) με τουλάχιστον 8.565 πρόσφυγες να έχουν χάσει τη ζωή τους σε όλο τον κόσμο.

Τέλος ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας «Η Ενότητα», θύμισε τη βαρβαρότητα της Χρυσής Αυγής απέναντι στους μετανάστες, τη συγκάλυψη της αστυνομίας και το ρόλο της κοινής δράσης της ΚΕΕΡΦΑ με την πακιστανική κοινότητα.

Όλοι ανανεώσαμε το ραντεβού τους για μία μεγάλη αντιφασιστική-αντιρατσιστική εξόρμηση στο σταθμό Μετρό Νίκαιας την Παρασκευή 15/3, με στόχο να ξεσηκώσουμε τη γειτονιά μια μέρα πριν το μεγάλο συλλαλητήριο.

Πηνελόπη Κουτσουδακη

Οι πνιγμένοι πρόσφυγες της Πύλου απαιτούν δικαίωση

Με μαζική συμμετοχή έγινε την Κυριακή 3/3, η εκδήλωση-προβολή της Πρωτοβουλίας Δικηγόρων και Νομικών για το ναυάγιο της Πύλου στον κινηματογράφο Μικρόκοσμος. Η εκδήλωση ξεκίνησε με ενημέρωση για τη δικαστική εξέλιξη της υπόθεσης του εγκληματικού ναυαγίου της Πύλου, την οποία έκαναν ο Βασίλης Παπαδόπουλος εκ μέρους των δικηγόρων που παρίστανται για λογαριασμό επιζώντων και οικογενειών θυμάτων στο Ναυτοδικείο του Πειραιά και η Χρυσάνθη Καούνη εκ μέρους των δικηγόρων που υπερασπίζονται τους 9 Αιγύπτιους επιζώντες που κατηγορούνται ως «διακινητές» ενώ μια σύντομη παρουσίαση της Πρωτοβουλίας έκανε ο Θανάσης Καμπανιάνης. Στη συνέχεια ακολούθησε η ειδική προβολή της ταινίας The Zone of Interest.

Η Πρωτοβουλία Δικηγόρων και Νομικών για το ναυάγιο της Πύλου καλεί σε συνέχιση του αγώνα «μέσα και έξω από τις δικαστικές αίθουσες με επόμενους σταθμούς τις αντιρατσιστικές διαδηλώσεις της 16ης Μάρτη, την εκκίνηση της δίκης των «9 της Πύλου» τον Μάιο και τις σχεδιαζόμενες κινητοποιήσεις για τον έναν χρόνο από το ναυάγιο στις 14 Ιουνίου 2024». Σε αυτή τη σελίδα μπορείτε να διαβάσετε αποσπάσματα από την ενημέρωση που έκαναν ο Βασίλης Παπαδόπουλος και η Χρυσάνθη Καούνη.

Το ναυάγιο της Πύλου δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός. Έρχεται ως αποτέλεσμα μιας πολιτικής αποτροπής της ΕΕ και σκλήρυνσης αυτής της πολιτικής τα τελευταία χρόνια με συστηματικές επαναπροωθήσεις, διωγμούς και εγκαταλείψεις ανθρώπων στα σύνορά της. Τον Ιούνιο του 2023, 600 άνθρωποι βρέθηκαν στον πάτο της θάλασσας. 104 διασώθηκαν από τους οποίους εκπροσωπούμε τους 57 ενώ 49 έχουν καταθέσει ήδη μηνύσεις στο ναυτοδικείο για την απόδοση ευθυνών στο Λιμενικό Σώμα και οποιονδήποτε άλλο.

Εμείς ήρθαμε το ταχύτερο σε επαφή με επιζώντες που ήταν στην Μαλακάσα και συνεχίζουν να είναι εκεί. Υποβλήθηκε στο τρίμηνο μήνυση εκ μέρους των θυμάτων σε τρεις δόσεις και έπαιξε το ρόλο της ώστε αυτή η υπόθεση να μην κλείσει και τώρα να βρίσκεται στην εισαγγελία του ναυτοδικείου στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης. Να προσθέσουμε ότι το Λιμενικό Σώμα δεν έκανε ουδεμία έρευνα για το περιστατικό, ο Συνήγορος του Πολίτη το ανέφερε και είπε ότι θα κινήσει ο ίδιος την πειθαρχική έρευνα.

Πολλοί εκ των διασωθέντων παρα-

8/1, Κινητοποίηση της ΚΕΕΡΦΑ στο Υπ. Μετανάστευσης και Ασύλου. Φωτό: Λένα Βερό

μένουν χωρίς χαρτιά. Είναι «απορριφθέντες» παρότι είναι θύματα του ναυαγίου. Αυτό έχει καταφέρει η κυβέρνηση έτσι ώστε να μην υπάρχει ούτε καν παράθυρο για τη νομική τους τακτοποίηση. Παλεύουμε, τους κρατάμε σε νομιμότητα και πιστεύουμε ότι θα πάρουν τη νομιμοποίηση ώστε να εμφανιστούν στο δικαστήριο. Υπάρχουν επίσης οι οικογένειες των θυμάτων στις πατρίδες τους που αγωνιούν για το τι θα γίνει.

Έχουμε ζητήσει μια πληθώρα ανακριτικών ενεργειών. Η πρώτη και βασικότερη, η ανέλκυση του σκάφους και η ανάσωση των σωρών, δεν έχει γίνει. Ατύπως μας λένε ότι είναι «τεχνικά» αδύνατο παρότι στο Φαρμακονήσι θυμίζω ότι είχε γίνει. Έχουμε ζητήσει τα κινητά και τα βίντεο γιατί όπως θυμάστε οι κάμερες ήταν κλειστές. Παρότι υπερσύγχρονο το σκάφος, δεν κατέγραφε καμιά κίνηση. Έχουν κατασχεθεί τα κινητά των επιζώντων όπως και των λιμενικών γιατί σύμφωνα με τις μαρτυρίες του κυβερνήτη του λιμενικού σκάφους έχει τραβήξει βίντεο και φωτογραφίες.

Σχετικά με το ρόλο Frontex-ΕΕ. Ο υπεύθυνος θεμελιωδών δικαιωμάτων της Frontex και η ευρωπαϊά συνήγορος έκαναν έρευνα για τις ευθύνες της Frontex στην οποία αναφέρουν ότι αυτή προσφέρθηκε να βοηθήσει αλλά ο θάλαμος επιχειρήσεων του ελληνικού λιμενικού δεν ανταποκρίθηκε. Παρά ταύτα υπάρχει το ζήτημα του πως λειτουργούν τα πρωτόκολλα της Frontex, το ότι η ίδια δεν κινεί διαδικασία έκτακτης ανάγκης έρευνας και διάσωσης.

Όπως αναφέρει η ευρωπαϊά συνήγορος, «έφυγαν 600 άνθρωποι στον πάτο της Μεσογείου χωρίς να εκδοθεί mayday alert».

Δεν έχει υπάρξει καμιά εξέλιξη στην ΕΕ για το θέμα. Η ΕΕ έχει σταματήσει τις επιχειρήσεις διάσωσης στη Μεσόγειο, αποτρέπει σκάφη οργανώσεων να κάνουν διασώσεις και ενισχύει το λιβυκό Λιμενικό να παίρνει πίσω μετανάστες από διεθνή ύδατα. Στην Ελλάδα δεν έχουμε πια ούτε ένα διασωστικό σκάφος ανάμεσα στα ελληνικά και τουρκικά παράλια. Τον περίφημο έλληνα διασώστη τον συκοφαντούν και τον δυσφημούν αφού τον πρότειναν πρώτα για παρασημοφόρηση και μετά το πήραν πίσω.

Πιστεύουμε ότι αυτή η υπόθεση θα φτάσει στο ακροατήριο. Και αυτό είναι σημαντικό γιατί γνωρίζουμε καλά ότι δεν είναι εύκολο για δικαστές να κατηγορήσουν τα ίδια τα Σώματα Ασφαλείας. Αλλά αυτή η ιστορία

πρέπει να πάει μέχρι το τέλος με απόδοση ευθυνών. Και θα είμαστε εκεί για να υπερασπίσουμε τα δικαιώματα όλων αυτών των ανθρώπων.

Βασίλης Παπαδόπουλος

Οι «Εννέα της Πύλου» είναι εννέα άνθρωποι από την Αίγυπτο που ανέβηκαν στο αλιευτικό για να αναζητήσουν την ασφάλεια, την ελευθερία και την ευημερία στην Ευρώπη. Πέρασαν από όλες τις κακουχίες και τις ταλαιπωρίες που συνεπάγεται η διάσχιση των συνόρων, επιβίβαστηκαν στο αλιευτικό με την ελπίδα για μία καλύτερη ζωή και κατέληξαν να θαλασοπνίγονται εξαιτίας της πολιτικής που ασκείται στα σύνορα από την Ελλάδα και την ΕΕ και τις συγκεκριμένες πράξεις και παραλείψεις του λιμενικού.

Στη στεριά όμως τους περίμενε ένας ακόμα γολγοθάς. Μέσα σε 24 ώρες βρέθηκαν από τη θάλασσα στη φυλακή. Ένα 24ωρο ήταν αρκετό για να βρεθούν οι «ένοχοι» για το ναυάγιο της Πύλου, να στηθεί το αφήγημα για τους «αιμοβόρους και αδίστακτους διακινητές» στα ΜΜΕ. Αυτή είναι η γνωστή και συνηθισμένη πλέον πρακτική κατασκευής κατηγορουμένων ως κομμάτι της συνολικής βίας που ασκεί το ελληνικό κράτος στους μετανάστες και τους πρόσφυγες, σε υποθέσεις που χαρακτηρίζονται από έλλειψη διαδικαστικών εγγυήσεων και ανεπαρκές αποδεικτικό υλικό. Στην περίπτωση των 9, ήδη ένας από τους διασωθέντες έχει δημόσια εκθέσει σε εκδήλω-

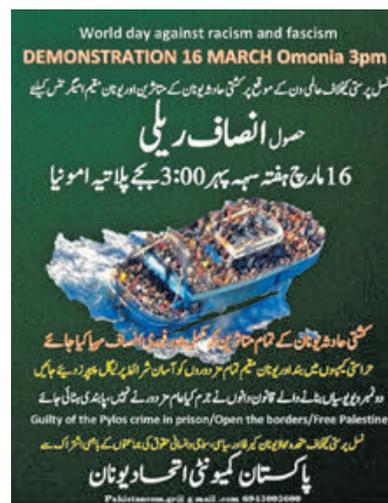
ση στο Ευρωκοινοβούλιο ότι η κατάθεσή του αλλοιώθηκε. Άλλοι διασωθέντες έχουν δηλώσει ανώνυμα σε διαφορετικά δημοσιογραφικά μέσα ότι πείστηκαν να καταθέσουν εναντίον των 9.

Δεν μπορεί κανείς να πιστέψει ότι εκείνοι που πλουτίζουν από αυτή τη δραστηριότητα ανεβαίνουν οι ίδιοι στα σκάφη που μπορεί να τους οδηγήσουν στο θάνατο. Άλλωστε τα δίκτυα αυτά είναι η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος των κλειστών συνόρων. Αν δεν υπήρχαν τα κλειστά σύνορα, αν υπήρχαν νόμιμα περάσματα για τους απελπισμένους, δεν θα υπήρχε κανένα έδαφος για την οργάνωση της παράνομης μετακίνησης.

Οι δικογραφίες αυτές έχουν σκοπό να συγκαλύψουν τις πολιτικές που προκαλούν την παράνομη μετακίνηση στοχοποιώντας τα ίδια τα θύματα αυτών των πολιτικών. Στην περίπτωση των 9 της Πύλου όμως έχουμε και κάτι περισσότερο, την απόδοση κατηγορίας για την πρόκληση του ναυαγίου. Ενός ναυαγίου που δεν υπάρχει πλέον καμία αμφιβολία ότι προκλήθηκε από τις ενέργειες του λιμενικού, το οποίο δεν οργάνωσε καμία επιχείρηση διάσωσης. Το αφήγημα της κυβέρνησης είναι ότι βρήκε τους ένοχους για τις τόσες ζωές που χάθηκαν. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός όπου σταθεί και όπου βρεθεί να ερωτάται για τις ευθύνες του λιμενικού και της χώρας απαντάει ότι οι ένοχοι έχουν συλληφθεί.

Σήμερα, η ανάκριση έχει κλείσει τυπικά και αναμένουμε την παραπομπή των 9 στο ακροατήριο του τριμελούς εφετείου κακουρηγημάτων Καλαμάτας για να δικαστούν σε εκατοντάδες χρόνια κάθειρξης και δεκάδες ισόβιες ποινές σε μία δίκη που τίποτα δεν προμηνύει ότι θα έχει τα εχέγγυα και τις προϋποθέσεις μιας δίκαιης δίκης. Είναι προφανές ότι η συγκαλυψη των ευθυνών του λιμενικού περνάει μέσα από την καταδίκη των 9 της Πύλου. Η μεγάλη μας ανησυχία είναι ότι αυτή η καταδίκη είναι προαποφασισμένη και μεθοδεύεται συστηματικά. Ο μόνος παράγοντας που μπορεί να βάλει φρένο στη μεθόδευση να βρεθούν 9 αθώοι στη φυλακή είναι η ανάδειξη της δίκης αυτής ως κομμάτι του αγώνα για να μη συγκαλυφθεί το έγκλημα της Πύλου. Η αλληλεγγύη στους 9 είναι ο μόνος τρόπος να υποχρεωθεί η δικαιοσύνη να διεξαγάγει μια δίκη με εγγυήσεις και σεβασμό στα δικαιώματα των κατηγορουμένων και με σεβασμό στο τεκμήριο της αθωότητας.

Χρυσάνθη Καούνη

Ανοιχτός δημόσιος διάλογος για κοινή δράση

ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΜΑΧΟΜΕΝΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Συντρόφισσες/οι

Απευθυνόμαστε σε σας σήμερα που είναι η μέρα των μεγάλων κινητοποιήσεων για την παιδεία και τη γυναικεία χειραφέτηση, σε μια κρίσιμη περίοδο, ένα χρόνο μετά το έγκλημα των Τεμπών, εν μέσω δύο συνεχιζόμενων πολέμων στην Ουκρανία και την Παλαιστίνη, εν μέσω κινητοποιήσεων, καταλήψεων, πορειών ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ, αγροτικών κινητοποιήσεων στην Ελλάδα και στις άλλες χώρες της ΕΕ ενάντια στην ΚΑΠ, εργατικών κινητοποιήσεων και απεργιών και λίγους μήνες πριν από τις Ευρωεκλογές του Ιουνίου.

Πιστεύουμε πως η ουσιαστική αμφισβήτηση της ΕΕ την περίοδο πριν τις Ευρωεκλογές και μετά από αυτές πρέπει να έχει Αριστερό Μετωπικό πρόσημο ενάντια στην άνοδο της ακροδεξιάς και στην κυρίαρχη πολιτική των Βρυξελλών.

Η αμφισβήτηση της ΕΕ πρέπει να είναι ουσιαστική, δεν μπορεί βέβαια να έχει ένα μεσοβέζικο “πράσινο κεύνσιανό” χαρακτήρα, εξωραϊσμού τελικά του Διευθυντήριου της ΕΕ.

Στις Δημοτικές εκλογές η συγκρότηση της “Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα” παρά το ότι έγινε πραγματικότητα λίγο καιρό πριν τις εκλογές, είχε θετικά αποτελέσματα στην Αθήνα και μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα για τις επερχόμενες Ευρωεκλογές.

Εμείς ως ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΜΑΧΟΜΕΝΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ στηρίξαμε και δώσαμε τις δυνάμεις μας για την επιτυχία του ενωτικού εγχειρήματος στην Αθήνα.

Η διεύρυνσή του και η πανελλαδική του συγκρότηση και έκφραση αποτελεί αναγκαιότητα και ένα στοίχημα για όλους μας.

Δεν υποτιμούμε τις δυσκολίες της συγκυρίας, την διαιώνιση της εξουσίας της ΝΔ καθώς και την έλλειψη αποτελεσματικής αντιπολίτευσης που εκφράζεται κυρίως με τη συναίνεση των άλλων μνημονιακών κομμάτων της βουλής που κυβέρνησαν τη χώρα μας, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και των βασικών στελεχών της ΝΕΑΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, μαζί με την ουσιαστική κάλυψη της ακροδεξιάς. Αυτή η πορεία αν δεν ανατραπεί, οδηγεί τη χώρα μας μέχρι το 2060.

Είναι γεγονός ότι ενάντια στις πολιτικές που εφαρμόζονται από την κυβέρνηση, με

Κείμενο για την εκλογική συνεργασία

τη στήριξη των μνημονιακών κομμάτων, αναπτύσσονται κοινωνικοί αγώνες και οφείλουμε να δώσουμε όλες τις δυνάμεις για να συνεχιστούν και να κλιμακωθούν.

Πιστεύουμε πως με την ενεργό συμμετοχή όλων των οργανώσεων και των ανένταχτων αγωνιστών που συμμετείχαν στην “Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα” αλλά και με τη συμμετοχή και άλλων οργανώσεων, μέσα από νέες πρωτοβουλίες, πρέπει να συμβάλλουμε στη διεύρυνσή της ώστε με αυτές τις προϋποθέσεις να δημιουργηθεί, εν όψει των Ευρωεκλογών, ένα αντιΕΕ πολιτικό ρεύμα που θα προσπαθήσει να πείσει τους εργαζόμενους για μια ριζικά άλλη πορεία για τη χώρα μας.

Θεωρούμε πως ένα ενδεικτικό πλαίσιο προτάσεων για μια εκλογική συνεργασία στις Ευρωεκλογές θα μπορούσε να είναι συνοπτικά:

- Κατάργηση της λιτότητας, των αντιεργατικών νόμων, γενναίες αυξήσεις μισθών και συντάξεων, αναβάθμιση της κοινωνικής ασφάλισης, της πρόνοιας, μάχη κατά της ακρίβειας, του πληθωρισμού, των πλειστηριασμών και υπεράσπιση των δυνάμεων της εργασίας, ανατροπή του μνημονιακού καθεστώτος της χώρας μας, ρήξη και έξοδος από την ΟΝΕ και την ΕΕ.

- Υπεράσπιση και διεύρυνση του Δημοσίου χαρακτήρα της Παιδείας, της Υγείας, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των δημόσιων αγαθών πρώτης ανάγκης νερού, ρεύματος κλπ. και στο περαιτέρω ξεπούλημα της Δημοσίας περιουσίας.

- Άμεσο σταμάτημα του πολέμου στην Ουκρανία, άμεση απεμπλοκή της χώρας μας από αυτόν, κατάργηση των Αμερικάνικων βάσεων στη χώρα μας, έξοδος από το ΝΑΤΟ και πάλη για τη διάλυσή του. Απεμπλοκή της χώρας μας από τη σφαγή που εξαπολύει το Ισραήλ στη Παλαιστίνη και άμεση επιστροφή της φρεγάτας “Υδρας” στη χώρα μας. Άμεση εκχειρία στην Γάζα,

κατάπαυση της γενοκτονίας του Παλαιστινιακού λαού, δημιουργία ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους

Πρώτωση πολυδιάστατης φιλειρηνικής εξωτερικής πολιτικής, ανάπτυξη αντιπολεμικού κινήματος από τους λαούς της περιοχής.

- Αρνηση της ΕΕ-φρούριο, στην οποία, μόνο για λόγους μεγέθυνσης του καπιταλιστικού κέρδους θα δέχονται προσωρινές μετακινήσεις οικονομικών μεταναστών ή θα αγοράζουν στρατόπεδα συγκέντρωσης για μετανάστες σε φτωχότερες χώρες. Αγωνιζόμαστε για να ισχύει στη χώρα μας και στην Ευρώπη το διεθνές δίκαιο και να μην παραβιάζεται.

- Δημιουργία, με την ανάληψη ανάλογων πρωτοβουλιών, χώρου διαλόγου της μαχόμενης, Ριζοσπαστικής, Αντικαπιταλιστικής και Κομμουνιστικής Αριστεράς, που καθυστερεί και λείπει και ο οποίος θα αποτελέσει βήμα ελπίδας για όλες τις δυνάμεις που είναι ταγμένες στη πάλη της κατάργησης της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

- Συμμετοχή στις εκλογές μέσα από μια εκλογική ενωτική συνεργασία αυτών των δυνάμεων μαζί με ανένταχτους αγωνιστές, μέσα από κινηματικές πανελλαδικά πρωτοβουλίες και διαδικασίες με ενωτικό μήνυμα στις εκλογές προς όλους τους εργαζόμενους και τη νέα γενιά. Δημιουργία μιας εκλογικής συμμαχίας αρχών με προοπτική μετωπικής συνεργασίας μετά τις εκλογές.

- Συνεχίζουμε μετά τις εκλογές την προσπάθεια για τη συγκρότηση μετωπικού φορέα της Μαχόμενης Αριστεράς για τη διαμόρφωση μιας νέας κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας για τη δημιουργία μεταβατικού προγράμματος με ευρύτερες ρήξεις και σοσιαλιστικό ορίζοντα.

ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΤΙΚΗΣ
ΜΑΧΟΜΕΝΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

ΑΡΑΝ, Κ-ΣΧΕΔΙΟ

Προς ενωτική οργάνωση

Τη Δευτέρα 11 Μάρτη πραγματοποιήθηκε στη Νομική της Αθήνας εκδήλωση παρουσίασης του κειμένου των Θέσεων προς την ιδρυτική συνδιάσκεψη μιας «νέας ενωτικής κομμουνιστικής οργάνωσης» -όπως την περιέγραφε η πρόσκληση των οργανωτών- στην οποία θα προχωρήσουν η ΑΡΑΝ το Κ-Σχέδιο κι ανένταχτοι αγωνιστές/ριες. Η ιδρυτική Συνδιάσκεψη θα γίνει στις 11-12 Μάρτ. Μια τέτοια εκδήλωση δεν θα μπορούσε παρά να «χρωματιστεί» από τις μάχες που δίνει το κίνημα ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης της ΝΔ. Γι' αυτό άνοιξε με τοποθέτηση φοιτήτριας από τις καταλήψεις.

Στη συνέχεια οι σ. Κ. Μάρκου και Χρ. Τουλιάτος παρουσίασαν τους βασικούς άξονες που διαπερνούν το κείμενο των Θέσεων: για την ανάλυση των «πολλαπλών κρίσεων» του σύγχρονου καπιταλισμού, τους πολεμικούς ανταγωνισμούς, τις αλλαγές στην εργατική τάξη αλλά και τους πολιτικούς συσχετισμούς όπως διαμορφώνονται στον ελληνικό καπιταλισμό. Ένα θετικό στοιχείο σε αυτή την παρουσίαση είναι οι αναφορές ότι η εμπειρία όλων των προηγούμενων χρόνων στην ταξική πάλη στην Ελλάδα υπογραμμίζει την ανάγκη για ένα κίνημα που «δεν θα έχει ρόλο support σε μια κυβέρνηση ή στο κόμμα» και η επιμονή ότι «δημιουργούμε, δεν περιμένουμε τους όρους της ανατροπής».

Στη συνέχεια ακολούθησαν παρεμβάσεις εκπροσώπων από οργανώσεις και κινήσεις της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, που άνοιξαν όλη την γκάμα των ζητημάτων που θίγει το κείμενο των Θέσεων, καταθέτοντας ταυτόχρονα τις εκτιμήσεις τους για τις σημερινές δυνατότητες και καθήκοντα.

«Πεζοδρόμιο»

Από την πλευρά μας σαν ΣΕΚ τονίσαμε ότι η συζήτηση για τη θεωρία και τη στρατηγική της Αριστεράς είναι όχι μόνο καλοδεχούμενη αλλά και αναγκαία στις σημερινές συνθήκες όπου η κρίση του συστήματος και της κυβέρνησης της ΝΔ ανοίγει όλα τα ζητήματα για το πως μπορούμε να νικήσουμε οι αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Η “πολυκρίση” του καπιταλισμού προκαλεί πολιτική αστάθεια και κρίσεις για όλους τους διαχειριστές του συστήματος ακόμα και στην καρδιά του συστήματος, στις ΗΠΑ. Και βέβαια η κυβέρνηση της ΝΔ δεν είναι έξω από αυτή την εικόνα. Όχι μόνο για “αντικειμενικούς” λόγους, αλλά επειδή οι αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας διαψεύδουν τους ισχυρισμούς περί παντοδυναμίας της, οι συσχετισμοί αλλάζουν στο “πεζοδρόμιο”.

Η κρίση του ρεφορμισμού, με πιο τρανταχτό παράδειγμα τη διάλυση του ΣΥΡΙΖΑ, αποδεσμεύει χιλιάδες αγωνιστές/τριες που αναζητούν εναλλακτική. Και ο ρόλος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς είναι να κερδίσει όλον αυτόν τον κόσμο σε ενωτικές πρωτοβουλίες που θα ενισχύουν τη δυναμική των αγώνων και ταυτόχρονα θα πείθει ότι μπορούμε να πάμε παραπέρα από τα όρια που βάζει η κυβερνητική διαχείριση του συστήματος. Ο κοινοβουλευτικός δρόμος για να βρούμε δικαίωση οι ελπίδες που γεννάνε οι αγώνες δοκιμάστηκαν και απέτυχαν, ο κόσμος της Αριστεράς θέλει να πάει πιο μακριά και αυτό είναι το υπόβαθρο της διαλυτικής κρίσης του ΣΥΡΙΖΑ. Μ' αυτή την προοπτική μπορούμε να δώσουμε μαζί και τη μάχη των ευρωεκλογών.

Λεάνδρος Μπόλγαρης

3/10/23, Προπύλαια. Προεκλογική εκδήλωση της Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Ποιο είναι το μήνυμα του 5ου Συνεδρίου του NAP;

Στο 5ο συνέδριο μας βάλαμε «τίτλο»: «Πολιτικό σχέδιο νέας κομμουνιστικής ελπίδας και επαναστατικής προοπτικής».

Ο τίτλος αυτός σηματοδοτεί την βασική του κατεύθυνση. Το ζητούμενο σε μια εποχή φόβου και ελπίδας, πολύπλευρων, βαθιών, ανειρήνευτων αντιθέσεων του καπιταλισμού στην οικονομία και την φτώχεια, την περιβαλλοντική κρίση, τον πόλεμο, αλλά και σημάδιων νέων κινήσεων και εξεγερτικών σπασμών στην χώρα μας και διεθνώς, πως η κοινωνική και πολιτική βάση αμφισβήτησης του συστήματος θα συνδεθεί και θα μπολιαστεί με ένα συνολικό αντικαπιταλιστικό κομμουνιστικό σχέδιο. Δεν συμφωνούμε με τη λογική της καταστροφολογίας, μιας συνολικής ήττας του εργατικού κινήματος, που δήθεν δεν αφήνει περιθώριο για μεγάλα λόγια και μεγάλες πράξεις, όπως δεν συμφωνούμε με λογικές που βλέπουν το κίνημα πάντα σε ανοδική πορεία αθροίζοντας την κίνησή του, αδυνατώντας να δουν τις αναγκαίες πολιτικές και οργανωτικές τομές που χρειάζεται.

Την διάψευση των ελπίδων και την απογοήτευση που προκάλεσε η «ροζ παλίρροια» του «αριστερού κυβερνητισμού» μπορεί να την διαδεχτεί ένα νέο κύμα ανόδου πιο συνειδητού, πολιτικά ώριμου και ταξικά γειωμένου. Αυτό σημαίνει πως το κίνημα, η αριστερά και η επαναστατική αριστερά ειδικά, χρειάζεται να επανεξεοπιστούν με ένα θετικό κομμουνιστικό πρόταγμα, αντικαπιταλιστική γραμμή μάχης, με στόχο την αποτελεσματική αναμέτρηση με την καπιταλιστική βαρβαρότητα και προοπτική την επαναστατική κοινωνική αλλαγή. Αυτό καθορίζει όλη μας τη σκέψη και τη δράση.

Κομμουνιστικό πρόταγμα σημαίνει απάντηση στις αντιθέσεις του καπιταλισμού από την σκοπιά της κομμουνιστικής κοινωνίας, δηλαδή της κοινωνίας με βάση την κοινωνική ιδιοκτησία και την εργατική εξουσία, της κατάργησης της εκμετάλλευσης. Η προοπτική αυτή καθοδηγεί το πρόγραμμα της εξουσίας της εργατικής τάξης και των συμμάχων της για την οποία παλεύουμε. Αποτελεί την βάση για το σημερινό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα στόχων πάλης, πρόγραμμα μάχης για λαϊκές κατακτήσεις και ρωγμές στην κυρίαρχη πολιτική, αναμέτρησης με τους πυλώνες της, προετοιμασία και συγκέντρωση δυνάμεων για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας. Στην εποχή της κρίσης, των πολέμων και των ολοκληρωτισμών απαιτείται επαναστατική απάντηση και όχι μια επιστροφή, στο «λίγο», το «ελάχιστο», στο να ενωθούμε όπως όπως για να επιβιώσουμε κοινοβουλευτικά.

Για να ανταποκριθούμε σε αυτές τις απαιτήσεις αναδεικνύεται η ανάγκη για κομμουνιστικό πρόγραμμα, κόμμα και αντικαπιταλιστικό κοινωνικοπολιτικό μέτωπο, αντίστοιχα με τη νέα εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού ένα νικηφόρο πολιτικό εργατικό κίνημα ανατροπής.

Από αυτή την σκοπιά αποτιμήσαμε την 35χρονη πορεία του NAP με την συνεισφορά και τα όριά της, θέτοντας ως στόχο να γίνει το αμέσως επόμενο διάστημα το αποφασιστικό ποιοτικό βήμα συγκρότησης μιας ανώτερης κομμουνιστικής οργάνωσης.

Με βάση τα παραπάνω ποιος είναι ο προτεραιότητές σας για το επόμενο διάστημα;

Η πορεία προς την ίδρυση της νέας οργάνωσης και έπειτα από αυτή επιδιώκουμε να είναι μια πορεία ανάπτυξης, προβολής και συσπείρωσης

“Η μόνη απάντηση στη δολοφονική επιδρομή του κεφαλαίου είναι αντικαπιταλιστική και επαναστατική”

Συνέντευξη με τον Αντώνη Δραγανίγο, μέλος ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της Πολιτικής Επιτροπής του NAP

των δυνάμεων της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης, του κομμουνιστικού προγράμματος, του αντικαπιταλιστικού πλαισίου και μετώπου που αντιστοιχεί στις σημερινές συνθήκες και προφανώς αποφασιστικής συμβολής στους αγώνες της περιόδου, που θα ξεσπάνε όλο και πιο πολύ.

Έχουμε στόχο να ανοίξουμε μια φιλόδοξη προγραμματική συζήτηση για την κομμουνιστική προοπτική και την λογική της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης, στα ζητήματα της επαναστατικής τομής, της συντριβής του κράτους και του προγράμματος της εργατικής εξουσίας, της επαναστατικής τακτικής και του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, της εκτίμηση για τις «σοσιαλιστικές κοινωνίες» και σαν αναπόσπαστη πλευρά των παραπάνω του κόμματος που θα παίξει αποφασιστικό και στρατηγικό ρόλο στην υλοποίησή τους.

Παράλληλα επεξεργαζόμαστε και αναπτύσσουμε την επαναστατική τακτική και την άμεση πολιτική παρέμβαση σε όλες τις κοινωνικές και τις πολιτικές μάχες. Άλλωστε στην εποχή μας η σχέση τακτικής-στρατηγικής γίνεται στενότερη. Η μόνη απάντηση απέναντι στη δολοφονική επιδρομή του κεφαλαίου μπορεί να είναι αντικαπιταλιστική και επαναστατική. Γιατί πίσω από κάθε πρόβλημα και σε κάθε μάχη του σήμερα ξεπροβάλλει το αποκρουστικό, εγκληματικό, σάπιο σύστημα. Γιατί οι εργατικοί-λαϊκοί στόχοι που είναι αναγκαίοι για την αντιμετώπιση των βασικών-επι-

τακτικών εργατικών και λαϊκών αναγκών δεν μπορούν να ικανοποιηθούν αν δεν χάσει το κεφάλαιο κέρδη, πλούτο, ιδιοκτησία και τελικά την εξουσία. Απαραίτητη προϋπόθεση γι' αυτό είναι η ανασυγκρότηση και του εργατικού κινήματος, σε μορφές και περιεχόμενο, η ενίσχυση της αντίληψης που προωθεί την ανάγκη το εργατικό-λαϊκό κίνημα να συγκροτείται σε πιο συνολικές διεκδικήσεις και να εκφράζει τα συμφέροντα και τις ανάγκες της εργαζόμενης πλειονότητας από τη σκοπιά της υλικής βελτίωσης των όρων ζωής και πάλης της σε βάρος του κεφαλαίου και όχι απλώς την διαρκή άμυνα «να μην χειροτερέψει κι άλλο η κατάσταση»

Βασικά μέτωπα πάλης και παρέμβασης το επόμενο διάστημα είναι η φτώχεια και η ακρίβεια, ο πόλεμος, τα δημόσια αγαθά, τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες. Με ποιοτικά αναβαθμισμένο το ζήτημα της αντιπολεμικής διεθνιστικής πάλης και του αγώνα για ειρήνη των λαών και αποφασιστικό κρίκο την πάλη για την αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από την ΕΕ. Με ενίσχυση του αγώνα για συνολική ρήξη με το αστικό κράτος για την κατάκτηση δημοκρατικών δικαιωμάτων και λαϊκών ελευθεριών και οργανικό στοιχείο της την πάλη ενάντια στον ρατσισμό, τον σύγχρονο φασισμό, τις έμφυλες διακρίσεις και καταπίεσεις και την καταστροφή του περιβάλλοντος. Και με βασικό στόχο της, την επιβολή ρωγμής την αλλαγή του συσχετισμού υπέρ της εργατικής πολιτικής και των πρωτοπόρων επαναστατικών δυνάμεων.

Τι ρόλο έχει να παίξει και πώς χρειάζεται να προχωρήσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Βασικό ζητούμενο στην περίοδο αυτή είναι η αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων σε όφελος

της ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής, της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, στην οικοδόμηση του αντικαπιταλιστικού εργατικού κοινωνικού και πολιτικού μετώπου. Του μετώπου που θα αναμετρηθεί συνολικά, θα βάλει σφήνα και θα επιφέρει ρωγμές στο αστικό μέτωπο.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελεί το σημαντικότερο μετωπικό εγχείρημα ως τώρα για την οργάνωσή μας. Έδωσε σάρκα και οστά στην ανάγκη και τη δυνατότητα ύπαρξης μιας άλλης αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής Αριστεράς. Συνέβαλε στην πολιτικοποίηση του μαχόμενου ριζοσπαστικού δυναμικού, πρόβαλε το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης, σε πολύ σημαντικά ζητήματα, χωρίς να λείπουν αντιφάσεις και όρια. Τα στοιχεία αυτά όμως, δεν αρκούν.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η αντικαπιταλιστική αριστερά και συνολικά το κοινωνικό και πολιτικό αντικαπιταλιστικό ρεύμα βρίσκονται σε κρίση και υποχώρηση.

Είναι αυτονόητο ότι Λυδία λίθος για ένα αντικαπιταλιστικό μέτωπο είναι η υπεράσπιση της ανεξαρτησίας της αντικαπιταλιστικής αριστεράς απέναντι σε κάθε εκδοχή των αστικών πολιτικών σχεδίων και από αυτή την άποψη υπήρξε κριτική για την στάση των σ. του ΣΕΚ στον δεύτερο γύρο των δημοτικών περιφερειακών εκλογών.

Η κατοχύρωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για μεγάλο διάστημα σε υπαρκτή πολιτική δύναμη και ρεύμα στην κοινωνία και το γεγονός ότι αποτελεί σημείο αναφοράς και πολιτικού προσδιορισμού στον αστερισμό των πολιτικών χώρων αποτελούν σημαντικές παρακαταθήκες στη διαδικασία συγκρότησης του αναγκαίου –με βάση τις απαιτήσεις της εποχής μας– αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου.

Στη σημερινή περίοδο ενισχύεται η ανάγκη για τη συγκρότηση ενός ανώτερου αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου και εργαζόμαστε για τη διαμόρφωση των όρων συγκρότησής του.

Η βάση για ένα τέτοιο μέτωπο υπάρχει. Είναι το σχετικά πλατύ τμήμα αγωνιστών το οποίο εκτιμάει την αντικαπιταλιστική Αριστερά, «κοιτάει» προς τις μετωπικές κινήσεις στο συνδικαλιστικό κίνημα, στις κινήσεις πόλεων και περιφερειών, στην νεολαία και τις πρωτοβουλίες της, όμως δεν είναι συνολικά αντικαπιταλιστικό.

Το NAP, κρατώντας τα θετικά της εμπειρίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, φιλοδοξεί να συμβάλλει ώστε να αντιστραφεί το βέλος, να οικοδομηθούν προϋποθέσεις για το αντικαπιταλιστικό μέτωπο που απαιτεί η εποχή μας.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιδιώκουμε να συμβάλει σε αυτή την πορεία για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, στη βάση των αποφάσεων της 5ης Συνδιάσκεψης.

Από αυτή την σκοπιά αντιμετωπίζουμε την επερχόμενη μάχη των ευρωεκλογών.

Σε αυτή την κρίσιμη πολιτική μάχη προωθούμε τη συσπείρωση των αντι-ΕΕ, αντικαπιταλιστικών δυνάμεων με στόχο: Να καταδικαστεί η κυβέρνηση της ΝΔ και η πολιτική της, ενάντια στη συναινετική πολιτική των ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ. Να ηττηθούν οι δυνάμεις στήριξης της πολιτικής της ΕΕ, να ενισχυθούν οι δυνάμεις που προτάσσουν την πολιτική της απειθαρχίας-ρήξης-αποδέσμευσης από αυτή. Να γίνει βήμα ενίσχυσης και ανασυγκρότησης της μαχόμενης αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς. Να νικηθεί ο ακροδεξιός εθνικισμός, δήθεν «ευρωσκεπτικισμός» από το αριστερό, εργατικό, διεθνιστικό «όχι» στην ΕΕ.

Σε αυτή την προσπάθεια θα συμβάλλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά και ένα πρωτοπόρο δυναμικό αγωνιστών/στριών, όπως επιδιώκουμε.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΥΨΕΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες
Ομιλήτης: Πάνος Γιαννακάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/3
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Πανίδου

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3
καφέ Blue Bear, πλ.Εξαρχείων 7.30μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες
Ομιλήτης: Ναβίντ Αρσάτ

ΠΑΤΗΣΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 σινέ Ατενέ 6.30μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες
Ομιλήτης: Στέλιος Μιχαηλίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/3 σινέ Ατενέ 6.30μμ
Αριστερισμός, η παιδική αρρώστια του κομμουνισμού
Ομιλήτης: Νίκος Παπαευαγγελίου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Μύρτιλο 7μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες
Ομιλήτρια: Θεοδώρα Καφήρα
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/3 καφέ Μύρτιλο 7μμ
100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν
Ομιλήτης: Χρήστος Μάραντος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3
καφέ Rewind, Αγ.Λαύρας 23, 7μμ
Όχι στον αντιρατσικό άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ – Σύνορα ανοιχτά
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Τρίκυκλο 6.30μμ
16 Μάρτη πανελλαδικός ξεσηκωμός ενάντια στους φασίστες, τον ρατσισμό και την κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλήτης: Θωμάς Κατσαρός

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
16 Μάρτη πανελλαδικός ξεσηκωμός ενάντια στους φασίστες, τον ρατσισμό και την κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλήτης: Γιάννης Μαραβελάκης

ΘΗΣΙΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Περιβολάκι 7.30μμ
16 Μάρτη πανελλαδικός ξεσηκωμός ενάντια στους φασίστες, τον ρατσισμό και την κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλήτρια: Ελεάνα Τσώλη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 δημοτικά γραφεία,
Θησέως 156, 4ος ορ. 7μμ
16 Μάρτη πανελλαδικός ξεσηκωμός ενάντια στους φασίστες, τον ρατσισμό και την κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/3 καφέ Πλάτωνας 7μμ

Συνδιάσκεψη του ΣΕΚ: Ενάντια στον καταστροφικό καπιταλισμό, χτίζουμε την επαναστατική αριστερά
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/3
καφέ Ραγκαβή 53, 8μμ
16 Μάρτη πανελλαδικός ξεσηκωμός ενάντια στους φασίστες, τον ρατσισμό και την κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Μύλος 8μμ
Σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες – χειροπέδες για τους φασίστες
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/3 καφέ Μύλος 8μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση "γραμμένη" στα γονίδια μας;
Ομιλήτης: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/03 Καφέ Γαρδένια (πατάρι), Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες – χειροπέδες για τους φασίστες
Ομιλήτης: Πάνος Λουκιάς
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/03 Καφέ Γαρδένια (πατάρι), Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση "γραμμένη" στα γονίδια μας;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παναγιωτίδη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 14/03
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες – χειροπέδες για τους φασίστες
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη
● ΠΕΜΠΤΗ 21/03
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Πώς οι εργάτες γίνονται επαναστάτες
Ομιλήτης: Σταμάτης Χατζηδημού

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/03 πλ. Φελέκη 7.30μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση "γραμμένη" στα γονίδια μας;
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3
πολυχώρος Show What 8μμ
Από την Πύλο ως το «Σύμφωνο» της ΕΕ – φονικός επίσημος ρατσισμός
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3
Σύλλογος Ιμβριών 8μμ
Από την Πύλο ως το «Σύμφωνο» της ΕΕ – φονικός επίσημος ρατσισμός
Ομιλήτης: Δημήτρης Δασκαλάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/3 Σύλλογος Ιμβριών 8μμ
100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν
Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 27/3 Σύλλογος Ιμβριών 8μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλήτρια: Μαρίζα Φαλάτκου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
16 Μάρτη πανελλαδικός ξεσηκωμός ενάντια στους φασίστες, τον ρατσισμό και την κυβέρνηση
Ομιλήτης: Στέφανος Κοροβέσης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 Books & Coffee 7μμ
16 Μάρτη πανελλαδικός ξεσηκωμός ενάντια στους φασίστες, τον ρατσισμό και την κυβέρνηση
Ομιλήτης: Πέτρος Μπίγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/3 Books & Coffee 7μμ
100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν
Ομιλήτης: Χρήστος Σταμάτης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

● ΠΕΜΠΤΗ 14/3 Sweet Home 8μμ
Από την Πύλο ως το «Σύμφωνο» της ΕΕ – φονικός επίσημος ρατσισμός
Ομιλήτης: Μηνάς Χρονόπουλος
● ΠΕΜΠΤΗ 21/3 Sweet Home 8μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπιριδάκη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/3 Φίφτου Γαστροκαφέ 7.30μμ
16 Μάρτη πανελλαδικός ξεσηκωμός ενάντια στους φασίστες, τον ρατσισμό και την κυβέρνηση
Ομιλήτης: Γιώργος Παπαγγελής

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 φούρνος Leo Kop,
πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Κυβέρνηση δολοφόνων – θα τους ανατρέψουμε
Ομιλήτης: Χρήστος Βαρβέρης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτης: Πάνος Οδατζίδης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3
Στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ο κρατικός καπιταλισμός
Ομιλήτης: Νικήτας Μέλλιος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/3
Στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτρια: Αλεξανδρήνα Κουρουτζόγλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Drums 7.30μμ
16 Μάρτη πανελλαδικός ξεσηκωμός ενάντια στους φασίστες, τον ρατσισμό και την κυβέρνηση
Ομιλήτης: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΠΕΒΡΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Time, Τερψιθέα 7μμ
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/3 καφέ Time, Τερψιθέα 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλήτρια: Ιφιγένεια Αδριανού

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 δημαρχείο 7μμ
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλήτρια: Παρή Κουτσουδάκη

● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/3 δημαρχείο 7μμ
Η πάλη για την απελευθέρωση των ομοφυλόφιλων
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 caf οδός Μίνωος 5μμ
Καταλήψεις! Η πάλη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας
Ομιλήτης: Χρήστος Κιούπτης

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3
Ρήγα Φεραραίου 48, καφέ Aberto 6.30μμ
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλήτης: Γιώργος Πελεκουδάς

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 Πυρσινέλα 6, 3ος ορ. 7μμ
Η Συνδιάσκεψη του ΣΕΚ: Ενάντια στον καταστροφικό καπιταλισμό, χτίζουμε την επαναστατική αριστερά
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Μαρίνα 7.15μμ
Απεργιακή απάντηση στη διάλυση των νοσοκομείων και της ψυχικής υγείας
Ομιλήτης: Μύρωνας Μαρκάκης

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/3 καφέ Βυζάντιο 6.30μμ
Παλεύουμε για ανοιχτά σύνορα ενάντια στην κυβέρνηση του ρατσισμού
Ομιλήτης: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/3 Θόλος 7μμ
16 Μάρτη ξεσηκωμός ενάντια στους φασίστες, τον ρατσισμό και την κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Ζανιά

Θεσσαλονίκη

ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλήτης: Νίκος Χατζάρας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλήτης: Κώστας Τσρπουζίδης

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Μπαράκα 7μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλήτης: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 καφέ Διώροφο 6.30μμ
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλήτης: Μανώλης Μανουσαρίδης

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/3 καφέ Άνεμος 8μμ
Οργανώνουμε τις 16 Μάρτη ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή
Ομιλήτρια: Μαρία Καμνοροκά

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/3 καφέ Γιώτης 8μμ
Η Συνδιάσκεψη του ΣΕΚ: Ενάντια στον καταστροφικό καπιταλισμό, χτίζουμε την επαναστατική αριστερά
Ομιλήτρια: Τζένη Δεμιρτζίδου

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 14/3

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Αγ.Νικόλαος 6μμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ
ΑΓ.ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ Πλατεία 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/3

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Αμφιάλη 6μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 6μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Σκλαβενίτης 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/3

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ.Βαρνάβα 10.30πμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ Λ.Ηρακλείου 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία Γκύζη 11πμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ
Κεντρική πλατεία Ιλίου 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
“Τζάνε” Πετρουπόλεως 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 11.30πμ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 11.30πμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ “Κελάρι”
Πεζόδρομος Περιστερίου 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 11πμ
ΠΑΤΡΑ Αγ.Γεωργίου 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ.Αγ.Νικολάου 11πμ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/3 Συνεδριακό Κέντρο Νέας Ιωνίας, Πατρ.Ιωακείμ 4, 7.30μμ
Εκδήλωση του δημοτικού σχήματος «Εκτός Σχεδίου» για τα 80 χρόνια από το μπλόκο της Καλογρέζας
Ομιλητές: **Δημήτρης Κουσουρής**, ιστορικός, επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης και **Νίκος Σκοπλάκης**, ιστορικός

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίτσας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματί-

σουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δη-

μιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει ή προβάλλει και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώσουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους

ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκροτησεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Στις αρχές Μάρτη του 1944 η «Ελεύθερη Ελλάδα», δηλαδή οι περιοχές που έλεγχε το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ, απέκτησαν τη δική τους κυβέρνηση, την «Κυβέρνηση του Βουνού». Ήταν η Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης (ΠΕ-ΕΑ) που συγκροτήθηκε στις 10 εκείνου του μήνα.

Η «Ελεύθερη Ελλάδα» είχε αρχίσει να γίνεται πραγματικότητα από τα τέλη του 1942 και επεκτάθηκε αλματωδώς από το φθινόπωρο του 1943 όταν ο ιταλικός στρατός κατοχής κατέρρευσε μετά την συνθηκολόγηση της Ιταλίας. Όταν πλέον συγκροτείται η ΠΕΕΑ η εξουσία του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στις περιοχές που έλεγχε έχει τα χαρακτηριστικά κρατικής εξουσίας. Εκεί κατοικούσαν περίπου 1 εκατομμύριο άνθρωποι (σύμφωνα με την απογραφή του 1940 ο συνολικός πληθυσμός της χώρας ήταν περίπου 7,5 εκατομμύρια).

Εκτός από την ένοπλη δύναμη του ΕΛΑΣ και της Πολιτοφυλακής, λειτουργούσαν οι θεσμοί της τοπικής αυτοδιοίκησης, η λαϊκή δικαιοσύνη με τα δικαστήρια και τους δικαστές της, και μια σειρά οργανώσεις και θεσμοί που ρύθμιζαν τις οικονομικές λειτουργίες. Όπως ανέφερε σε έκθεσή του ένας βρετανός αξιωματικός: «Μπορείς να ταξιδέψεις από τη Φλώρινα μέχρι τα περίχωρα των Αθηνών απλώς με ένα διαβατήριό του ΕΑΜ».

Η συγκρότηση της ΠΕΕΑ ήρθε να «επισημοποιήσει» αυτή την πραγματικότητα, στέλνοντας ένα πολύ ισχυρό μήνυμα επιβεβαίωσης της ζωτικότητας και της δυναμικής του κινήματος της Αντίστασης και του ριζοσπαστισμού του.

Γι' αυτό έγινε δεκτή με ενθουσιασμό και έξω από την κατεχόμενη Ελλάδα. Στον στρατό της Μέσης Ανατολής η Αντιφασιστική Στρατιωτική Οργάνωση (ΑΣΟ), στην οποία πρωταγωνιστούσαν μέλη και στελέχη του ΚΚΕ που είχαν βρεθεί εκεί και δεν είχαν σύνδεση με το κόμμα, είχε αποκτήσει τεράστια επιρροή, οι επιτροπές της έλεγχαν μονάδες πεζικού και τον στόλο. Και στα τέλη Μάρτη, σύμφωνα με τα λόγια του **Γιάννη Σάλα**, του ηγέτη της η ΑΣΟ αποφάσισε: «Είναι η στιγμή που όπως λεν το ασάλι κολλάει στη βράση του».

Μέχρι τις αρχές του Απριλίου οι φαντάροι και οι ναύτες πήραν τον έλεγχο στρατοπέδων και πλοίων, έδωξαν ή συνέλαβαν αντιδραστικούς αξιωματικούς και απαίτησαν από την κυβέρνηση του Τσουδερού την αναγνώριση της ΠΕΕΑ. Η απάντηση της κυβέρνησης του Καΐρου και των Βρετανών ιμπεριαλιστών ήταν η καταστολή του κινήματος. Χιλιάδες φαντάροι οδηγήθηκαν στα «σύρματα» στην έρημο.

Ο Σάλας εξηγούσε ότι από το 1942 η ΑΣΟ είχε αποφασίσει ότι αν «βρεθούμε στο μέσο μιας Κυβέρνη-

ΜΑΡΤΗΣ '44 Δυο δρόμοι της Αντίστασης

σης στην Ελλάδα και μιας εδώ, να της καταφέρουμε αυτής ένα θανάσιμο πλήγμα και να στρέψουμε την προσοχή του λαού μέσα κι έξω από τη χώρα μας προς την Κυβέρνηση που θα προέκυπτε στην κατάλληλη στιγμή μέσα από τον απελευθερωτικό αγώνα».

Πίεση

Όμως, ο λόγος που η ηγεσία του ΚΚΕ αποφάσισε να προχωρήσει στην συγκρότηση της ΠΕΕΑ -και στη σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου, με εκλογές ακόμα και στην κατεχόμενη Αθήνα τον Μάη- ήταν πολύ διαφορετικός. Ασκούσε πίεση για την επίτευξη του βασικού της στόχου: την συγκρότηση μιας κυβέρνησης «εθνικής ενότητας», με τους αστούς πολιτικούς και την κυβέρνηση του Καΐρου που κρατούσαν στη ζωή οι Βρετανοί ιμπεριαλιστές. Σκοπός της ήταν ο συμβιβασμός και όχι η ανατροπή, η «εθνική ενότητα» όχι το «θανάσιμο πλήγμα».

Δέκα μέρες πριν τελειώσει τις εργασίες το Εθνικό Συμβούλιο στις Κορυσχάδες, ξεκινούσε η Διάσκεψη του Λιβάνου, στην οποία συμμετείχαν, πέρα από τους εκπροσώπους των αντιστασιακών οργανώσεων, η εξόριστη κυβέρνηση της Μ. Ανατολής στην οποία πρωθυπουργός είχε γίνει ο Παπανδρέου και εκπρόσωποι των παλιών κομμάτων. Οι εκπρόσωποι του ΕΑΜ και του ΚΚΕ βάζουν στις 20 Μάη την υπογραφή τους στο «Εθνικόν Συμβόλαιον», το τελικό κείμενο της Διάσκεψης. Στην ουσία αποδέχονταν ότι το ΕΑΜ θα έπαιρνε μια δευτερεύουσα θέση στην κυβέρνηση της «Εθνικής Ενότητας» του Καΐρου (και του βασιλιά).

Όσο για τους φαντάρους και τους ναύτες που είχαν ξεσηκωθεί στην Αίγυπτο, στο Α Κεφάλαιο του «Εθνικού Συμβολαίου» διακηρύσσονταν ότι: «Όλοι εμείς συμφωνούμε ότι η στάσις της Μέσης Ανατολής απετέλεσεν έγκλημα εναντίον της Πατρί-

δος. Όλοι επίσης εμείναμεν σύμφωνοι ότι η ανάκρισις πρέπει να συνεχισθή και ότι οι υποκινηταί της στάσεως πρέπει να τιμωρηθούν αναλόγως προς τας ευθύνas των».

Η «Συμφωνία του Λιβάνου» όπως έμεινε γνωστή προκάλεσε κατακραυγή στις οργανώσεις του ΕΑΜ και του ΚΚΕ -και στο ίδιο το Εθνικό Συμβούλιο. Όμως, η κατακραυγή για να πιάσει τόπο χρειαζόταν δυο πράγματα. Μια ξεκάθαρη εναλλακτική στρατηγική που θα είχε στο κέντρο της την εμπιστοσύνη στη δύναμη της εργατικής τάξης να πάρει την εξουσία και να αλλάξει την κοινωνία. Και τις μορφές οργάνωσης που θα επέτρεπαν σε αυτή τη στρατηγική να πάρει σάρκα και οστά.

Και τα δύο χρειαζόνταν ένα επαναστατικό κόμμα που θα πάλευε για να ξεδιπλωθεί αυτή η δυναμική. Όμως, οι επαναστατικές οργανώσεις της εποχής ήταν πολύ μικρές και απομονωμένες για να παίξουν αυτό το ρόλο. Το ΚΚΕ ηγεμόνευε πολιτικά και οργανωτικά, κι αυτό σήμαινε ότι παρά τις ανησυχίες και την αμφισβήτηση οι επιλογές της ηγεσίας του επιβάλλονταν.

Η πολιτική της «εθνικής ενότητας» πήγαζε από τη συνολική στρατηγική του ΚΚΕ από τη δεκαετία του '30. Από το 1934 το κόμμα είχε εγκαταλείψει την στρατηγική της σοσιαλιστικής επανάστασης γιατί υποτίθεται ο ελληνικός καπιταλισμός ήταν καθυστερημένος και εξαρτημένος και άρα η εργατική τάξη δεν είχε τη δύναμη να επιβάλλει τη δικιά της εξουσία. Αυτό που χρειαζόταν, υποστήριζε η ηγεσία, ήταν ένα «ενδιάμεσο στάδιο», η «ολοκλήρωση της δημοκρατικής επανάστασης». Σύντομα και οι αναφορές στην όποιο τύπου επανάσταση εγκαταλείφθηκαν με την πολιτική των Λαϊκών Μετώπων, δηλαδή της επιδίωξης μιας συνεργασίας με «προοδευτικά» και «δημοκρατικά» αστικά κόμματα.

Στις συνθήκες του Δεύτερου Παγ-

κοσμίου αυτή η στρατηγική έφτασε στις απώτατες συνέπειες της εφαρμογής της, γιατί αυτό απαιτούσε η διπλωματία του **Στάλιν** με τον **Τσόρτσιλ** και τον **Ρούζβελτ**. Ο Στάλιν παζάρευε με τους άλλους «μεγάλους συμμάχους» και το τελευταίο που επιθυμούσε ήταν τα κομμουνιστικά κόμματα να δώσουν το ελεύθερο στις απόψεις που έλεγαν «το ασάλι κολλάει στη βράση του». Αντίθετα, έπρεπε να αποδείξουν -ξανά και ξανά- ότι δεν έχουν επαναστατικές επιδιώξεις.

Διαδικασίες

Η ΠΕΕΑ είχε σχεδιαστεί ώστε να μπλοκάρει τις μορφές οργάνωσης από τα κάτω. Ούτε η ίδια ούτε το Εθνικό Συμβούλιο προήλθαν από διαδικασίες των δομών της «λαϊκής εξουσίας» στα χωριά ή του Εργατικού ΕΑΜ στις πόλεις. Οι «εθνοσύμβουλοι» εκλέχτηκαν με ατομική ψηφοφορία στην οποία συμμετείχαν όσοι ψηφοφόροι πήραν τα ψηφοδέλτια που κυκλοφόρησε το ΕΑΜ. Και σε μια συμβολική κίνηση, δικαίωμα συμμετοχής στο Εθνικό Συμβούλιο με ψήφο είχαν όλοι οι βουλευτές της βουλής του 1936 (μόνο 22 το επέλεξαν τελικά). Η ηγεσία διεκδικούσε τη «συνέχεια του κράτους» και των θεσμών του.

Λίγους μήνες μετά, τον Αύγουστο, οι αντιπρόσωποι του ΕΑΜ και του ΚΚΕ έπαιρναν τη θέση τους στην κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου. Και τον Σεπτέμβρη με τη Συμφωνία της Καζέρτας, ο ΕΛΑΣ έμπαινε κάτω από τις διαταγές Άγγλου στρατηγού και του απαγορευόταν να μπει στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη.

Τις μέρες που ανακοινώνονταν η ίδρυση της ΠΕΕΑ οι εργατογειτονίες της Αθήνας και του Πειραιά άρχισαν να γνωρίζουν τη βαρβαρότητα των «μπλόκων». Στις 15 Μάρτη του 1944 πραγματοποιήθηκε στην Καλογρέζα το πρώτο μεγάλο μπλόκο της Αθήνας, με τη συμμετοχή του συνόλου

των δυνάμεων της Χωροφυλακής και των Ευζωνικών Ταγμάτων Ασφαλείας. Οι λιγνιτωρύχοι της Καλογρέζας και συνολικά οι εργάτες/τριες της Ν. Ιωνίας ήταν «παλιοί γνώριμοι» με τους χωροφύλακες και τους ασφαλίτες. Τον Αύγουστο του '43 μια διαδήλωσή τους είχε δεχτεί τα δολοφονικά πυρά αποσπάσματος της Χωροφυλακής. Τον Σεπτέμβρη, ο επικεφαλής του ταγματάρχης εκτελέστηκε από τον ΕΛΑΣ της περιοχής. Τον Μάρτη του 1944 το «μπλόκο» κατέληξε στη δολοφονία 22 εργατών και τη σύλληψη εκατοντάδων άλλων.

Το 1943 το εργατικό κίνημα είχε καθορίσει τις εξελίξεις, με κομβικό σταθμό τη Γενική Απεργία του Μάρτη που είχε υποχρεώσει τους ναζί κατακτητές να ανακαλέσουν το μέτρο της επιστράτευσης. Την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1944 η απάντηση στα μπλόκα ήταν τα «χτυπήματα» της ΟΠΛΑ και του ΕΛΑΣ, αλλά όχι η συγκρότηση και ανάπτυξη των μορφών οργάνωσης στους χώρους δουλειάς με την προοπτική να μπει η σφραγίδα τους στην Απελευθέρωση που πλησίαζε.

Η ηγεσία της Αριστεράς επιτάχυνε τους συμβιβασμούς με την άρχουσα τάξη και τους ιμπεριαλιστές προσδοκώντας ότι μεταπολεμικά θα γινόταν ο ρυθμιστής των εξελίξεων κοινοβουλευτικά και κυβερνητικά. Γι' αυτό άρχισε να πατάει φρένο στο κίνημα σε όλα τα επίπεδα. Όμως, η δυναμική ενός τόσο ισχυρού και ριζοσπαστικού κινήματος δεν μπορούσε να εξαφανιστεί σε μια στιγμή. Οι ελπίδες του απογειώθηκαν με την απελευθέρωση τον Οκτώβρη και μπήκε σε μια τροχιά σύγκρουσης με τους «απελευθερωτές», τον βρετανικό ιμπεριαλισμό και την άρχουσα τάξη. Η σύγκρουση τελικά ξέσπασε στον Κόκκινο Δεκέμβρη, αλλά και πάλι αντιμετώπισε τον συμβιβασμό της Βάρκιζας.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη από το Λονδίνο ως τα Όσκαρ

Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι πήραν μέρος το Σάββατο 9 Μάρτη στην δέκατη πανεθνική διαδήλωση για την Παλαιστίνη από τον περασμένο Οκτώβριο στο Λονδίνο. Η Επιτροπή Αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη λέει πως συμμετείχαν 450.000 άνθρωποι, σχεδόν διπλάσιοι από ό,τι στις 17 Οκτώβρη.

Παρά τις αλληπαλλήλες προσπάθειες της κυβέρνησης και της αστυνομίας να βάλουν φρένο και περιορισμούς στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, η μαζική συμμετοχή σπάει όλα τα εμπόδια. Ο Σούνακ και οι υπουργοί του έχουν κατηγορηθεί για "αντισημιτισμό", για βία και για υποστήριξη της τρομοκρατίας στις διαδηλώσεις. Έχουν προσαπείσει να βάλουν σε κίνηση οδηγίες ώστε η αστυνομία να κατάρχει τα πανό αν δεν τους αρέσουν τα συνθήματα. Αλλά τίποτα δεν έχει λειτουργήσει.

Τα μπλοκ των Εβραίων υπέρ της Παλαιστίνης έχουν πάντα περίοπτη θέση. Και το σύνθημα "Από το ποτάμι ως τη θάλασσα" έχει γενικευτεί, αντί να περιοριστεί, μετά τις απαγορεύσεις. Η Ναόμι, Εβραία ακτιβίστρια, δήλωσε την ώρα της διαδήλωσης ότι νιώθει οργή για τις προσπάθειες της Δεξιάς να πει ότι οι διαδηλώσεις για την Παλαιστίνη κάνουν το Λονδίνο μη ασφαλή πόλη για τους Εβραίους: "Είναι οι εβραϊκές μου αξίες αυτές που με έφεραν εδώ. Αυτές με έφεραν εδώ κάθε

σαββατοκύριακο και το 2003 για να σταματήσουμε τον πόλεμο στο Ιράκ. Προκαλεί αηδία το γεγονός ότι η κυβέρνηση προσπαθεί να μας διχάσει".

Σφαλιάρες

Η διαδήλωση ήρθε λίγο αφού ο Σούνακ και η κυβέρνηση είχαν εξαπολύσει μια νέα πρόκληση. Ξεκίνησαν μια καινούργια καμπάνια ισλαμοφοβίας, την οποία ντύνουν ως "μάχη ενάντια στον εξτρεμισμό". Ζητάνε διαπιστευτήρια από τους μουσουλμάνους της Αγγλίας, απειλώντας να βγάλουν εκτός νόμου ή εκτός χρηματοδοτήσεων μαζικές κοινωνικές οργανώσεις. Μέσα σε αυτό το κλίμα, ήρθε και η νίκη του Τζορτζ Γκάλογουεϊ σε επαναληπτικές εκλογές για το κοινοβούλιο που έγιναν στο Ρότσντειλ, στη Βόρεια Αγγλία. Ο Τζορτζ Γκάλογουεϊ κατέβηκε με πλαίσιο την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και την υπεράσπιση των μουσουλμάνων απέναντι στις επιθέσεις και κατάφερε να εκλεγεί βουλευτής, παίρνοντας περισσότερες ψήφους από τους υποψήφιους των μεγάλων κομμάτων. Η ισλαμοφοβική καμπάνια της κυβέρνησης έφαγε έτσι δύο σφαλιάρες με το καλημέρα, και στο κοινοβούλιο και στους δρόμους.

Εν τω μεταξύ, στο Χόλιγουντ, η οργή για τα εγκλήματα του Ισραήλ και για τη συνενοχή της κυβέρνησης του Μπάιντεν έφτασε μέχρι την τελετή της απονομής των βραβείων

Όσκαρ και μέσα στην αίθουσα και έξω από αυτήν. Τουλάχιστον τρεις προσυγκεντρώσεις οδήγησαν στη διαδήλωση που περικύκλωσε την αίθουσα της Ακαδημίας.

Πολλοί καλεσμένοι των Όσκαρ αναγκάστηκαν να βγουν από τις λιμουζίνες τους και να κινηθούν με τα πόδια ανάμεσα στον κόσμο για να φτάσουν εγκαίρως. Ο Μάρκ Ράφαλο, ένας από τους πρωταγωνιστές του Poor Things, δήλωσε χαρούμενος πως άργησε να μπει επειδή η διαδήλωση για την Παλαιστίνη είχε κλείσει τους δρόμους, συμπληρώνοντας πως "η ανθρωπιά θα νικήσει". Πολλοί καλλιτέχνες φορούσαν την κόκκινη κονκάρδα των Καλλιτεχνών για Εκεχειρία. Ενώ άλλοι φορούσαν κονκάρδες με την παλαιστινιακή σημαία.

Ο Τζόνθαν Γκλέιζερ, σκηνοθέτης της "Ζώνης Ενδιαφέροντος" που πήρε το όσκαρ καλύτερης διεθνούς ταινίας, έκανε τη σύνδεση μεταξύ του Ολοκαυτώματος (που είναι το θέμα της ταινίας) και της σφαγής στη Γάζα: "Η ταινία μας δείχνει πού μπορεί να φτάσει η απανθρωποποίηση στα χειρότερα της. Αυτή τη στιγμή, στεκόμαστε εδώ ως άνθρωποι που αρνούμαστε να μας αρπάξουν την εβραϊκή μας ταυτότητα και το Ολοκαύτωμα για χάρη μιας κατοχής που έχει οδηγήσει σε πόλεμο με τόσο πολλούς αθώους ανθρώπους".

Νίκος Λούντος

“Θαλάσσιος διάδρομος” Κύπρος-Γάζα Προκλητική κοροϊδία

Μετά τις ρίψεις τροφίμων με αλεξίπτωτα, τώρα ο Μπάιντεν προβάλλει τον “θαλάσσιο διάδρομο” ως τη λύση για την πείνα που σαρώνει τη Λωρίδα της Γάζας. ΗΠΑ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Κύπρος, Βρετανία και Εμιράτα έκαναν από κοινού δήλωση για τον “ανθρωπιστικό διάδρομο” που θα ξεκινάει από τη Λάρνακα και θα φτάνει ως τη Γάζα. Παράλληλα οι ΗΠΑ μόνες τους λένε πως φτιάχνουν μια πρόχειρη προβλήτα στη Λωρίδα της Γάζας για να μπορούν να πιάσουν τα πλοία.

Πρόκειται για σκέτη προσβολή στη νοημοσύνη και στις ζωές του ανθρώπων που πεθαίνουν αυτή τη στιγμή από την πείνα. Ο Αβρίλ Μπενουά, επικεφαλής των Γιατρών Χωρίς Σύνορα, συνόψισε την αλήθεια με δήλωση που έκανε: “Το σχέδιο των ΗΠΑ για μια προσωρινή προβλήτα στη Γάζα ώστε να αυξηθεί η ροή ανθρωπιστικής βοήθειας είναι στάχτη στα μάτια για να αποπροσανατολιστούμε από το πραγματικό πρόβλημα: την αδιάκριτη και δυσανάλογη στρατιωτική εκστρατεία του Ισραήλ και την τιμωρητική πολιορκία που έχει επιβάλει.

Το φαγητό, το νερό και τα ιατροφαρμακευτικά υλικά που έχουν απεγνωσμένα ανάγκη οι άνθρωποι στη Γάζα είναι στοιβαγμένα ακριβώς από την άλλη πλευρά των συνόρων. Αυτό που χρειάζεται να κάνει το Ισραήλ είναι να διευκολύνει αντί να μπλοκάρει την παροχή των προμηθειών. Δεν πρόκειται για πρόβλημα επιχειρησιακής οργάνωσης, αλλά για πολιτικό πρόβλημα. Αντί να ψάχνουν πώς ο στρατός των ΗΠΑ θα φτιάξει εναλλακτικούς διαδρόμους, οι ΗΠΑ θα έπρεπε να επιμείνουν για άμεση ανθρωπιστική πρόσβαση μέσα από τους δρόμους και τα σημεία εισόδου που ήδη υπάρχουν.

Τους τελευταίους μήνες, οι ΗΠΑ προέβαλαν βέτο σε τρία ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για παύση πυρός, που είναι ο μόνος δρόμος ώστε να εξασφαλίσουμε πραγματική αύξηση της επείγουσας βοήθειας. Επαναλαμβάνουμε την έκκλησή μας για άμεση και παρατεταμένη παύση πυρός ώστε να μην σκοτωθούν χιλιάδες ακόμη πολίτες και για να επιτραπεί η παροχή της ανθρωπιστικής βοήθειας

που τόσο έχουν ανάγκη”.

Προς το παρόν, οι μαζικοί εγκληματίες, όπως οι ΗΠΑ ή τα Εμιράτα, χειροκροτούν στη Λάρνακα επειδή ένα πλοίο μιας ΜΚΟ ετοιμάζεται να αποπλεύσει, χωρίς να ξέρουν ούτε καν αν μπορεί να πιάσει λιμάνι στη Γάζα, μιας και είναι όλα κατεστραμμένα και τα νερά ρηχά. Πριν από 14 χρόνια, οι ίδιοι εγκληματίες χειροκροτούσαν όταν το Ισραήλ έκανε ρεσάλτο στα πλοία του στολίσκου που πήγαινε να βοηθήσει τη Λωρίδα της Γάζας και οι Ισραηλινοί κομάντος σκότωναν δέκα ανθρώπους πάνω στο Μαβί Μαρμαρά. Τώρα, το Ισραήλ έχει στείλει τους ανθρώπους του στη Λάρνακα να ελέγξουν το φορτίο για να μη φτάσει πολεμικό υλικό(!).

“Ανθρωπιστικοί διάδρομοι”

Ο Μπάιντεν μπαίνει στο τελευταίο εξάμηνο των εκλογών και έχει ένα σημαντικό κομμάτι της βάσης του να απαιτεί εκεχειρία στη Γάζα και τιμωρία του Ισραήλ. Αντί γι’ αυτό, συνεχίζει να δίνει όλη τη δυνατή βοήθεια ώστε το Ισραήλ να συνεχίζει να σφάζει. Οι “ανθρωπιστικοί διάδρομοι” από τη Λάρνακα είναι απλώς διαφημιστική εκστρατεία σε βάρος των πεινασμένων.

Στο μεταξύ, η UNICEF λέει πως ο αριθμός των παιδιών που θα πεθάνουν από την πείνα μπορεί να εκτοξευθεί άμεσα αν δεν αποσυμπίεστεί ο αποκλεισμός της Γάζας. Η κατάσταση στο Βορρά της Λωρίδας της Γάζας, εκεί που το Ισραήλ άφησε πίσω μόνο συντρίμια, είναι απερίγραπτη.

Υπολογίζεται ότι εκεί βρίσκονται 300 χιλιάδες άνθρωποι εντελώς αποκλεισμένοι. Ελάχιστο κομμάτι της βοήθειας που μπαίνει από τα περάσματα του Νότου φτάνει προς το Βορρά. Την περασμένη βδομάδα το Ισραήλ άνοιξε πυρ και σκότωσε ανθρώπους που παραλάμβαναν αλεύρι από ένα από τα λιγοστά φορτηγά που έφτασαν.

Οι υπηρέσιες του ΟΗΕ το Γενάρη έκαναν μια γενική εκτίμηση ότι ένα στα έξι παιδιά κάτω των δύο ετών δεν έχει επαρκή σίτιση. Οι αριθμοί από τότε έχουν εκτοξευθεί, ενώ πλέον υπάρχουν οι πρώτες δεκάδες περιπτώσεις μωρών που πέθαναν από υποσιτισμό και αφυδάτωση.

Καιρός για αθλητικό μποϋκοτάζ του Ισραήλ

Οι ποδοσφαιρικοί αγώνες του Ολυμπιακού με την ισραηλινή Μακάμπι, για το Conference Cup, όπως και αυτοί του Παναθηναϊκού και Ολυμπιακού για την Euroleague στο Μπάσκετ, είναι μία πρόκληση για το κίνημα αλληλεγγύης στην παλαιστινιακή αντίσταση. Η επίθεση "οπαδών" της Μακάμπι σε ιρακινό μετανάστη στο Σύνταγμα, κάτω από τη μύτη της αστυνομίας, δείχνει, ακόμα μία φορά, τη βαρβαρότητα των ισραηλινών "οπαδών".

Στην πραγματικότητα, οι ισραηλινές ομάδες δεν θα έπρεπε ποτέ να έχουν καμία θέση σε οποιαδήποτε διεθνή αθλητική διοργάνωση, ακόμα περισσότερο μετά τη συνεχιζόμενη σφαγή και γενοκτονία του παλαιστινιακού πληθυσμού στη Γάζα και στη Δυτική Όχθη.

Η Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου της Ισραηλίας κάλεσε την παγκόσμια αθλητική κοινότητα "να αναλάβει αποφασιστική δράση για να σταματήσει την επίθεση κατά των Παλαιστινίων στη Γάζα και στα κατεχόμενα εδάφη". Η Παλαιστινιακή Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου (ΠΟΠ) ανακοίνωσε ότι έστειλε παρόμοια μηνύματα στη FIFA και τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ). Κινήματα, όπως το κίνημα Boycott Divestment Sanctions (BDS), έχουν υποστηρίξει εδώ και καιρό την εκδίωξη της Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας του Ισραήλ (IFA) από την FIFA.

Η ΔΟΕ και η FIFA όχι μόνο δεν καταδικάζουν το Ισραήλ αλλά, αντίθετα, το προστατεύουν, σε φανερό υποκρισία με τον τρόπο που διαχειρίστηκαν τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία. Σύμφωνα με την ανακοίνωση του BDS: "Η FIFA για χρόνια προστατεύει ενεργά το Ισραήλ από την ευθύνη για τα συνεχιζόμενα εγκλήματα πολέμου και τις παραβιάσεις του ίδιου του καταστατικού της FIFA μέσω της συμπεριληψής ομάδων σε παράνομους ισραηλινούς οικισμούς σε κλεμμένη παλαιστινιακή γη".

Μέχρι τον Δεκέμβριο του 2023, τουλάχιστον 85 Παλαιστίνιοι αθλητές, 55 εκ των οποίων ποδοσφαιριστές, σκοτώθηκαν σε ισραηλινές επιθέσεις, εκ των οποίων 18 ήταν παιδιά και 37 έφηβοι. Σήμερα, αυτοί οι μακάβριοι αριθμοί έχουν μεγαλώσει. Οι ισραηλινές εισβολές οδήγησαν επίσης σε καταστροφή γηπέδων και κλείσιμο συλλόγων.

Η Αραβική Παλαιστινιακή Αθλητική Ομοσπονδία ιδρύθηκε το 1931 και επανιδρύθηκε το 1944. Η Ομοσπονδία διέθετε 55 αθλητικούς συλλόγους έως ότου η

Nakba σταμάτησε τον παλαιστινιακό αθλητισμό και οδήγησε τους περισσότερους Παλαιστίνιους στην εξορία και στρατόπεδα προσφύγων. Μετά τις Συμφωνίες του Όσλο, το 1993, η ΠΟΠ προσχώρησε σε διάφορες διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες συμπεριλαμβανομένης της FIFA. Ωστόσο, από τότε, η Ομοσπονδία αντιμετωπίζει συνεχείς επιθέσεις από το κράτος του Ισραήλ. Σήμερα δεν έχει ποδοσφαιριστές και εγκαταστάσεις για να προετοιμαστεί για τα προκριματικά του Μουντιάλ του 2026. Αντίθετα, το Ισραήλ δεν έχει τέτοια προβλήματα. Δίνει κανονικά αγώνες σε "ουδέτερο έδαφος" και με "διεθνή προστασία".

Απάντηση από την "κερκίδα"

Όσο οι διεθνείς και εθνικές αθλητικές Ομοσπονδίες είναι με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, η απάντηση έρχεται από την "κερκίδα". Το καλύτερο, αλλά όχι το μοναδικό, παράδειγμα είναι από την "Πράσινη Ταξιαρχία", το μεγαλύτερο κλαμπ οπαδών της σκωτσέζικης Σέλτικ, που έχουν δεσμευτεί να συνεχίσουν την αλληλεγγύη με τον λαό της Παλαιστίνης για να "δείξουν στον κόσμο ότι ο σύλλογος στέκεται με τους καταπιεσμένους, όχι με τον καταπιεστή... πρέπει να εφαρμόσουμε τη γνώση από το απαρτχάιντ της Νότιας Αφρικής για να διαλύσουμε το απαρτχάιντ του Ισραήλ - εάν είμαστε ουδέτεροι σε καταστάσεις αδικίας, έχουμε επιλέξει την πλευρά του καταπιεστή... Στέλνουμε την ειλικρινή μας αλληλεγγύη και τις προσευχές μας στους φίλους μας σε όλη την Παλαιστίνη σε αυτή την τραυματική στιγμή που για άλλη μια φορά μεγάλο μέρος της διεθνούς κοινότητας γυρίζει την πλάτη με δειλία, ενώ εγκλήματα πολέμου γίνονται σε έναν ανυπεράσπιστο, φυλακισμένο πληθυσμό... καθώς βλέπουμε τη στάση των μέσων ενημέρωσης και της κυβέρνησης να φιμώνουν και να εκφοβίζουν τους ανθρώπους που απλώς υπερασπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα του λαού της Παλαιστίνης... Το ερώτημα σε κάθε λογικό μυαλό θα έπρεπε να είναι γιατί; Γιατί οι ζωές των Ουκρανών είναι πιο ιερές από τις ζωές των Παλαιστινίων;".

Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη πρέπει να βάλει, και στην Ελλάδα, το αίτημα να εκδίωξη των ισραηλινών συλλόγων από όλες τις διεθνείς αθλητικές οργανώσεις. Οι ισραηλινές ομάδες και οι "οπαδοί" τους είναι ανεπιθύμητες.

Γιώργος Ράγκος

• «Όταν φτάσαμε Σύνταγμα, βρήκαμε τους οπαδούς της Μακάμπι να πανηγυρίζουν, οπότε περιμέναμε λίγο. Ήμασταν περίπου 6 νέοι από την Παλαιστίνη, την Αίγυπτο και το Ιράκ. Πριν φύγουν, δύο μικρά παιδιά από την Αλβανία μας είπαν ότι ήθελαν να υψώσουν την παλαιστινιακή σημαία» αναφέρει το μήνυμα που έστειλε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Μοχάμεντ**. «Μετά από λίγα λεπτά, όταν οι οπαδοί της Μακάμπι είδαν τη σημαία υψωμένη, ήρθαν στα σκαλιά του Συντάγματος και τους χτύπησαν. Ξυλοκόπησαν τους νεαρούς. Μετά από λίγη ώρα, κάποιος από τα παιδιά κατάφεραν να ξεφύγουν, κάποιος πήδηξε από τις σκάλες και κατευθύνθηκε προς το μετρό. Ο νεαρός από το Ιράκ δεν μπόρεσε να διαφύγει, συνέχισαν να τον χτυπούν μέχρι που χτυπήθηκε στο κεφάλι, μετά ήρθε η αστυνομία. Καλέσαμε ασθενοφόρο και ήρθαν και πήραν τον άνδρα που τραυματίστηκε».

Δυνατή 8Μ παντού

8/3, Μπουένος Άιρες. Φωτό: NUM Colectivo

Μαζικές και οργισμένες ήταν οι διαδηλώσεις σε όλο τον κόσμο για τη Διεθνή Ημέρα Γυναικών στις 8 Μάρτη. Από τη Λατινική Αμερική και την Ευρώπη μέχρι τη Μέση Ανατολή και την Ασία, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους ενάντια στη σεξιστική καταπίεση. Όπως κι εδώ, παντού έγινε η σύνδεση με την αλληλεγγύη στην Παλαιστινιακή Αντίσταση.

Σύμφωνα με τα διεθνή Μέσα Ενημέρωσης, στην Ισπανία όπου κι εκεί η 8η Μάρτη έχει μετατραπεί τα τελευταία χρόνια σε γενική απεργία, χιλιάδες απήργησαν και διαδήλωσαν στην Μαδρίτη και άλλες πόλεις. Την απεργία καλούσε η πλειοψηφία των συνδικάτων. Μαζικές συγκεντρώσεις και πορείες έγιναν επίσης στις Βρυξέλλες στο Βέλγιο, στο Άμστερνταμ στην Ολλανδία, στο Παρίσι στη Γαλλία, στο Βερολίνο στη Γερμανία.

«Γυναίκες-Ζωή-Ελευθερία», το σύνθημα της εξέγερσης στο Ιράν το 2022 μετά τη δολοφονία της Μάχσα Αμινί από το «Τμήμα Ηθών» της ιρανικής αστυνομίας επειδή δεν φορούσε σωστά τη μαντήλα, κυριάρχησε στις συγκεντρώσεις, αλλού μεγαλύτερες και αλλού μικρότερες, στο Ισλαμαμπάντ, τη Λαχώρα και το Κάρατσι στο Πακιστάν, στη Ντάκα στο Μπαγκλαντές, στη Βαγδάτη στο Ιράκ, στην Καμπούλ στο Αφγανιστάν. Τη σφαγή στη Γάζα κατήγγειλαν οι διαδηλώτριες/ές στη Βηρυτό αλλά και το Σιν Ελ Φιλ στο Λίβανο.

Συμπλοκές με την αστυνομία, όταν η τελευταία προσπάθησε να εμποδίσει την πορεία να προχωρήσει, σημειώθηκαν στη Μανίλα, την πρωτεύουσα των Φιλιππίνων. Το τέλος της σεξουαλικής βίας ήταν το κεντρικό αίτημα των διαδηλωτριών/ών. Αντίστοιχη αντιμετώπιση είχε από την τουρκική αστυνομία η μαχητική συγκέντρω-

ση στην Ινσταμπούλ κοντά στην πλατεία Ταξίμ. Λόγω της μεγάλης τους απήχησης και μαζικότητας όλα τα τελευταία χρόνια, οι διαδηλώσεις της 8ης Μάρτη στην Τουρκία δέχονται σκληρή κρατική καταστολή.

«Διαδηλώνουμε, δεν γιορτάζουμε» ήταν το βασικό σύνθημα των εκατοντάδων διαδηλωτριών/ών στην Πρίστινα του Κόσοβο. «Είναι ώρα για δικαιοσύνη» φώναζαν στην αντίστοιχη κινητοποίηση στην Ποντογκόριτσα στο Μαυροβούνιο, ενώ κινητοποιήσεις έγιναν και στο Σεράγεβο στη Βοσνία και στα Τίρανα στην Αλβανία.

Μάχη

Φωτογραφίες δολοφονημένων γυναικών κρατούσαν οι διαδηλώτριες/ές στην Πόλη του Μεξικό. Από τη Μελβούρνη στην Αυστραλία, το Τόκιο στην Ιαπωνία και τη Τζακάρτα στην Ινδονησία μέχρι τη Σεούλ στη Νότια Κορέα, την Μπαγκόγκ στην Ταϊλάνδη, το Μπακό στο Αζερμπαϊτζάν και τη Βαλέτα στη Μάλτα, ο αγώνας ενάντια στις σεξιστικές διακρίσεις και τη βία κατά των γυναικών ενώθηκε με τη μάχη για καλύτερους μισθούς και συνθήκες ζωής. Οι σημαίες της Παλαιστίνης κυμάτιζαν παντού δίπλα στα πανό και τα πλακάτ.

Με γενική απεργία και μαζικές συγκεντρώσεις σε πολλές πόλεις σε όλη τη χώρα γιορτάστηκε η 8 Μάρτη στην Ιταλία. Την απεργία αφιερωμένη στη Μέρα της Γυναίκας κήρυξε μεγάλος αριθμός ιταλικών συνδικάτων απ' όλο το πολιτικό φάσμα (ανάμεσά τους FIC CGIL, Slai Cobas, Adl Cobas, Cobas Usb, Cobas Sub, Osp Faisa Cisl, Usi Cit, Clap, Si Cobas, Cub Trasporti, Uitrasporti, Usi 1912, Flaéi Cisl και Uiltec Uil). Η απεργία είχε μεγάλο αντίκτυπο στα σχολεία, στην Υγεία, σε βιομηχανίες και συνολικότερα στον ιδιωτικό τομέα. Απήργησαν επίσης οι πυ-

ροσβέστες, οι εργαζόμενοι στην ενέργεια, οι σιδηροδρομικοί με την κυβέρνηση Μελόνι να βγάζει παράνομη την απεργία σε όλες τις συγκοινωνίες.

Χιλιάδες κόσμου συμμετείχε στο συλλαλητήριο που οργάνωσαν στην Ρώμη, γυναίκες οργανώσεις και σωματεία κόντρα στον ρατσισμό, τη λιτότητα και τον σεξισμό της ακροδεξιάς κυβέρνησης.

Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν σε μια απεργιακή 8 Μάρτη στο Μπουένος Άιρες, στη Λα Πλάτα, στην Μαρ ντερ Πλάτα και άλλες πόλεις της Αργεντινής. Ήταν ο πρώτος εορτασμός της Μέρας της Γυναίκας από τότε που στην κυβέρνηση ήρθε ο Μιλέι. Με το που ανέλαβε, ο Μιλέι έκλεισε το Υπουργείο Γυναικών, Φύλων και Διαφορετικότητας, δήλωσε ότι θεωρεί την άμβλωση «ανθρωποκτονία», ενώ βουλευτές του έχουν ήδη φέρει στη δημοσιότητα νομοσχέδιο για την ανατροπή της νομιμοποίησης των αμβλώσεων.

Στο Μπουένος Άιρες, η μαζικότητα και τα συνθήματα των διαδηλωτριών/ών -για τερματισμό της φτώχειας, της λιτότητας, των απολύσεων, των ιδιωτικοποιήσεων, για προστασία του δικαιώματος στη νόμιμη, ασφαλή και δωρεάν άμβλωση και του δικαιώματος στη διαμαρτυρία- έστειλαν καθαρό μήνυμα ότι οι γυναίκες, η νεολαία και η εργατική τάξη στην Αργεντινή είναι αποφασισμένοι να συγκρουστούν με την ακροδεξιά κυβέρνηση.

«Με την απεργία μας, δικαιώσουμε και τιμούμε τους αγώνες των εργαζόμενων γυναικών που ήρθαν πριν από εμάς», φώναξαν οι διοργανωτές της συγκέντρωσης -την οποία κάλεσαν δεκάδες συνδικάτα, συλλογικότητες και οργανώσεις- από τη σκηνή. «Με αυτή την ημέρα αγώνα, λέμε ότι η ελευθερία είναι δική μας, όχι των αγορών ή των κυβερνήσεων».

ΝΕΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Κυκλοφορεί το νέο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός Από τα Κάτω με εξώφυλλο το προαύλιο της Βουλής τη μέρα της πανεργατικής απεργίας στις 28/2, με το σύνθημα «Δολοφόνοι» γραμμένο από τους διαδηλωτές να δεσπόζει μπροστά στις δυνάμεις της Αστυνομίας. Από τα Τέμπη μέχρι την Παλαιστίνη και από τα ρατσιστικά εγκλήματα μέχρι τις γυναικοκτονίες και την καταστροφή του περιβάλλοντος, η κυβέρνηση των δολοφόνων της ΝΔ και το σύστημα που υπηρετεί εντείνει τη βαρβαρότητα και ξεσηκώνει νέες αντιστάσεις.

“Η άλλη όψη του καταστροφικού καπιταλισμού ήταν και είναι οι αγώνες ενάντια στους διαχειριστές του”, επισημαίνει η Μαρία Στύλλου στο άρθρο της “Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους”, που είναι και ο κεντρικός τίτλος του τεύχους. Με αυτό το σύνθημα, απέργησαν και διαδήλωσαν εκατομμύρια στην περσινή πανεργατική απεργία στις 8 Μάρτη, με αυτό ξαναβγήκαν πλημμυρίζοντας τους δρόμους φέτος στις 28/2 και στις 8/3, εν μέσω φοιτητικών καταλήψεων, αγροτικών μπλόκων και απεργιών με τα νοσοκομεία στην πρώτη γραμμή. Ένα κίνημα που “κουβαλάει” τις εμπειρίες από την έκρηξη στις αρχές του 21ου αιώνα του νέου τότε αντικαπιταλιστικού κινήματος στο Σιάτλ και τη Γένοβα με το σύνθημα “Οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη”.

Η τότε συζήτηση μέσα στην Αριστερά για τον στρατηγικό προσανατολισμό του κινήματος, αν ήταν αντικαπιταλιστικός ή νεοφιλελεύθερος, σήμερα είναι ακόμα πιο επίκαιρη. Γιατί εκεί βρίσκεται η ρίζα της κρίσης του ΣΥΡΙΖΑ και συνολικά της Αριστεράς του κοινοβουλευτικού δρόμου. Τη στιγμή που η πολυκρίση του καπιταλισμού δημιουργεί δυνατότητες εξέγερσης, η επαναστατική Αριστερά είναι αυτή που μπορεί να τις αξιοποιήσει, γιατί “πολλαπλασιάζει τις δυνατότητες της εργατικής τάξης να αρπάξει τις ευκαιρίες, συνδέοντας τους αγώνες αναμεταξύ τους” και ανεβάζοντας την τάξη σε ηγεμονική δύναμη.

Ο Πάνος Γκαργκάνας στο άρθρο “100 χρόνια από τον θάνατο του Λένιν. Η πολύτιμη επαναστατική παράδοση” συνεχίζει αυτή τη συλλογιστική. Αναδεικνύει τα διδάγματα από τις ιδέες και τη δράση του Λένιν, «τινάζοντας τη λάσπη που προσπαθούν να του φορτώσουν». Διδάγματα που είναι αναγκαία στη σημερινή κρίσιμη συγκυρία για την Αριστερά και το εργατικό κίνημα. Για τη σύνδεση του άμεσου στόχου με την προοπτική της επανάστασης. Για τον κεντρικό ρόλο της εργατικής τάξης. Για το πώς συγκροτείται το επαναστατικό κόμμα σε αντιπαράθεση με τις αστικές επιρροές και τον ρεφορμισμό χωρίς να γίνεται ελιτίστικη σχέση. Για τον ρόλο της εφημερίδας του κόμματος, όχι μόνο για το τι προσφέρει στην εργατική τάξη, αλλά και για την πολιτική συγκρότηση των επαναστατών.

Το τελευταίο μέρος του άρθρου καταπιάνεται με το πώς φτάσαμε από την εργατική επανάσταση του Οκτώβριου του 1917, από το “πανηγύρι των καταπιεσμένων”, στην ανατροπή των κατακτήσεων της επανάστασης και την επικράτηση του Στάλιν. Από δεξιά και αριστερά “οι προσπάθειες να χρεωθεί ο Λένιν αυτή την εξέλιξη είναι συστηματική”, όμως σε αντίθεση με τη σταλινική παράδοση “ο Μπολσεβί-

Για να μπουν οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους

κοι δεν ισχυρίζονταν ότι μπορούν να χτίσουν τον σοσιαλισμό μόνο στη Ρωσία”. Είναι πολύτιμη η ανάλυση του άρθρου που εξηγεί γιατί αυτό που επιβλήθηκε ήταν κρατικός καπιταλισμός, για να μπορούμε στο σήμερα να υπερασπιστούμε ότι ο καπιταλισμός δεν είναι το μέλλον μας, αλλά μια άλλη κοινωνία, σοσιαλιστική, είναι εφικτή.

Κέντρα αγώνα

Στο άρθρο “Καταλήψεις! Η πάλη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας”, ο Παντελής Παναγιωτακόπουλος ξετυλίγει το εντυπωσιακό χρονικό του κινήματος των φοιτητικών καταλήψεων που στρίμωξε την κυβέρνηση και μετέτρεψε τις σχολές σε κέντρα αγώνα και πολιτικής συζήτησης. Ένα κίνημα που συνέχισε να κλιμακώνει κόντρα στους εκβιασμούς της κυβέρνησης, στο μπλοκ αντικατάληψης που οργάνωσαν ΔΑΠ και ΠΑΣΠ, αλλά και τις αντιλήψεις δυνάμεων της Αριστεράς για αρνητικούς συσχετισμούς. “Οι φοιτητικές καταλήψεις και η πλατιά συμπαραστάση που ξεσήκωσαν δεν έπεσαν από τον ουρανό. Χρειάστηκαν πολιτικές μάχες και πρωτοβουλίες από την επαναστατική Αριστερά για να φτάσουμε μέχρι εδώ”. Με την εκτίμηση ότι η νεολαία είναι γεμάτη οργή και με εμπειρία από τους αγώνες από τα Τέμπη μέχρι την Παλαιστίνη, οι σύντροφοι/ες του ΣΕΚ στις Σχολές κάλεσαν από την πρώτη

στιγμή σε καταλήψεις διαρκείας και σε σύνδεση με το εργατικό κίνημα. Πήραν πρωτοβουλίες για να πολιτικοποιήσουν τις καταλήψεις και για να ανοίξει η συζήτηση της συνολικής προοπτικής μέσα στο φοιτητικό κίνημα.

“Η ψήφιση του νόμου προκάλεσε δικαιολογημένη χαρά και αυτοπεποίθηση σε όλα τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα που για χρόνια είχαν να αντιμετωπίσουν μόνο την κακοποίηση και τις διακρίσεις. Δεν αφήνει όμως περιθώρια για ψευδαισθήσεις ότι η μάχη της ισότητας έχει κιόλας κερδηθεί. Και πολύ περισσότερο, ότι έχει κερδηθεί η μάχη ενάντια στη σεξιστική καταπίεση και τις διακρίσεις συνολικά”, γράφει ο Κώστας Τορπουζίδης στο άρθρο “Πέρα από τον νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια”. Ταυτόχρονα, επισημαίνει τις παραλείψεις του νόμου, καθώς το κόμμα του “πατρίς-θρησκεία-οικογένεια” της ΝΔ έχει να απολογηθεί και στην Εκκλησία και στην ακροδεξιά πτέρυγά του, η οποία με τη στάση της απέναντι στον νόμο “τσαλάκωσε το προφίλ της ΝΔ ως υπερασπιστή των δικαιωμάτων”. Στηριζόμενος στον Ένγκελς και στη ζωντανή εμπειρία της Ρώσικης Επανάστασης απορρίπτει τα επιχειρήματα ενάντια στην πλήρη ισότητα των ομόφυλων ζευγαριών, καταρρίπτει τους μύθους της αντικειμενικής βιολογικής διαφοράς, για να απαντήσει, τέλος, σε ποια προοπτική μπορούν να τσακιστούν οι σεξιστικές διακρίσεις.

Ο όλεθρος που σπέρνει στην Παλαιστίνη το κράτος του Ισραήλ μαζί με τους συμμάχους του από τις ΗΠΑ και την ΕΕ είναι μια βάρβαρη απόδειξη της κρίσης που περνάει όλο το ιμπεριαλιστικό σύστημα, υποστηρίζει ο Γιώργος Πίπτας στο άρθρο του “Παλαιστίνη - Αντίσταση στη γενοκτονία”. Παρά την άνευ προηγουμένου επίθεση, τους δεκάδες χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες και την ισοπέδωση του μεγαλύτερου μέρους της Γάζας, η Παλαιστινιακή Αντίσταση δεν έχει επιτρέψει στους σιωνιστές να πετύχουν τους στόχους και να την εξαλείψουν. Το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης παίζει καθοριστικό ρόλο για να σταματήσει τη στήριξη που δίνουν οι κυβερνήσεις στο Ισραήλ. Από τις ΗΠΑ και τη Βρετανία μέχρι την Ελλάδα, όπου η κυβέρνηση του Μητσοτάκη, ο πιο πιστός σύμμαχος των σιωνιστών δολοφό-

νων, εμπλέκεται όλο και πιο ενεργά στον πόλεμο με τη φρεγάτα στην Ερυθρά. Η εργατική τάξη και τα συνδικάτα είναι αυτά που μπορούν στην πράξη να σταματήσουν κάθε συνεργασία με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ. Η δίκαιη λύση, όπως καταλήγει το άρθρο, δεν είναι το σχέδιο των ιμπεριαλιστών για δύο κράτη, αλλά το γκρέμισμα του ρατσιστικού κράτους εποίκων του Ισραήλ, για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο.

Επιδόσεις

Για την κρίση που συγκλονίζει τη Γερμανία σε όλα τα επίπεδα γράφει ο Σωτήρης Κοντογιάννης στο άρθρο “Γερμανία - Η «απομνημονική» της ΕΕ σε κρίση”. Στην οικονομία, σύμφωνα με το ΔΝΤ, κατέγραψε τις χειρότερες επιδόσεις στον κόσμο ανάμεσα στις ανεπτυγμένες χώρες την περσινή χρονιά. Στην πολιτική ο κυβερνητικός συνασπισμός του Όλαφ Σόλτς βρίσκεται σε κρίση, με τη δημοτικότητα στα τάρταρα των τριών κομμάτων που συμμετέχουν, δυόμισι χρόνια μόλις από τις εκλογές. Και την ίδια ώρα οι από κάτω ξεσηκώνονται με απεργίες διαρκείας στις συγκοινωνίες και με αγροτικά μπλόκα. Η στροφή της κεντρικής πολιτικής στον ρατσισμό ενισχύει την ακροδεξιά του AfD και τους φασίστες, ενώ το κόμμα της Αριστεράς Die Linke διασπάται. Η ανάγκη για μια ανεξάρτητη οργάνωση της επαναστατικής Αριστεράς είναι επιτακτική.

80 χρόνια από τον Κόκκινο Δεκέμβρη, την κορυφαία στιγμή που το κίνημα της Αντίστασης στη ναζιστική κατοχή στην Ελλάδα συγκρούστηκε με τους βρετανούς ιμπεριαλιστές και τη ντόπια άρχουσα τάξη, η συζήτηση για το τι οδήγησε στην ήττα δεν έχει κλείσει. Ο Λέανδρος Μπόλαρης στο άρθρο “1944 - Η χρονιά της κορυφαίας ταξικής σύγκρουσης” παρεμβαίνει σε αυτήν φωτίζοντας τις δυνατότητες του κινήματος και τις τακτικές της αποκλιμάκωσης και του συμβιβασμών του ΚΚΕ, που άφησε αναξιοποίητες αυτές τις δυνατότητες. Από τη Γενική Απεργία του 1943 που σταμάτησε την επιστράτευση των ναζί και τα μπλόκα της Κοκκινιάς και του Δουργούτιου μέχρι τον Δεκέμβρη του 1944 ξετυλίγεται στο άρθρο όλη η ιστορία που δείχνει ότι αυτό που έλειψε δεν ήταν η δυναμική του κινήματος, αλλά «μια Αριστερά με επαναστατική στρατηγική για να την αναδείξει και να την εκφράσει».

Στις σελίδες της βιβλιοπαρουσίασης ο Γιώργος Ράγκος γράφει για τη νέα έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου “Για ποια Αριστερά παλεύουμε - Επαναστατική εναλλακτική στην κρίση του ΣΥΡΙΖΑ” του Πάνου Γκαργκάνου και ο Κώστας Πίπτας για το βιβλίο “Οι Δωσίλογοι. Ένοπλη, πολιτική και οικονομική συνεργασία στα χρόνια της Κατοχής” του Μελέαου Χαραλαμπίδη.

Μάνος Νικολάου